ತೋರುವದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವಾಗಿ ತೋರಲರಿಯದೆಂಬುದಿಗ್ರಂಥಾವತಾರ್ಥ ॥(೩೬)॥ ಷಟ್ಸ್
ದನೆಲ್ಲಲಿಯ ತಲೆಯೊಳು ಬರೆದವರಿಗೆ ಲಿಂಗದ ಅನುಭಾವ ವ್ಯರ್ಥ । ವಚನ ವಚನ
ವಚನಾಂತ ಪ್ರಿಯರು ಶಿವಶರಣರಿಗೆ ಸಂಬಲಿಂಗ ಸಾನಾಯಬದ್ದು ಮುಖ್ಯತಪ್ಪಿಗೆ ತೋರದು ತೋ
ರದು ॥ ಟೀ ॥ ಪುಷ್ಪದನೆಲ್ಲತೆಯಂದರೆ ತಾನು । ಖಿನ್ನದ ವಚನದ ನೀನು ಯೆಂಬ ಅರ್ಥ । ಅ
ವಚನ ಮೀನ ನಮ್ಮಲಿ ಅರ್ಥ ಬರೆದವರಿಗೆ ಲಿಂಗದ ಅನುಭಾವ ಗಟ್ಟಿಸ್ವ ದೆಂಬುದಿಗ್ಗ ।
ಪುಷ್ಪದನೆಲ್ಲತೆಯ ತಲೆಯೊಳ್ಬಿ ಬರೆದವರಿಗೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವ ವ್ಯರ್ಥವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆ
. ತಪ್ಪು ಅನುಭಾವವ ಅಭ್ಯಾಸ ವಮಾಡಿದರೆ । ವಾಗದ್ವೈತಿಗಳಾಗಿ ಪೋಲ್ಲದೆ । ಸ್ವಸ್ವಾನುಭಾವಿಗ
ಳಲ್ಲವೆಂಬುದಿಗ್ಗ । ವಚನ ವಚನ ವಚನಾಂತ ಪ್ರಿಯರೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಯಂ ತಪ್ಪುವಾಗದ್ವೈ
ತಿಗಳಿಗೆ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ವಭಾವ ಸರಿಯ ಬಾರದೆಂಬುದಿಗ್ಗ । ಲಿಂಗ ಸಾನಾಯ ಬದ್ದು ಮುಖ್ಯ
ಳಿಗೆ ತೋರದು ತೋರದು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ೩೭ ॥ ಸರ್ವಾಧಿಕವೆಂಬ ಶಬ್ದ । ಲಿಂಗಾಧಿಕ
ವೆಂಬ ಭಕ್ತಿ ದೇಹವ । ಪ್ರಾಣಬ್ಬ ಸಂಬಸದ್ವೈತ । ಉತ್ರವಿಧ ವೆಂಬ ಸದವರ ಸ್ವರೂಪ ತಾಪೆಸ್ವ
ರ ॥ ಟೀ ॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾದವರಿಗೆ । ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ ಪ್ರಾಣಬ್ಬವಿಲ್ಲ । ಬಂದುದು ಲಿಂಗಾಧಿಕ
ವೆಂಬ ಪ್ರಸಾದಿ ವಚನ ಸಲ್ಲವೆಂಬುದಿಗ್ಗ ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೩೮ ॥ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲು ಪ್ರವೃತ್ತಿವಾದರೆ
ತಪತ್ರದಂತೆ । ಸಂಸಾರ ಸಂಗವ ಮಾಡದಿರ ಬೇಕು । ನಾಯವೆ ಪಿರಾ । ವಚನ ವೆ ಲಿಂಗ । ವಾ
ದರೆ ಕೋರಳಲ್ಲಿ ಸಾಗವತ್ತಿಗೆ ಯಾಕೋ ಶರಣನೆ ಸಾಪೆಟ್ಟ । ಟೀ ॥ ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪ
ದಶರಣ ಸಂಸಾರವ ಮಾಡಿ ಮಾಡದೆ । ಯಶರತ್ರಪು । ಚಂಚಲ ಶಚಂಚಲದಿ ಪ್ರಕಾರಣ । ಅ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ॥

ಷದಿಂದಿಪ್ಪುದು ಶಿವಶರಣಂಗಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರಿಗು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದೀಗ। ಶ್ರೀಶೈಲದ
ದೇಶವ ಧರಿಸಬಾರದು ಸಾಹಿತ್ಯಶ್ರುತಕಿಂವಸ್ತು ಶರಣಂಗಲ್ಲದೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಇನ್ನು
ಅಗ್ನಿಯ ಸ್ನಾತುವಲ್ಲಿ। ಪೃಥ್ವಿಯ ತೋಯದಲ್ಲಿ। ವಾಯುವ ಮಹಿಮೆ ಆಕಾಶವ ಪ್ರಕೃತಿವಲ್ಲಿ। ಯೋ
ಗದ ಪೀಠಲಬನಿ ನೇತ್ರತ್ರೆ। ಶರಧಿಯ ಉದ್ಭವನಿಸ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಿಸುತಿಯ ದುರ್ಗಮೂರ್ತಿ। ವೇದವ
ಚೈತನ್ಯ ಚತುರ್ಥ। ಷೋಡಶಯೋಗಾಂಗ ಚತುರ್ಥ। ಸಾಷ್ಟ್ರಶ್ರುತ ಅಂಗಕಲ್ಪಿತವಲ್ಲನಿಲ್ಲಾ॥ ಟೀ॥ ಅ
ಗ್ನಿ ವಿಕಾರದಿಂದಲಾದ ಭಿಂನಶರೀರ। ಸ್ಥಾನಾಗ್ನಿ ಎಜ್ಞಿ। ದಹಿಸದೆಂಬುದೀಗ। ಅಗ್ನಿಯ
ಸ್ನಾತುವಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಪೃಥ್ವಿ ವಿಕಾರದಿಂದಾದ ಸಂಸಾರಸ್ಥವ। ಪ್ರಸಾದ
ಸಂದಭಿಲವೆಂಬ ಅಮೃತಸ್ನಿಗ್ಧದಲ್ಲಿ। ತೋಯವೃದೆಂಬುದೀಗ। ಪೃಥ್ವಿಯ ತೋಯವಲ್ಲಿ
ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ವಾಯು ವಿಕಾರದಿಂದಾದ। ಪ್ರಾಣನ। ಧರ್ಮವನೊತ್ತಿ ಮಹಿಮಸ್ಥ
ನ್ತನಾಗಿ ನಿಂದು। ಆತ್ಮ ತತ್ವಜ್ಞಾನವ ನವಗ್ರಾಹಿ ನಿಹಿತವೃದೆಂಬುದೀಗ। ವಾಯುವ
ಮಹಿಮೆ ಆಕಾಶವ ಪ್ರಕೃತಿವಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಅಂತಪ್ಪ ಆತ್ಮತತ್ವಜ್ಞಾನಾಗ್ರಪ್ರಕಟತ್ವ
ದಿಂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾದ ಶಿವಯೋಗದ ಪೀಠಲಬ ಅಭವ ಯೋಗಿ ಎಂಬಲ್ಲಿ ನೆಂಬುದೀಗ
ಯೋಗದ ಪೀಠಲಬಲ್ಲಲ್ಲಿ ನಿಧಿಪ್ರಷ್ಟಿಯಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಯಂತ್ರಪೃಶಿವ ಯೋಗವನ
ರಿದು। ನಾದವೆಂಬ ಶರಧಿಯ ಉದ್ಭವ। ವಿಧಿಪೀಠಗಳ ತಿಳಿಯದು ಬಿಡಿಸೆಂಬುದೀಗ। ಶರಧಿ
ಯ ಉದ್ಭವನಿಸ್ಸರದಲ್ಲಿ ನಿಸುತಿಯ ದುರ್ಗಮೂರ್ತಿ। ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಇಂತು ಬಿದುದವನರಿವು
ದೆ ಮುದ್ರವ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ಷೋಡಶಯೋಗಾಂಬುವರಿಗೆ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಯೋಗವು ಕಲ್ಪಿತವಾಗಿ।

ವಾಲ್(ಪು)ನಬಳಿಬಿಡಿದು ಶಿಕ್ಷಿವನೆಂಬ ವ್ಯಾಘ್ರನ ಪುನತದು ಪ್ರಾಂ ನಾಶವಿಷಯು ಸುಖವ ಪ್ರವಿದು ಬಹು
ತಿರ್ದನಲ್ಲಾಯೆಂದು । ಜ್ಞಾನ ತೆಂನ ತಾನರಿದು ಚೋದವೆಂಬಡು ತಿಳಲು । ಷುಲಿಯಾಟೆಂ ಸ್ವಾನಲ್ಲಿ
ವಂದು ಷುಲ್ಲೆ ಪೋಗಿ ಮೇದು ಬಂದೀನೆಂದರೆ । ಯಿದು ಸಂಡು ಬೆಳಗಾದೆನೆಂಬ ಶಬ್ದಶ್ಟಾರ್ಥ ॥
ಮಾಯಾಗಪಷ ವಪ್ಪಪಂಚ ಭೂತಾ(ಶ್ರ)ಯದೊಳು ವೈಮಾದಿಷ್ಟು ಯುಚ್ಚ ತತ್ವ ಬಂದೆನಲ್ಲಾಯೆ
ಂದು ಚೋದವೆಂಬಡು ತಿಳಲು । ಶಕ್ತಿ ವಸನಿಗೆ ಪೋಗಿ ನಿದ್ರೆಗೈದು ಬಂದೆನೆಂದರೆ । ಯಿದು ಸಂಡು ಬೆ
ಳಗಾದೆನೆಂ ಬಶಬ್ದಶ್ಟಾರ್ಥ ॥ ಜನನ ಮರಣ ಪರಿಭವದಿಂ ಯುವನ ಬಾಧೆಗೊಳಗಾಗಿ । ಯಿರುತ್ತಿ
ರುತ್ತ । ಯಂತ್ರೆ ಶ್ವಜನನ ಮರಣಗೆ ಪೋನಲ್ಲಾಯೆಂದು ಚೋವಷ್ಟ ಮಾಡುತ್ತಿರಲು । ಜನನಮ
ರಿಗೆ ಪೋಗಿ ಸಾಯದೆ ಬದುಕಿ ಬಂದೆನೆಂದರೆ । ಯಿದು ಸಂಡು ಬೆಳಗಾದೆನೆಂಬ ಶಬ್ದಶ್ಟಾರ್ಥ ॥—
೨೧೨ ॥ ಷ್ಟ್ರೆದೆಂಯಸಂದದ ಮಲ್ಲಿಪುಷ್ಪತ್ರವ್ರ ಪರಿಪರಿದು ಷುಜ್ಜಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಫಲವೃ ಫಲಗಾಯುತ್ತ
ನೋಡಿರೆ ಪರಿ ಪರಿಯು ಫಲಂಗಳ ನುಚ್ಚಿಡಿದವರಿಗಿತ್ತು । ಆ ಫಲವ ಬಯಸಿದವರು ಜಲದೊಳಗೆ
ಬಿದ್ದರೆನೋಡಿ ನಗು ತಿದ್ದಿರೊಷ್ಟಿ ಸ್ವರ ॥ ಪಿ ॥ ಷ್ಟ್ರ ತ್ರೆಮಲ ಕೆಲ್ಪಾಸಾಸುಷ್ಯರ ಮಡ್ಡಿದ ಮೂಲ ಶಾ
ರವೆಂಬ ಬೀಜದೊಳುದಯಿಸಿದ । ಅಜ್ಞಾನ ವೃಕ್ಷ । ಷ್ಟ್ರದಯ ಸಂದದ ಮಲ್ಲಿಪುಷ್ಪತ್ರಯು ।
ಬಶಬ್ದಶ್ಟಾರ್ಥ ॥ ಅಂತ್ಯ ವುದ್ಧೆ ನಿದಲಿ ಜ್ಞಾನ ಅಂತರಂಗದೊಳಗೆ ಅವತರಿಸಿ ಬೆಳೆದು । ದಶವಾಯು
ಗಳು । ದಶನಾಳ ಪೊಳಗೆ । ನಾರಿಯಾಗಿ ನಿಬಿಡದ್ದ । ಸಕಲ ಶರೀಂಗಳ ಪನ್ನರು ಸುಮಂಗಳಾಗಿ-
ದಶೇ(ದ್ರಿ)ಯಂಗಳೆಂಬ ಫಲವಾಗಿರುತ್ತಿಪ್ಪುದೀಗ । ಪರಿದು ಪುಜ್ಜಿ ಕೊಬ್ಬಿ ಫಲವೃ ಫಲವಾಯುತ
ನೋಡಿರೆಯು ಬಶಬ್ದಶ್ಟಾರ್ಥ ॥ ಆಯಿ(ದ್ರಿ) ಸುಖಕ್ಕಿದ ಫಲವನಾರು ಬಯಸುವರು । ಆ ಬಯಸುವ
ರೆಲ್ಲ ಶಕ್ಯ । ತತ್ವಂ ನಾಶಸುಖವ ನುಂಬ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತಿರಲು । ಅದಿ ಸ್ವಚ್ಛಿಡಿದವರಿಗೆ

॥ಮಾಯಾವಿಲಾಸವಿತಂಬಸ್ತು॥

೬೦। ಆದೋಷವು ಪ್ರವೇಶವಾಗುತ್ತಿದ್ದುತ್ತ್ಯಯೆಂಬುದಿಗ। ಸಂದಿಸಂದಿಯುಸುಂಗಿ ಬಂದದು ಮಪೆ
ಳಸ್ಸಾಗಿ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಯಿಂತ್ತು ಜ್ಞಾನವಿಪರೀತಭಾವವನ್ನೆ ದಿದ ಪ್ರತಿಷ್ಠಾಯ್ಯಜ್ಞಾನದಿಂ ತಿ
ಳು। ಯಿಂದುರವಿ ಗಳಿಗಾವನೆ ಸಂಚೆ ಸಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ತ್ರಿ ಸ್ವಪ್ರಾರುವಮ ದ್ರವ ದಕ್ಷ್ಯೋ ನಾದಿ
ಸೊಳಗೆ ಬಿದ್ದಿ ದಾವೆ। ಅದು ಷಿಲಗಾನು। ಬಂದುಬಂದುಳ ಳುವರುಬಳಗಾಘನವಾದ ಸಾರಗಾ। ಷ್ಟಿ
ಗಾನು ಬೆ ಯದು ಶಾಡುಸಂದದು ಮಾಡವ್ಯರಿ ಯುತ್ತ ಗೋಷ್ಟಿ ಶ್ಲೋಕ॥ ಟಿ॥ ಪೆಂಚಭೂತ ತನ್ನಾಯ
ಗ್ರಾಮವೆಂಬುದಿಗ। ಪ್ರಶಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆತನು ಮದ್ರವಿದು। ಆಜ್ಞಾನದ ಲಿಶ್ವಿಂಹೊಳಗೆ
ಭವಾಶಂಗಳ ತಂತ್ನುಯವಾಗಿ ಪ್ಪುದೆಂಬುದಿಗ। ಪ್ರಾರುವ ದ್ರವಿಶಂಗಾ ತೂರಿನೊಳಗೆ ಯೆಂಬ ಶ
ಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಭವಾಶಂಗಳ ವು ದೈವಿದೋ ಳುಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶರೂಪರಸಗಂಧವೆಂಬ ವಿಷಯಂಗಳಿ
ದು। ಆಚೈತನ್ಯಭಾವದಿಂ ಮೃತಗತಂಗಳಾಗಿರುತ್ತಿರಲು। ಬಿದ್ದಿದಾವೆ ಅದು ಷಿಲಗನೆಂಬ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಪೆಂಚವಿಷಯಂಗಳ ಶರೀರ ಸ್ವಂಬಂದಿಗಳ ಪ್ಪಸ್ಥಲ ಶರೀರಂಗಳು॥ ಆ ವಿಷ
ಯಂಗಳ ಮುಷ್ಟಯ ಪ್ಪ ಸಂಸಾರದು: ಖ ಖ ವಗಳ ಪ್ಪ ಸಾರಗಾ। ಬಂದುಬಂದುಳ ಳುವರುಬಳ
ಗಘನವಾದ ಸಾರಗಾವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆದು ಸಾರಗ ಆ ವಿಷಯಂಗಳುಳ್ಳ ಯೆದೆ ಭವವ್ಯಸ್ತ
ದೆ ಯಿಪ್ಪುದರಿಂದೆ ದೇಹ ಷಿಲವೆ। ತಾಪತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಚೇವುತಿದ್ದು ತ್ತೆಂಬುದಿಗ। ಷಿಲಗಾನು ಬೆ
ಯುದು ಶಾಡುಸಂದದು ಮಾಡುವ್ಯರಿ ಯುತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ೬॥ ಪ್ರಾಣಿ ಯಬೆಂಗಿ ನಲ್ಲಿ ವೆಂ
ದು ಪ್ರುಲ್ಲೆ ಮೇದು ಬಂದೆ ನಂದಶಿ ಯುದಶಂಡು ಬೆಳಗಾದೆ॥ ರತ್ನ ಪಿ ಯುವುನಿಗೆ ಪೋಗಿನಿ ದ್ರೆ
ಗೈದು ಬಂದೆ ನಂದಶಿ। ಯುದುಶಂಡು ಬೆಳಗಾದೆ। ಜವನ ಮನೆಗೆ ಪೋಗಿ ನಾಯದೆ ಬದಿಕಿದೆ
ನೆಂದಶಿ ಯುದಶಂಡು ಬೆಳಗಾದೆ ಗೋಷ್ಟಿ ಶ್ಲೋಕ॥ ಟಿ॥ ಪ್ರಶ್ನವ ಮುರಿದು ಸುಂಗುತ್ತಿ, ಪ್ರಕಾಲ—

೧೩

ಸ್ತುತ ದಧ ಪ್ರಕಾರದೊತ್ತು ಗೊಂದಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ। ದ್ರಾಯ ಮಿಗೆ ನಿಲಿಸಪ ಕೊಪ್ಪೆ ಚರ
ತರ್ಣಂಮ ಕ್ಕೆ। ಗಾಯಮಾನಾಲಯಂಗಳನೆ ನಲಕ್ಕೆರಮಣಿ ಯಮಾನಿದೆ ಕರ್ಣತನ
ಯನ್ನೊದ್ದಿ ಮರದ ಮುನಿಲಿಪ್ಪುತಿ ಯಸಾಲ್ಗಳ।೨೦। ಮೈತ್ರಿನಿಜ್ಜಂ ಪರಿಪದಿನ ಮಣಿ
ಯ ಮಣಿ ರಥ ಪದ। ಪ್ರಾಲಿಗಳನೆ ಮಿಗಳ ಬಿೂಳ್ಗಂದ ತೊಡೆ ಯೆದ್ದ। ಸಾಲಹೊಂಗೆ
ಪೆಡೆನೆ ಗೊನೆಗಳಿಂದೆ ಬ್ಬಳ ದ್ದುಗಳಲ್ಲಿ ಗಲ್ಲಿಗೆನ್ನು ಪದ್ದೊಗಳ। ಸ್ಥಾಲದ ಪಾಕತಿಯ ನಾಂತಕ್ಕೆ
ಪ್ರಾಕಾರ। ಸಾಲಮಂ ಮಿೂದರ್ಕ್ಕೆಮ ದಡೆಂ ಕಣಿ ಯಕ್ಕೆ ಗಳಾಲಿಗಚ್ಚರಿಯಾಗಿ ತ್ತೊರುತಿ
ಪತನಯನ್ನೊದ್ದಿ ನಗರದೆ ಕ್ಕೆದಿಸಿ ಯೊಳ್ಗು।೨೧। ಆನಗರದ ಪುತನ್ನಿದೆಯೊಳಾವ
ಗಂಬಾಳ। ಮಾನವರ್ಸ್ಸೆರ್ದೆ ಸೌಖ್ಯಂ ಪ್ಪಚ್ಚತ್ತಿಂ ದೊಂಮೆ ತಾನಿಷ್ಟ ದೈವತೆಯ ಚೈದಿಕೊ
ಪಿದರ್ಪದಾವರಕೆ ಕ್ಕೈಕಾದತೊ ದನೆ। ಸಾನುರಾಗದೊಳುಪ್ಪವ ಸುರುಪಿಗೆನೆಯ
ಧರಾ। ಮಾನಿನಿಯ ಪೊಗದಾವಳಿಯ ಮುನಿಕಕೊಂ ಪಾಗನ। ವಿನ ವತ್ರವ
ಸಳಿನೆನಗರಮಂಬಳ್ನಿದು ಪವನಂಗಳ್ಗೆರದವು।೨೨। ಆವಗಂ ಮುತ್ತಿ

ಳದ ಕನ್ನಡಿಯ ಸಾಲಸ್ಸಸುರಚಿತ ಮರಿಯ। ಅಲತತಿಲಾನ್ಯದ ವತಾನ ಗಳ
ದವು। ವ್ಯಳಮುತ್ತುಗಳ ಗ[illegible]ಲಗಳ್ಗೊತ್ತುಗಳಿಲ ಸೊಂ। ದ್ವಳದ ಬಗೆಕಂಗಳ್ಗಂಬುಗೆ
ಕಂಗಳ್ಗಂ ಬಿಡಿಗಳ್ಗೊಳ್ಗಿಸಿದಿರ್ಪವು॥ ೧೭॥ ಚಿತ್ರರಿಸಿದುನ್ನತ ಪ್ರಸಾದದ ಬತಿಯ
ವತ್ರುವದನದ ಸುಮಂದಸ್ಮಿರಚೆಂದಿ ಕೆಯೊಳ್ಳುತ್ತುಂ ಗಡ್ಡೆವಾಲಯದ ಗೋಮ
ಠದ ಮಾಲಿಕದ ಕಲಶದೆಳ್ಗಿಡಿಸಿತ್ತೊಳ್ಗು। ಕ್ರತ್ರತಿವರವ್ರ ದಲ್ಲದಿ ನಗರದೊಳ್ಗಿಸಿ। ಮತ್ತೆ
೧೯ ಸ್ಸಿಮಾದಿತ್ಯ ಕಿರಣಂಗಳ್ಳಿದು ವಡೆ। ಸುತ್ರಲುಂ ಮುಗಿಲ ಮುಟ್ಟಿದ ಕೋಟೆಗಳ ವ್ಯ ೧೯
ಯವಗಾಗು ಗನ್ನೊ ದಚ್ಚರಿಯನು॥ ೧೮॥ ಕುಸಿದು ವಲಕಾಲಮುಂ ಪಾತಾಳದೊಳಗಿರ್ದ
ದ್ವಿನಗರ ನಯನಂಗಳಂ ದನ್ನೊದಿದೊಡೆ ಕಾಲಿಸಿ ಕೊಳ್ಗುದಿ ಮುರದ ಗಳ ಪ್ಪಾತಮಿ
ದನಳುಂ ಬಲ್ಲಯೊಕೆಳ್ಗಿನೆಂದು॥ ಬಿನಜನಂಗ್ರವನ ಮುರಗೆಂದಿಳ್ಗಿಯನು ನಿಮುಚ್ಚೆ।
ಳ್ಗಿಸಿಚ್ಚಳದ ವಣಿವತಿಯ ಮಣಿವೆಡೆಯ ಸಾಲವೆಸ। ತಿನವೃದಾಗನದೊಳ್ಗಿ ಪ್ರೊಳಲ
ಕೋಟೆಯರನ್ನದೆನೆಗಳ್ಗಿಲ್ಲ ದೆಸಿಯೊಳ್ಗು॥ ೧೯॥ ವಾಯುಪಾಠಂ ವರಿಯ ಧಕಿಸುರುದ್ದ
ವಿವಿದಕು। ಪಾಯಮಿಂ ಸ್ನೆನೆಂದು ನವರತ್ನ ಖಚಿತ ಕಮ। ನಿಯ ಕಾಂಚನ ಮಯೊ

ನಾಚನೆ।। ಧರ್ಮಜಂ ಯೌವನಾಶ್ವನನಿದಿರ್ಗೊಂಡು ಮನ್ನಿಪ। ಧರ್ಮದಿಂ ಸ್ವಾನಂದಾ
ರತಿಗೆಳಸುವವರ। ಧರ್ಮಂ ಗಳಂ ಕೆಳ್ಳಸೊಲವಿಂದ ನುತಬಾದರಾಯಣ ಮುನೀಶ್ವರನೊ
ಳ್ಪು।। ।।ಪದ್ಯ।।೧।। ತತ್ಸಂಗತಿಯನಾಲಿಸೆನ್ನುತಿ ಮಹೀಶ್ವರಮ। ರುತ್ತ್ಮುತನಮ
ನೆಗೆಬಿಳ್ಕೊಟ್ಟ ಸೊಲವಿಂ ಧನಕ್ಕೆ। ವತ್ಸಲಂ ಬಳಿಕತ್ತಲರಸಾಲ್ಗಳಾಯುಧಿಷ್ಠಿರನವನ
ಮನೆಗೆಬಂದು।। ತತ್ತ್ವಮಿಾವದಶ್ವಮೇಧೋನುಗಂ ತನ್ನನಂ ಪಾತ್ನಸಿತಲಾಯಾವ
ನಾಶ್ವಧರಣೀಂದ್ರನ। ತುಳಿತ್ಸವದೊಳ್ಳಿ। ತಂದನಿದೆ ನಮ್ಮ ವಳ್ಟುದಬಾಹ್ಯ ಪ್ರಾವೆ
ಶಕೆಂದು।।೧।। ಉಚಿತಮಂತೆಗದವರ್ನೆತ್ತ್ರ ಬಳಿಕನುಜಮಂ। ತ್ರಿಚಮೂಪನ
ಮಂತಗುರುಮಳ್ಳೊಸಿತ ಸ್ನಾನಪ। ನಿಚಯಮಂ ಕರಸಿಕೊಂಡನಾರಾಶಿನಸಿತಬಳ
ಚತುರಂಗಸ್ನೈನ್ಯದೊಡನೆ।। ಅಚಲನಿಬದ್ದಿಬದ ಮೈಲದರಿಸಿಂಗರದಗುರು। ಕಂ
ಚೆಯರರಸಿಯ ಸಾಡೆಬರಲಿಗುಡಿತೋರಣದ। ರಚನೆ ಮೆರೆಯಲಿ ಮರದೊಳಿ

ಎಲ್ಲಾ ತುರಗವಿಷಯದೊಳ್ಗಿಂ ದನು ॥ ಶ್ರೀ ॥ ವಿನಲವನಿವತಿಗೆ ಬಿಂನೈಸಿದಂ
ಪವಮಾನತನಯನಲ್ಲಿಂ ದ್ವಾರಾವತಿಗೆ ನಡೆದುದಂ । ವಿನುತ ಹಯರತ್ನಮಂ
ಪಿಡಿದುದಂ ಮುಂ ಕೊಂಡು ಸೇನೆಯಂ ನಡಬದಿದುದಂ । ಅನುವರದೊಳ್ ಹಿತನಂ
ಪಿಡಿದುದಂ ಬಳ್ಕವಂ । ತನಗೆ ಶರಗಿ ನುಡಿದುದಂ ತಂನ ನಿರ್ವಸ್ತ್ರಮಂ । ದನುಜಾ
ನಿಯಲ್ಲದ ಶಿವರ ಸೈದಂಬಿ ಶರ್ಗಾ ಉಕೊದನೆ ಬಹದನು ॥ ಶ್ರೀ ॥ ಕೆಳ್ಗನೆ ೨೬
ಪನುತ್ತವದೊಳ್ ಸುಜನಂ ತಕೈಸಿ । ಬಿಳ್ಗು ಕೊದಲರಸಯರ ತಂದದಾರತಿಗಳ್ನಿ ।
ವಾಳ್ಗಳ್ ನದನರದೊಳರ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಪಾಂಚಾತಿನಿ ನಂಗತಿಯನು । ಹೆಳ್ಗಮು
ರಹರನ ಮಂದಿರಕೆ ನಡೆತಂದು ನಿಜ್ಜಿಳ್ಗಮಂ ಚರಣದೊಳ್ಗಾಚಿತ ವೃಯವಿಜ
ಯ । ದ್ಯೆಳ್ಗಿಗೆಯ ನೊಸಿಯತ್ತಿಮನ್ನಿಸಿದನಾತನಂ ದೇವಮುರಲಕ್ಷ್ಮೀಶನು ॥ ಶ್ರೀ ॥

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ॥ ಚತುರ್ಥ ಸಂಧಿ ಸಂಪೂರ್ಣಂ ॥ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸಂಧಿ ೪ಕ್ಕೆ ಪದ್ಯಗಳು ೧೯೩ಕ್ಕಂ ಮಂಗಳಮಸ್ತು ॥ ಶ್ರೀ

ಪೊತ್ತು ಪೋರ್ಕಿಂ ಬಡದಡ್ಡ ಬರ್ಪ ಯೊಪ್ಪಿರ್ದನು ॥ ೧೫ ॥ ಚೈತ್ರಮಂ ಬಿಟ್ಟುತಿಂದ
ವಶಿಚ್ಛಿನವಿ। ಶೈತ್ರಮಂ ನೋಡಲು ನೆ ಮಿಾವವಮಂ ಸಾರ್ದ್ರಪ್ರಿ। ಯಂಶಾತ್ರ
ಠಬಿಂ ಬಮೊನಲಾ ಶ್ರೀ ಭೂವತಿಯ ವೊಗಮಂ ಪ್ರುದೆ ಶ್ರಡೊಗೆ ಪ್ರಿಶಿ। ಭೂ
ಪಾಂ ಚಲನಿ ಮನಿಚಿತ್ರ ಬಿನಿಯ ಪ್ರಿನಂ। ತ್ರೈನಾದಿಂದ ವ್ರನುವ ಚರಿತ
ತ್ರಿರುನಿದರ ಖಿರ್ಗ। ಯೊಪ್ಪಿದ್ದ ಗೂದ ನತಿವಿಲಾನದಿಂ ದೇವದಿ ಸುಭದ್ರ
ದಿನತಿಯ ಕೊದನೆ ॥ ೧೬ ॥ ಶ್ರಾರಾಪಿತರನಂ ಬ್ಯಶರಜತ ನಿರಿಯಂ ತೆ। ನಾ
ಶಾಂಗದಿಂದ ಕಂಪೊರ್ಗ ಸುವ ತುರಂಗಮದ। ಸ್ವಾರಂಭಮ ಸ್ಮ್ರಿದಿ ಬಿನಿಯಪ್ಪ
ಮುಂದಾದಿ ಪೈದಿಂ ಬಿಶರ್ಕ ಜರನು। ಗೌರವಂ ಮಿಗೆ ಯಾವ ನಾಶ್ವ ಭೂಪಾ
ಲನಂ। ಪೌರುಷ ದೊರುವ ಚರಿತ ತಂದನಿ ಭಮರಿಗೆ ಖಿರ್ಗ। ಪೌರಜನವರಿ
ಜನದರಥ ನಾಗವಾಜಿಗಳ ನೆಂದಲಿಯನಂ ಭ್ರಮ ದೊರು ॥ ೧೭ ॥ ಭೂವ
ಲ್ಲಭಂ ಮುದ ದೊರ್ಗಾಯಾವ ನಾಶ್ವನಂ। ಭೂವಿಸದ ಬ್ಯಶವಕ್ಕದಯಂ
ಪರಿಪತ್ರ। ನಾವತಿಯೊರ್ಗಿದುರ್ನವವರ ನೊರ್ಗಂ ತಂದನಿ ಚೈತ್ರಮಾ ನಾ॥

ಸುವ್ಯೆಗನ ತೆಳುಕ್ತ ಯುಂ ಚೆಕನಿದಂ। ಮುಂದರಿ ಕ್ಷಾತ್ರಂಗೆಬ್ಯಳಕ ಜುಗನಾದಿಗಳು
ಚೆತದಿಂ ವಂದಿಸಿದನು। ಬಂದಿಪ್ಪಿಕೆ ತ್ರೋಂ ಪೆಸಗ್ಯ ಮೆತಿ ತಂದಬಿಗ। ಗ್ರಹೆದಾ
ಕಮಂ ಶರಿರಧಾತ್ರಮಂ ನಾರಿಯರ। ತಂದಮಂ ಸ್ತ್ರೋ ಮಣಿಘಾ ಪೊದಲಾದವ
ಸ್ತ್ರಗ್ಯನಾಕ್ಷ್ಯ ನಾದೊ ಗೊಪ್ಪಿಸಿದನು॥ ೧೩॥ ಮೆತಿಪಾ ತಗೊಘಾ ದಿಂದಾಯತಾವ
ನಾತ್ಹೃಯುಂ। ಪಾಲಕಂ ತನ್ನ ನವರತ್ನಮಂ ತಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿ। ತೊಲನಂ (ಪ್ರು) ಗೊಪ್ಪಿ
ಸಿದಬ್ಯಳವ ನೋಡನೆ ಬಂದಿಹ ನೆಮನ್ತ್ರಜನಕು। ನಿಲಮೆಪ್ಪು ಕ್ಷ್ಯಮಲನ
ಸ್ತ್ರೋಮಲಾಂಗದವಿ। ಕಾಲತಕಲ ವಜ್ರಲಹರಿಯ ಸುಧಾಂಬುಧಿಯೊ ಗ್ಗೋ
ಲದುತಿರ್ದದ ದಿಗದಿಶೆವಂದಿಸಿನು ತಿಸಜಯಜಯನಿನಾದದಿಂ
ದಾ॥ ೧೪॥ ಗ್ರುತ್ತಲ ಯಾವನಾಕ್ಷ್ಯನರಾಲಿಕಾಲಿಕೆಯ। ನಿತ್ತ್ರಸುಂತಿಗೆನಮಿ
ಸಿಬ್ಯಳಸಪಾಂಚಾಲ ಘ್ರುಕ್ಷ್ಯತ್ತ ನಾಳೆಯ ಬೆಳಗಾಗಿ। ಮೆಗಾನ ತಗ್ಯಾಗಲವ್ಯ
ಸುಚತ್ರುಕ ಮೆನದುದು॥ ಬಿತ್ತಿ ದಿದನಂ ಜೆಗೆಂಬಿನಮೆುತಿಕವಿದಬ್ಯಾಲತ್ತ
ತಿ ಚೊಕ್ಕೋನಾನಿರಿ ತಟಕಿಳ್ಯವಕಾಣ್ಯನಿಲ ಮೊತ್ತ ಮೊತ್ತಮಲನೆರಗುವ್ಯಾಸುಲ ೩೯

ನಬಂದನರು। ಸ್ನಾನಂಮಾಡಿನರು। ಭಸ್ಮವಮುಸಿ ಪ್ಪರವ ಷಿಠಿ ವರು। ಸಾವಿರದಿಪ್ಪಶಿಕಾಲಕ್ಕ
ಪ್ರಸಾದಂಗಳಾಗಿ। ಸಾವಿರದಿಪ್ಪಶಿ ನತ್ತುವನೆಮರದು। ಅರತ್ತುವನೆ ಷಿಠಿದು ಸತ್ತುಹೋದ
ಗುರುವೆ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಅಂತರಂಗಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿಪ್ಪ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧ
ವನರಿಯದೆ। ಪವನಯೋಗಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಲಿಂಗವನರಿದೆವೆನೆಂಬವರ। ಭವತ್ಪ್ರಾಪ್ತರಾ
ದರೆವೆಂಬು ದೀವಟಿಗಾರ್ಥ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮನದ ಕತ್ತಲೆ ಹೋಗದು। ಜ್ಯೋತಿ ತಾರು ಕಾನೆನರು
ಪ್ರಾಣನರು ಮರೆತೆ। ಘನವನರಿದೆವೆನೆಂಬವರ ಅಸುಮಾನಕ್ಕೆ ದೂರ। ತವುತವುಗಳ
ರಿದೆನೆಂಬವರಿಗೆ। ಶರಣಸಲಿಂಗಸಾಕ್ಷಿ॥ ಶ್ಲೋ॥ ಮರ್ಕಟಮಾರ್ಜಾಲವೆಂದರಿಯ
ದೆ। ಆವನದನೆವನಹಿಸಾಗಿ। ತೋರದ ಅರಿವಿನಕಾಲಮಾ। ಲಿಂಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಾ
ದಿರ್ಗ। ಅಜ್ಞಾನವಾದಕಾರಣ॥ ಅದು ಮನದ ಕತ್ತಲೆ ಹೋಗದೆ ತೋರಿದ ಜ್ಯೋತಿ ತಾರು ಕಾ
ನೆನರು ಮಾನೆನರು ಮರೆತೆ। ಘನವನರಿದೆನೆಂಬವರ ಅಸುಮಾನಕ್ಕೆ ದೂರವೆಂಬ ಶಬ್ದ
ಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಅಂತ ಪ್ಪುವರಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ವಸ್ವಭಾವವಾಗಿಪ್ಪುದಾಗಿ ಕರಸ್ಥಲಿಂಗವೆಂ
ಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಶ್ಲೋ॥ ತತೆಯಲು ಮುಂಬು ಪ್ರ ವತಿಯಲು ಮುಂಬರು। ಪಾರಿಯಲು ಉ
ದ। ಪ್ರೋಖಿಯಲು ಮುಂಚೆ ಪರಕ್ಕ। ಹೋಗಿ ಘನವಾಗಿ ತತ್ತ್ವ ಉದಕಂಡ ಹಿರಿದೆ ಬಿಟ್ಟೆ ನ
ಹಿರಿಯ॥ ಶ್ಲೋ॥ ತತೆಯಿಂದರೆ ಜ್ಞಾನ। ಅಸ್ಪುಜ್ಞಾನ ದೊಳಗೆ ತೋರಿದ ಸುಖವ ಅಸ
ಭಾವವ ಮುಖಕ್ಕೆ ತಂದು। ಸ್ವಮರಸಿ ಮಾಡವ ಮಾಡಿ। ಅಲ್ಲಿಯ ಭೋಗಿಗಳ ಸುಖಸಲರಿಯದೆ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ॥

[illegible]

ಕೆಯುಗಾಷ್ಟ್ರೆರಚರ್ಯಂಗೆ ತೋಂತಲವಮುದಿಸುವಂತ್ತೆ॥೫॥ ಸಾಂಬಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವ
ನಿಭಾಸವಾಗಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವಾಗಲರಿಯದೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಿನ್ನವಾಗಿಪ್ಪ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ
ವಾದೆಪೆನೆಂಬವನ ಮಾತು ಮಾಪಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸ ಮನಿಸದೆ ಸಂದಾನೊಂದೆಷ್ಟಾ
ಪ್ಪುದೆ। ಅಸಂಗತವಾಗಿ ಪ್ಪುದೆಂಬುದೀ ವಚನ ಸಾಕ್ಷಾರ್ಥ॥೬॥ ಲಿಂಗವಂತ್ತಗೆ ಲಿಂಗದ ವಾಸ್ತಿ
ಯುನುತಿ ಪ್ಪುದೆ ಭಂಗಸಂಗಸಂಗಂತಾ ಸಂಗಿನ ಶಬ್ದ ಸಂಗತಾ। ಕೊಟನೆ ತಲೆಂಬುದ ಪಾಲ
ಸೋಂತಿಯ ಪ್ರಾಯಕಿ। ಯುಂಸು ತಿಗೆ ಪೆನೆಬಂದರುಂ ಪಿಗಾಷೀರ್ವ॥೭॥ ಸರ್ವಾಂಗವು
ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾದ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನು ತಾನೆ ಲಿಂಗವೆಂದರಿಯದೆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂಗವಾಗಿ
ಲಿಂಗದ ವಾಸ್ತೆಯುಮ ಮಾತನಾಡದೆಲ್ಲವು ಮಿಥ್ಯೆಯಿಂದರಿವುದು ಸಂಚತಪ್ಪಿನಡಿದು
ಮತ್ತೆಯತ್ತೆ ಪೆನೆಬಂದರೆ। ಘುಪಿಸಿದಾಗಿ ಅದು ಪ್ರೋಕ್ಷ ಪಾಲ ನಡಗುವಂತೆ ಯಿದ್ದು
ತ್ತೆಂಬುದೀ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೮॥ ಶಬ್ದ ಸಂಭ್ರಮದಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಾಣರುವಯಂ
ದುಗಾಣರು। ತಂವ್ಯತಾ ವರಿಯರು ಯಿದಸಾರ೯। ಮಾಸರು ಲಾಂಛನವೆಲ್ಲವು ಬಾಲ
ಸೂಸರಿ ಷೋಯುತ್ತು ಗಾಷ್ಟ್ರೆರ। ತಂನನಿಲವು ತಾನರಿಯದೆ ದ್ವಾಮಾಗದ್ವೈತದಲ್ಲಿ
ತಾನೆ ಬ್ರಂಹ್ಮವಾದೆನೆಂದು ನುಡಿವ ನುಡಿ ಯಲ್ಲವು ಮಿಥ್ಯೆ ಯೆಂಬುದೀ ಗೆಯಾವ
ಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೯॥ ಪೂವಸಿಪುವ ಮನ ವಯಟ್ಯ ವಂನ ಬರಸಾಧಾದು।
ಘನಘನದಲ್ಲಿ ಮನ ಸಂಬುವಂನ ಶಬ್ದ ಸಾಧಾದು। ಮಾಷ್ಟತ ಗಾಷ್ಟ್ರೆರ ನೆಂಬ ಶಬ್ದ
ವಸ್ಸಂಬರ ಸಾಧಾದು॥೧೦॥ ತಾನೆ ಲಿಂಗವೆಂದರಿಯದೆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರವಾಗಿಯನೆಂ
ಬ ಪ್ರವಲೆಯುಬ್ಬಂನ ಬರ। ಪ್ರೋಷಘನ ಮನದಲ್ಲಿ ವೇದವ ಪಾಡಿ ಕೊಂಡಿ ಪೆನೆಂ
ಬಂನಸ್ಪರ। ಲಿಂಗವೆಂದು ಷಿವರು ಗಾಂಬಂನಸ್ಪರ। ಮಹಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಪದವ ಸಾಧಪು

೦॥ ಶ್ರೀಶಬ್ದಸ್ಥಲ॥೦

ಪ್ರಸಾದವೆಂಬುದರ್ಥ । ಆವಪ್ರಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ವಾಕ್ಪದಾಂಶಾರಗಿರಿಯು ಚೈತನ್ಯಪ್ರೇದರ್ಥ ನು
ಲಸ್ಥದಲ್ಲಿ ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಭಾವವೆಂಬುದು ಶಬ್ದವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದತ್ತೆಂಬುದಿಗ । ಶಿವಂ ತದಗಿರಿ
ಯು ಮೇಲೊಂದು ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಭವಿದ್ದು ತತ್ವ ಸೋಕ್ಷತಯು ಯುಂಬಾ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಅಭಾವ ಪ್ರಂಭ
ದಮೇಲೆ ತಿಪರಪ್ರಂ ಸನೆಂಬುದೋಂದು ತತ್ವ ವು । ತೋರುತ್ತಿದ್ದತ್ತೆಂ ಬುದಿಗ । ಅಕ್ಷರಗಳ ಸಂಭವ
ಮೇಲೆ ತಿವಂದು ಪ್ರಂ ಸಿಯುದ್ದಿ ತ್ರಲ್ಲಯುಂಬಾ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಆವಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯು ಯಗಿ ಅಭಾವ
ವನೆ ದಕ್ಷವ ವಾತಲು ಅಭಾವನಿಭಾಗವಾಗಿಯು ದಿರಿ ಚೈತನ್ಯ ರುವೆಪ್ರಸಾದಪ್ರಂ ಸನನಿತ
ಯು ಲಾಯುತ್ತೆಂಬುದಿಗ । ಶಿವಂ ಭಕ್ತಿಂದ ತತ್ವಪ್ರಂ ಸಿಪ್ರಾರಿ ತತ್ವಗಾಪ್ಯ ಶ್ರಯುಂಬ ಶಬ್ದ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ।
॥ ಸಂಸಾರಶರಣರ ಸವಗಣಂ ಪಂಚವು ಪರಿಚ್ಛೆದಾಃ ೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫೫
೦॥ ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವಗತಿ ॥ ಯಂತತ್ವ ಸೂತ್ರ ಶರಣಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವಯುಬದಿಂದಾಚರಿಸಿ ಶ್ರೀ ಶಬ್ದವಾದ
ಶರಣನು ಪರುಂದಿಪ ಪರಸ್ಪದಿಂದಾಚರಿಸಿ ಚಿದ್ರಿನಿನಿರಾಳದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯುನೆ ಪರವಚ್ಛೇದ
ವೆಂತಿದ್ದಿತ್ತೆಂದರೆ । ಪರುಂದಿ ಶ್ರೀಶಬ್ದಸ್ಥಲವಾದುದು । ಶ್ರೀಶಬ್ದಸ್ಥಲದ ವಚನ ॥ ಸತ್ವ ಪುಷ್ಟಿ
ನೆಲೆಯವರೆಲ್ಲರು ದೇವಲೋಕ ಶಕ್ತಿ ಪ್ರೋದ್ದಶಿಂಬ ಬಾಲಭಾವಯು ಪ್ರಾಯಲಾಗದು ಶ್ರೀಯಲಾ
ಗದು । ನಾಯು ದೇವಯುಂ ಸರ್ವಯು ವನರಿದರಿ ದೇವನೊಲಿವ ಸರ್ವಗಾಪ್ಯ ಶ್ರೀಶ ॥ ಪಿಕ ॥ ಪ್ರಸ್ಥ
ದವರಿಗೆ ಮಾರಣವಿಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಮರಣನಾದವರಿಗೆ ಮರಣ ಜನ್ಮ ವಿಪ್ರಾಪ್ತಿ । ಯಂತಲ್ಲದೆ । ಯಿಪ್ಪ
ಕ್ಷೆ ಅಜ್ಞಾನಿ ಯಾಗಿ ನಡದು ಸತ್ತ ಬಳಿಕ ಮುಕ್ತಿಯು ಪಡದು ಪ್ರನೆಂಬುದಿಲ್ಲವು । ಅಜ್ಞಾನವೆಂ
ಬುದರಿದು । ತಾನು ಲ್ಲಯು ತಂನ ನರಿದಾತನೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಂಬುದಿ । ವಚನ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ॥
ಸೋಪಾನರು ಸುದರ್ಶೆಯುನಪ್ರಾವನು ಪಡ್ಡನು ಪಾಲನನು ಯುಲಿಯುನು । ಮೇಲೆ ಸ್ಥವಂತೆ
ಮೇಲೆ ವಿಲ್ಲವನ । ಪೋಶಿತನ । ಅಯ್ಯಯುಬಾಯ ವಿಶಾತಶಿಕ್ಕೆಂಗೆ । ತಯುಬಾಲನಿಕ್ಕ ವಂತೆ

೧॥[illegible] ಸ್ಥಲ॥೧

ಆಚರಿವಿನಮುಕಿಯನರಿಯದಬಳಸ ಲಿಲ್ಲ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದೀ ವಚನಾರ್ಥ॥೧೨॥ ೧॥ವೃಷಿವಿ
ನಪ್ರೇಮಮುಕ್ತಿಭೋಗನವಷ್ಟಿ ತಿವರು। ತನ್ನ ಹೆಸರ ಪ್ರೇಮ ಮುಕ್ತಿ ಮುಕ್ತಿನ ಶ್ರೀರ ಶರು ದೇವರಿಲ್ಲ ಭಕ್ತ।
ರಿಲ್ಲ ನಾನುಯಿಲ್ಲ ನೀನುಯಿಲ್ಲ। ಗುರುಶಿಷ್ಯ ಮಾತ್ರ ಸಿವರುಯಿಲ್ಲ। ಮಾತ್ರೆಗೆಂಬು ವರುಯಿ
ಲ್ಲ॥ಪ॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜವನರಿದವರು ವಿರಳ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಯನರಿಯದೆ ಸಾಧುತಿರ್ದ
ನು। ತೆ ಸ್ವರೂಪುವನರಿಯದ ನಿಜ ಶರಣ॥ ತಾನೆ ಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪನಾಗಿ। ಆವ ಮಾತ್ರೆಯ
ಖಂಡಿತವುಯಿಲ್ಲದೆ। ದೇವಭಕ್ತನೆಂಬವು ಭೇದ ನಾಮವುಯಿಲ್ಲದೆ ಯಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀ ವಚನಾ
ರ್ಥ॥೧೩॥ ೧॥ ಆಚರಿಸಿ ಬಂದ ತತ್ತ್ವ ಸಿವತತ್ವ ಸ್ವಪಾರ್ತಿ ಫಲವ ಸಂಬಂಧಿಸಿ ತೆರೆಂ ನವ ಮನವು॥ ಮ
ನಘನವನರಿಯದು। ಘನ ಮನವನರಿಯದೆ ಗುರುಶಿಷ್ಯರೆಂಬ ಲಿಂಗವನರಿದ ಬಳಿಕ್ಕ
ನತ್ತವೆಲ್ಲವಂ ದುಮಾತನೊಳಗಾಗಿ॥ಪ॥ ಮನ ಘನ ಸೆದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೈದಿದ ದೆ
ಘನವು। ಮನದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯನೈದಿದ ದೆಸೆಗೆ ಲಿಂಗವನರಿ ಮಾತಿದ ಶಿಷ್ಯ ಯೋ
ಜನವಿಲ್ಲ। ಆ ಮನದ ಚೇತನ(ಶ್ರೀ) ಸಂಪುಟದ ಮುಖವನರಿದ ಬಳಿಕ ಆತನೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆಂಬು
ದೀ ವಚನಾರ್ಥ॥೧೪॥ ೧॥ ಆ ವಿರಳ ದವಿರಳ ಸಮಯದುವಿಗೆ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ತ್ರಿಯಶಿವಲ್ಲಿ
ಬಂದುಶಿವಂತದ ದಂತಿ ಯನೆ ವಹಿದು। ಅಂತಶಿವೆಂಬ ಆರಿಸಿ ನವಮಿಂದು। ಪು॥ ಯಂ
ಚೋಷ್ಣತರದಷ್ಟರಿಕೆ ನೆಲ್ಲ ನಿಜ ಗಿತ್ತೆಯರು। ಬಪ್ಪಬರವ ಸಂಧು ನೀರಲಿದಿಗೆ ಯ
ಮಾತು। ಮಾಯದ ಸೂಪಂಗೆ ಮಾಯದ ಮದವನಿಗಸಂಗಸಂಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ। ಬಹು ನಾ
ಯಿತ್ತು ಶಂಕೆ। ನೂರಿ ಪ್ರಪುರಣಿದಾತಿ ಸಾಲಗಿತ್ತೆಯನೆ ಶ್ರುತಿ ಸಿತ್ತು ಗುರುಶಿಷ್ಯರ ವಜ್ಜನಿಜ್ಜ
ಮಾಯಾ ಪ್ರಸು(ತ್ರಿ)ದೇವತೆಗಳು ಬಲ್ಲರೆ ಆ ಲಿಂಗದ ಘನವನರಿ॥ಪ॥ ನಿಶ್ಶಬ್ದ ನೆಂಬ ಸತಿ
ಗು ಲಿಂಗವೆಂಬ ಪತಿಗೆ ಸಂಗಸಮರತಿಯಾಹ ಕಾಲವೆ ವಿವಹವಾಗಿಪ್ಪುದಾಗಿ ಆದಿಗೆ
ಅವಿರಳ ವಿರತ ಸಮಯವಿಗೆಂಬಶಬ್ದಾರ್ಥ। ಅಸಂಗ ಸಮರತಿಯಾಹ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೆಬ್ಬಾ

[illegible] ೧೬೫

ಶಕ್ತಿ ಕ್ರಿಯಾಶಕ್ತಿ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿ ಆದಿಶಕ್ತಿ ಪರಶಕ್ತಿ ಚಿಚ್ಛಕ್ತಿ ಎಂಬಿಂತು ಷಟ್‌ಶಕ್ತಿ-
ಎಂಬಿವೆಲ್ಲವು ಅಸಂಗತೆ ಅನುಭಾವವನೆಯ್ದಿ ಸುಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯೆಂಬ ಮಹಾತಿದುಕೊಂಡಿರೆ ಬು-
ದ್ಧಿ ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗತ್ತಿ ಎಂಬವಲ್ಲಂ ದುಃಖಿಂತದ ದಂಡೆ ಎಂದು ಮಹಾಸುತಿ ದುತ್ತೊಂಡಿರೆಂಬ ಶ್ರುತ್ಯ-
ರ್ಥ ॥ ಇಂತಪ್ಪಂದರ ॥ ಚಿದ್ರೂಪ್ಯಂತಃಕರಣಂ ದರ ಲಿಂಗ ದಷ್ಟಟ್ಟದ ಸುಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೆಗೆ-
ಲು ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಸುಜ್ಞಾನ ಕ್ರಿಯೆಗಳನೆ ॥ ಅಂಗಲಿಂಗ ಪವನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಮಹಾಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಎಂಬ
ಪ್ರಕಾಶವನೆ ಸಕಾಂಗತೆ ಅವರಣವ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅಶರಣನಲ್ಲಿ ಶರಣ ಶಕ್ತಿ ಎಂಬ ಅ-
ತತ್ವದಲ್ಲಿಗೆ ಎಂಬ ಸ್ಪರ್ಶ ಭಾವವನೆಯ್ದುದುವದಕ್ಕೆ ಪುನರ್ಯೋಗವಾಗುತಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಎಂಬುದಿ-
ಗೆ ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಅರಿವಿನ ಮಿಂದುವ ಎಂಬ ಪ್ರತ್ಯುತದ ಪೋದಿಕೆ ಎಲ್ಲಿ ನಿಷ್ಟಾಗತಿ-
ತ್ರಿ ಎಂಬ ಬಪ್ಪ ಬರವ ಸಂತತೆನೆಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥ ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಸತ್ಯ ಬಪ್ಪ ಕಾಲದೊಳು-
ನಿಶ್ಚಿಂತದ ಮನ ॥ ಅಮನವ ಪರಮಾನಂದರಸವಪ್ಪಂತು ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ಪಾಪ ಸ್ವರೂಪ-
ಮಾಡಿ ಅವಸ್ಥೆ ವಿನಲ್ಲಿ ನಮ ವೇದಿಸಲು ಪ್ರತಿ ಭಾವವಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರತಿ ಎಂಬ ಭಾವವು
ಇಲ್ಲದೆ ಆಸಂಯೋಗ ಸಂಮ್ಯಂದವೆ ಪಮರತಿ ಎಂಬ ತನ್ನ ನಿಜವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಗರ್ಭವು-
ತ್ಪತ್ತಿ ಮಾಯಿತೆಂಬುದಿಗೆ ॥ ನಿರಾಲಂಬಿಗೆ ಎಂಬ ಮಾಡಿ ಮಾಯದ ಸಮಾನ ಮಾಯದ ಮ-
ದವನಿಗ ಸಂಗ ಸಂಯೋಗವಿಲ್ಲದೆ ಬಸುರಾಯಿತೆಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥ ॥ ಇಂತಪ್ಪ ತನ್ನ ನಿಜ-
ವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಅನಿಜದ ನಿಲವು ಸ್ವಲೀಲಾ ಪರವನೆಯ್ದಿ ಸ್ವರಮಾನಂದದಲ್ಲಿ ನಿ-
ಲ್ಲುತಿ ಚಿತ್ತೇಶ ಎಂಬ ವಸ್ತು ಹಿಸಿನಿ ದಿತ್ತೆಂಬುದಿಗೆ ॥ ಸ್ವಯಂ ನಿದುಶಮಂ ದಾಡಿ ಸಾಲಗಿ ತ್ತಿ
ಎಂಬ ವಸ್ತು ಹಿಸಿತೆಂಬ ಶ್ರುತ್ಯರ್ಥ ॥ ಇಂತಪ್ಪ ಮಹಾಶರಣನ ನಿಲವನು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣು

೭. ನಕ್ಷತ್ರವಪ್ಪು । ಅನಂತರಗಳ್ ಜೀವತತ್ತ್ವ ವಿದೇಶ ಪರ್ಯಾಯ ಹೇಳೆಂಬುದಿಂತು । ಅವರಸನುಪ್ರ
ಸುಪ್ರಭೂಮಿ ಮರ್ತ್ಯಗತಿಗಳ್ ೭. ಮನುಷ್ಯರಸುವನೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥಂ ಸ್ಫುರಿಸೆ । ಶ್ರುತಪ್ರವಾದ ಭಾವಿ ವ್ಯಂತರ
ಸ್ವಭಾವದ । ಸತ್ತ್ವ ವಾಣಿ ಉದಾಹರಣಂಗಳಲ್ಲದೆ । ಪರಮ ವಿದೇಶಬ್ದಾರ್ಥದ । ಸಾಧಿಸುವ
ಲ್ಲೆನೆಂಬವಂಗೆ । ಇರಿಸೈ ಮದಕ್ಕೆ ವಧರಿ ಸಲು ಭಾಸ್ಕರ ದುರ್ಗಾ ಹೇಳ್ದ ೭. ಮನುಷ್ಯರಗಳಲ್ಲದೆ ॥
ಹಿ ॥ ಸ್ವಶಬ್ದಂ ಗರ್ವ ವಿಗ್ರಹ ವಸ್ತ್ರ ಮಾದಕಾರಣ । ಪರ ಮಾನಂದ ಬಲ । ಅಂಗರಸ್ವ ದೇವಂಬಸ್ವ
ಬಿನ್ನಹ । ಆ ಪರಮಾನಂದ ಬಲವೆ ಜೀವ ಮಾರ್ಗ ಉಪವನ ದೇವಂಬರ್ವ । ಪದಾರ್ಥ । ತಂ
ಬಲ್ಲುದಾಗಿ ರಸದ ಭಾವಿಯುಂ ಬರ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಸತ್ತ್ವ ವಾಣಿ ಯ ದರಿ । ಹಿಂದೆ ವರಸರ
ದು ಸತ್ತ್ವ ಸುವ ಅತಿ ವಿಷ್ಣು ದಕ್ಷ ದಂತ ಪ್ಪು । ಸಂಸಾರಸ್ಸವ ನಾಶಾಬ್ದರು ಬಂದು ಸಿ ಸಿಂಹ
ದರಿ । ಅವರು ಅಲ್ಲಿ ಉನ್ನತ ಪಾಪರು ಉಂಬ ಕಾರಣ । ಸತ್ತ್ವ ವಾಣಿ ಉಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ
ಅಂತ ಪ್ಪು ಸಂಸಾರ ಸ ವಿಷಯ ರಸವನು । ಮುಟ್ಟದೆ ಅದ ಸುತ್ತ ನಿದಾತಂಗಳಲ್ಲದೆ । ಆ
ಶಿವ ಯೋಗಸ್ವ ಮರಸ್ವವನೆ । ಉದ ಬಾರದೆಂಬ ಕಾರಣ । ರಸದ ಭಾವಿ ಉತ್ತರ ಸ್ವಭಾವದ । ಸತ್ತ್ವ
ವಾಣಿ ಉದಾಹರಣಂಗಳಲ್ಲದೆ ಉಂಬಾರ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಪರಮ ದೇವಂದರಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಶಬ್ದಾರ್ಥ
ದೇವಂದರಿ ದೇವ ಆ ಸುಜ್ಞಾನ ದೇವಿಗೆ ದೇವ ವಸುದಕ್ಷ ವರ್ತಮಾನ । ಆ ಮಹಿಮೆ ಉಂ
ಬುದಿಂತು ಪರಮ ವಿದೇಶಬ್ದಾರ್ಥ ವಿದೆ ಸಾಧಿ ಸಬಲ್ಲೆನೆಂಬವಂಗೆ ಉಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ।
ಶಿರಿ ಶೈಲ ದೇವಂದರಿ । ಪ್ರ. ಷ್ಟು ಪ್ರ. ಪ್ರರ ಸ್ತ್ರೀ । ಅಂತ ಪ್ಪು ಪ್ರ. ಪ್ರರ ದಿವ್ಯ ಸ್ತ್ರೀರ ದಲ್ಲಿ ಪ್ಪು । ಪರ
ಮಾ. ವೃತ್ತವನು । ತಂನ ಸ್ವಶಬ್ದಂ ಗರ್ವ ಮೊದಲ ಆವರಣ ವರ್ತಮಾನ ಕೋಟಿ ಪರಮ ಪ್ರವೃತ್ತಿ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ॥

ತನುತ್ರಯವನು ಬದಲ್ಲಿ ವೈದಿಕ್ಕೊಂಡಿಹೆವೆಂಬುದಿಗೆ । ತತೆಯಲಿ ಅಭ್ಯಂಬದ । ವಲಿಯಲಿ ಅಭ್ಯ
ಬಸಲಯಂ ಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅಂತ್ಯ ಸುಖವೆಲಲಿಯುದೆ ಬಿಂ ನಬುದ್ಧಿಯುಂದ ಅಂಗವನು ಬಸ್ತೆ
ಆಸುಖವತಂದು । ಸುಖಸಿ ಹಿನೆಂಬ ನಶ್ಶ್ರ । ಬಿಂ ನಬುದ್ಧಿಯುಂದ ಅಜ್ಞಾನಭಾವವಾದು
ದಾಗಿ । ವಲಿಯ ಸುಬ್ಬದ ಹೊಹಿಯ ಯುಂತ್ತೆ ಸ್ವಶ್ರುಹಿಗೆ ಘನವಾಯುತ್ತೆಂ । ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ
ಯುಂತ್ತ ಪ್ಪುಸುಖವನ್ನ ವಯಿಗೆ ವಿಸಜ್ರ ನಿಷ್ಪೃಶಾರ ॥ ಯುದಕಂಥು ಷ್ಯಿಸಿ ಅಹ್ವಾನೆಂಬನ್ನ
ಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥೨೩॥ ವೃತ್ತ್ರರ ಪಥದ ವಸ್ಥಿತಿ ವೆಘುವಷ ನಿರ್ವಿಯಲು । ಅದೆಶದಲಿ
ಬರಗಯುತ್ತು । ಅದೆಶದ ಪ್ರಾಣಗಳಿವಿಲ್ಲದ ಸವಸ್ಥಿತಿ ವಿದಲು । ಅವರ ಸುಖ್ಯರ
ದ್ರಷ್ಟಮಯುಲ್ಲ ಗನಂ ವಸ್ತುನರಸು ವಿಗೊಹಿಸ್ಥಕ್ಕೆ ॥ ವಿ ॥ ವೃತ್ತ್ರರಪಥ ವಿಬಂದನಿಹೊ
ಸ್ತವಾಗ ವಪ್ಪು । ವೃತ್ತ್ರರಸ್ವಸ್ಥದಸ್ತುಥ ವೆಂಬರ್ಥ । ಅವೃತ್ತ್ರರ ವಸಾಗದಲ್ಲಿ ಅ
ಸುಭಾವಗಂ ವಿಶ್ವ ವಾಕಿಪ್ಪುಲ್ಲಿ । ವಿವೇಕ ಪ್ರಶ್ರದ್ಧೆಯ ವಿಸ್ಥಿತಿ । ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಘಿಬಂಬ
ಪ್ಪುರವಸಂತೋಷ ಹ್ಸರು ಹಾ. ವಸ್ಥಿತ ಸುರಿಯಲು ಅದು ವೆಘುವಸಷ ನಿರ್ವಿಯಲು
ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅದೆಶ ವಿಹಿದಕಿನಪ್ಪಿತ ವೆಂಬ ಕ್ಕೊಣಿಬಿತ ಅಂ ಕಷ್ಟ ಅದೆ
ಶನಪ್ಪಿತ ವ ಯುತ್ತೆಂ ಬುದಿಗೆ । ಅದೆಶದ ಲಿಬಾರಗ ಯುತ್ತೆಂ ಬಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಯು ತದ
ಅದೆಶನಪ್ಪಿತ ವಸ್ತುವನಸ್ತ ಪ್ರಾಣಗಳಿವಿಲ್ಲಕ್ಕೆ ಆಶ ವಯಿಗಾನು ಭಾವವ ವಹಯು
ಅವರಖ್ಯ ವಭಾವ ವ ಯುತ್ತೆಂ ಬುದಿಗೆ । ಅದೆಶದ ಪ್ರಾಣಗಳಿವಿಲಯ ವಸ್ಥಿತ ಪ್ರಾದರು
ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅಖವರಗಳು ಭಾವವಸು ಜ್ಞಾನ ಗಕ್ಕೆಯಲ್ಲಿ । ದಶನ ವಾಣಿದ

ಗ್ಯಾರಪಾಲಕರ್ತರ ದೆಯರೊವರ್ರು ಮಂತರಾಂತರದೊಳು ।।೪೨।। ಜನವಕೆ
ಯಾನಮಯರನುರಾರರನನರ್ಥಾ। ಜನರತ್ನದಿ ಪ್ರಿಂಗಳ ಸಾಲ್ಗಳುಂ ಬೆಸಿವರ್ತ್ನೋ
ಜನಶಾತಿಸ್ಯತಂದು ಬಾಂಧವವೆರ್ರಸಿಸುಳ್ಳು ದರ್ರದಿವ್ಯಾನನದೊಳು ।। ಜನನಿ
ಯರುಣಿನಲಕ್ಷ್ಮಿನವಿಗೊಳ್ಳ ಸಿಚಮರ್ರವ್ರು। ಜನಮುಂ ಪಿದಿದುರಾಲಿಯ
ಕೆರಲದೊಳ್ಳರಿಸುರಂ। ಜನನಧಾಲಾನರನಾಂಫ ದುರನಾನ್ನ ದಾರೊಗಲೆ
ಯೊಳ್ಳುರುತಿರ್ದರ್ನು ।।೪೩।। ಎನಿವಪೊಂಬರಿವಾಣ ಮಿಸುನಿವಚ್ಚೆಲಗ್ಗೊ
ಗ್ಗಸುವಶಾತ್ರ್ಯ। ದನಂ ಸೂವಪ್ಪಾತ ಘಷ್ಟ್ಯಪಾ। ಯನವರಡೆಮಧು
ಕರ್ರಾಮಿಷವ್ಯದಲ್ಯನರರನೆ ಶಾಕ್ಷತನಿವಗ್ಗಾಳ್ಯ।। ರನರನಾಯನ
ನಾರ್ರಳುಪ್ಪುನಾಯ್ಚೂಳ್ಳುರಂ। ಸ್ವನರರಚ್ಚದಿಪಾತ್ರಾನರ್ರಳ್ಳ ಶುಬನಿಗೊಳ್ಳ
ನ।। ಪೊನತೆನಿಸರಲ್ಲವಿದನಬಕ್ಕಿತಂ ದೇವರಿಯ ಶ್ರೋದೆಯತರ್ರಂದಿಕ್ಕಲು।।
೪೪।। ಸುಪ್ರದಿಂದ ಮರರ್ರಮ್ಮನವಸುಲಿಸಿದನಿತ್ತು। ತ್ರಪ್ರಂನೆನ

ತಂದ್ವಾರಕೆಗೆಬಂದಿರಲ್ಲು ನ್ನತಾನ್ನೈತಂದು ನಿಂದುದೋರಾ.ಜಿನಾವರನ್ನಂಗ
ಗ್ರಾದನೆಪಾಲ್ಲದತಿನಲ್ಲಿನೆ ನೈಧಕಾಂತಿಗಳ್ಗಂ ಗೋಳ್ಗನುವ॥ ವನ್ನಗಾರಿಜ್ಜ
ನರಾಜಗಹಮಂಕಂಡುನನ್ನತವರೂಧಕೆಂದಿಳ್ದುದುಮೈಯುಕ್ತೆನೆಂ॥ ವನ್ನ
ಮತಿವವನಜಂ ತಳ್ದನ್ನಲ್ಲಗೆ ವಿಮಲಮಲಗೋತ್ರವಂ ಮೊಗ್ಗಾಯು॥೪೯॥
ಮಾರನಂವದುದಬೆಟ್ಟಂದಿಶೆಯನಾಗ್ಳನಿ॥ ವಾರಿಜಾನನ ಮುಖ್ಯದೈವತೆ
ಗ್ಳಂ ಮೊಳೆವ್ವ॥ ದಾಂ ತನಗೆ ಸಾಲದೆಂದು ಘೂವಾಲನೆ ಕ್ಕಾಗಳ್ಳಮಂತಳ್ಗಿದ
ನೆಂಬ॥ ನಿರದಶ್ರಾಮನರಮನೆಯಂ ದೊದರವಿ…ರಮಂ ಬಂಗೆದ
೨೮ ವದೆನ್ನಳ್ವೆಪ್ಪಿಳ್ಗೆನ॥ ಲ್ಲಾರುತಿಯ ಕಗ್ಗರಮಣಿಯ ಮಾಡುದುಬಪ್ಪದ ೨೮
೫೦॥
ಣಿತೋರಣಪ್ರತಿಗಳ್ಳಣಾ ಪಾರಿಜಾತ…ನರವಾ…ಗಗನದೊ॥ಳ್ಳಿ॥ ರಿದ
ಳ್ಮಾತಿಗಳನುಜಾಲವನ್ನಿಲಮಣಿ॥ …ರಣಪ್ರ…ಳ್ಗಂ ಬೈವರ್ದವಿನಲ
ಕಿಚೆನತ್ರಿಕೆವಹರಿಯರಮನೆಯನು॥ ನಿ॥ ಕಿದಂ ವವನಜಂ ಬಾನಿತೊಳ್ಗನ್ನ
ವಕಿ॥ ವಾರಮಂ ನಿಲಿಸುತ್ತೋಳ್ಗ ಮೊಕ್ಕನ್ನೆಂ ನಯುಗೆಯೊ॥ ಮು॥ರಾ… ಸುದೆಯ್ಯೆ

ತತ್ತ್ರವಾಗಿನ ತೆ~ ನಿಂ ಯುಪ್ಪು ಭ್ರನು ಪದ ಪ್ಯವಂದೆ ಅವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಸ್ತು ಸಂಬಂಧಿಗಳಲ್ಲದೆ ಅ
ರಿನರಿವೆಂಬುದೀ ವಚನಾರ್ಥ॥೨॥ ಪರಿಪರಿಯ ಭಾವಲಾಘವ ಪುರುಷ ಮಟ್ಟಲು। ಪೋಂ ನ್ಯಪರಿ ಮರ್ತ್ಯ
ಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸಲುತಿಪ್ಪ ವ್ಯಸನೋಕ್ತಾ। ಪುರುಷನ ಮಾತ್ರವ ಪುರುಷಶಿವಲ್ಲರು ಪುರುಷ ಮಟ್ಟದಪ್ಪೋಂ ನಿನ್ನಂ
ತೆಯುದ್ದರುನೋತಾ। ಪುರುಷ ತಾನಾಗಲು। ಪುರುಷ ಪರಿಬ್ರಂಹ್ಮರಿಗಳ ವಲ್ಲ। ಪೂರರುಕಿಂ ನ್ಯರಶಿವಲ್ಲರುನಂ
ಪ್ಪ ಮರದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿದರು। ಪುರುಷ ದಂತಿದ್ದರುನಂ ಮ್ಯನೊಪ್ಪೆ ಶ್ರೀಗುರು ಶರಣರು॥ಪೆ॥ ಪುರುಷ ಮಟ್ಟದ
ಲಾಪ್ಪೆ। ಪೋಂ ನಾಯುತ್ತಲ್ಲದೆ। ಪುರುಷ ಮಾಗಲರಿಯರು ದೆಂಬಂತೆ ಗುರುಚರಣವ ಪೂಜಿಸದು। ಲಿಂಗದ ಮರ
ಷನವ ಮಾತ್ರವಶಿವಲ್ಲರು। ಪ್ರತಾರ್ಥನಿಖಿ ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಪುರಲ್ಲದೆ। ಲಿಂಗವಾಗಲರಿಯರು। ಯುದು ಶರ
ಣ॥ ಲಿಂಗವಿಡಿದ ಶರಣ ಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀ॥ ಈ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೩॥ ಮಾ ಮರ
ದೊಳಗೆ ಗೋಂದು ಮಾಡುದ ಮುಂಬುಣ್ಯವಿದರಿ। ಪೂಜಿ ಫಲಂಗಳು ದರವಿಂನೆಂತೋ। ಮುಂಬಿನ ರಸ್ಪವನುಂ
ಡು। ಫಲನೆ ಬಿದ್ದ ನಟ್ಟಿಬದರಿ। ಅಫಲವನಾನು ಮುಟ್ಟನು ಕಾಣಾ ಗಾಪೆಶ್ವರ॥ಪೆ॥ ಮಾಮರವೆಂ
ದರಿ ವಿವೇಕವೆಂಬ ವೃಕ್ಷ। ಅವಿವೇಕವೆಂಬ ವೃಕ್ಷದ ಮಧ್ಯತೆ। ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮುಂಬುಳುಕ್ಕಿ ಬಿಳಲು।
ಅಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನವಿಡಿದ। ಅರಿದ ಅರಿವಿನಿಂದ। ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ ಫಲಪದಂಗಳುಚ್ಚಿಬಿದ್ದ ವೆಂಬುದೀ। ಮಾ
ಮರದೊಳಗೆ ಗೋಂದು ಮಾಡುದ ಮುಂಬುನ ವಿದರಿ। ಪೂಜಿ ಫಲಂಗಳು ದರವಿಂನೆಂತೋ। ಮುಂಬಿನರ
ಸ್ಪವ ನುಂಡು। ಫಲನೆ ಬಿದ್ದ ನಟ್ಟಿಬದರಿಂ ಬಕ್ಷಬ್ರಹ್ಮಾರ್ಥ। ಯುಂತಪ್ಪ ಪ್ರಪ್ರಯುಂದ ಭವಂಗಳು ಬಂದು
ಕಾಡುವ ಪ್ರಯುಂದರಿದು ನಖುದಿಂದ ತಂನ ತಾನರಿಯಲು ಅ ಫಲಪದಂಗಳುದ್ದಿಡುವ ವೆಂಬುದೀ।
ಅಫಲವನಾನು ಮುಟ್ಟನು ಯುಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥೪॥ ಸಂಸಾರಸಂಗವ ಬಿಟ್ಟಿದಿನಿನೋಕ್ತಿ ದರಿ। ಮಾ
ರವೆ ಸಪಟನಂ ನ್ಯತವೆ ರವಿನು ತಪ್ಪಿನಿ ಸುಳಿ ವಗಾಪೆಶ್ವರನೆಂದರಿದ ಶರಣ ಸಂಸಾರಿಯು॥ಪೆ॥—
ಸಂಸಾರಸಂಗವ ನರಿದಡೆ ಯುಸನು। ಆ ಯೂಸವಿಲ್ಲ ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಪೆನಿ। ಅಪೆನಿನೆ ಯುತೋಲಗಿನಿ ತಾಲಿಂ
ಗಸುಖಿಯಾಗಿ ಭಿಂನ ಪ್ರಕಾಶವಿಲ್ಲದಿಪ್ಪಾತನೆ ಶಿವಶರಣನೆಂಬುದೀ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೫॥

॥ಶ್ರೀಗುರುಪ್ರಸಾದಂ॥

ತಾನು ಮಿಂದು ಸಾಂಗೋಪಾಂಗವ ಸಂಧ್ಯವ ಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ಬಳಿಕ ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಿ ಕೊಂಬರು | ಅಜ್ಞಾನಿ-
ಗಳೆಂಬುದಿ॥ ವಚನ ಸಾರ್ಥ ॥೨೦॥ ಆತ್ಮಶಿವನರಿಯರು ಕೊರತೆಯನರಿಯರು | ವಾಯುಕ್ಕೆ ಬಳಲುವರು | ತಾ-
ವು ಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂದು | ತಾವಿಲ್ಲದವರೊಲವ ತತ್ತ್ವವರಿಯಲರಿಯದೆ | ದೇವರಾದೆವೆಂದರೆ | ನಾಚದೆ ನುಡಿವರು ॥
ಶ್ರುತಿ॥ಪಿ॥ ಶಿವಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದೆ ಅಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ | ತಾವು ಶಿವಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬುವರು ವಾಗದ್ವೈತಿಗಳು | ಅದು ಪಥವಲ್ಲ
ವೆತ್ತಂ ತೆಂದರೆ | ತಾಯಿಲದವರೊಳನೆಂದರೆ | ಅಜಾತನ್ನಾದೊಂಬು | ಆ ಅಜಾತನ್ನಾದೊಂಬು ವಿನತ್ತತೆ
ಯಂದರೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ೦ ತ್ತಪ್ಪುಸ್ಥಲಂ ಶ್ರೋತ್ರಿ ಪ್ರಕಾಶವನರಿಯದೆ | ತಾವು ನಿಜವನ್ನು ಉದಿದವೆಂಬವರಾತೆ
ಲ್ಲ ವ್ಯಮಿ ಥರ್ಯೆಸುಂಬುದಿ॥ ವಚನ ಸಾರ್ಥ ॥೨೧॥ ಇಸಿ॥ ನೆಂದರೆಯರು | ಇಸಿಂ ತ್ತೆಂದರೆಯರು | ಅರಿವನರಿದೆ॥ವೆಂ-
ಬರು | ಮರಕಷ್ಟ ಮರದಿವೆಂಬರು | ವಂ ದನರಿದೆ॥ನೆಂದರೆ ಮುಖ ಮೂರಾಯತ್ತ್ವ | ಮೂರು ಮುಖವನು॥
ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ವವ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಶರಣನಲ್ಲಗಾಪೆ॥ಶ್ರುತಿ॥ಪಿ॥ ನಿಜದರಿವ್ಯಪಿರಿದ್ದು | ತಾನೆಂಬುದನರಿದರೆ | ಅ-
ರಿವು ಅಜ್ಞಾನವ ಮರದು ಮರದನೆಂಬ ಸ್ವಭಾವ ತೋರದುದೆ | ಅದೆ ಮಷ್ಟವೆರದ ಬುದ್ಧಿಯೆಂಬುದಿ॥
ಇಸಿ॥ನೆಂದರೆಯರು | ಇಸಿಂ ತ್ತೆಂದರೆಯರು ಶ್ರುಂಭಾ ಅರಿವನರಿದೆವೆಂಬರು | ಮರಕಷ್ಟ ಮರದಿ॥ವೆಂಬರು | ಇ-
ಂ ಬಾಕಬ್ರಹ್ಮರ್ಥ॥ ಯಿಂ ತತ್ತ್ವ ನಿಜವನರಿದಿ ಹಿನ್ನೆಂಬ ಅರಿವಿನ ಮಂದೆ | ಜ್ಞಾತ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯವೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧವ
ಚೆ॥ರಿ ಟ್ಟು ತೋರುವ ವಿವೆಂಬುದಿ॥ ಇ | ವಂ ದನರಿದೆ॥ನಂ ದರೆ ಮುಖ ಮೂರಾಯತ್ತ್ವ ಯಿಂ ಬಾಕಬ್ರಹ್ಮರ್ಥ॥
ಅ ಜ್ಞಾತ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯಂಗಳನು | ಇಸಿ॥ ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ವವ ಮಾಡಲು ಆತನೆ ಶಿವಶರಣನೆಂಬುದಿ॥ ಇ | ಮೂ-
ರು ಮುಖವನು ಸಾಕ್ಷ್ಯತ್ವವ ಮಾಡಿದಲ್ಲದೆ ಶರಣನಲ್ಲಗಾಪೆ | ಶ್ರುತಿ ಯಿಂ ಬಾಕಬ್ರಹ್ಮರ್ಥ॥೨೨॥ ನತ್ತಿ-
ವರಿಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆ | ಮನೆಯಾಡಿರಿಗೊಂದು ಬಟ್ಟೆ | ನತ್ತಿಯುದು ನತ್ತಿಯುದು ಮಿಗೆ | ನತ್ತಿಗೆ ಟ್ಟು ನಂದಿ ತಲ್ಲ
ಗಮನಾಗಮನದ ಸುದ್ದಿಯು ಚೆಳ್ಳಿಡಗಿನ ಸೆ॥ಲ ಮುಡಿಗಿ ದಾತ ಬಳ್ಳಗೋಷ್ಠಿ॥ಶ್ರುತಿ॥ಪಿ॥ ಚರಿಸಿ ಬಂದ ಬ್ರಿಂ
ಗವಕ್ಕೆ॥ ಚೆಳ್ಳಿಗೊಂದಾಯ್ಯಾಗಿ | ಮನೆಯ ಭೃತ್ಯಂಗೆ ಚೆಳ್ಳಿಗೊಂದಾಯ್ಯಾದರೆ | ವಂದಕ್ಕೊಂದು ಯುತ್ತರ

ಹು ವಿದಳಿಶಕ್ತಿಯಾಯಿತ್ತೆಂಬುದಿಗ|ಸೆಂಗಿಲ್ಲದಸುರತರಂತ ನಾವಹ್ನಿ|ಪಸ್ವೆಯಿಲ್ಲದವಾ
ಧನುಯುಕ್ತನಾವೃಗವ|ಯುಂಬಾಶಬ್ದಶ್ರುತಿ||ಆಪದ್ಧಿದಳಿಸುಖಿ ಸುವೃದರಾಗ್ಲಿಯುಸ
ತವೂಕ್ರಿಷ್ಣಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ಪವುಸನಪಾಶವವೂಡಿ|ವೂಪ್ಲಿಲಿಂಗವಯುಖಶೈಲಿ ಸುತ್ತಿ ಶಯಿಯು|ಅ
ದಿಗ|ಕಿಂಚ್ಚಿಲ್ಲದನಾಡಿಗೆ ಪೈದ್ರು ಸುಟ್ಯುಬಾಣನವವೂಡಿ|ಲಿಂಗಶ್ರುತಿತೆ ವಾಯಿತ್ತಗಿ
ಷಿಶ್ಚಿತಯುಂಬಾಶಬ್ದಶ್ರುತಿ||೫||ನಸನೆಂಬ ಭ್ರಿದವರಿಂದಾಯಿತ್ತು ಷಿಖಾ|ನಸನೆಂಬ
ದಿಅಜ್ಞಾನ|ನಾನೆಂಬುದೆ ವೂಯಾದಿನ|ನಸನೆಂಬುದಿ ನಾನೆಂಬುದಿಯುಪ್ಪ ಸುಖವಬ್ಬಿಂನಬಿಲ್ಲ
ದೆ ಅರಿಯಬಲ್ಲನೆ ಆಸುಖವ್ರನಿವೂಗಪರಿತರಾಗಿಗೆಷ್ಟಿಶ್ರುತಿ|ಪ್ರಿ||ತಂಸ್ವನಿಷ್ಟ ವತಾ
ನರಿದುತಾನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾ ಪೃಥುಯಿಲ್ಲವೆಂದರಿದವೂಪ್ಯಜ್ಞಾನಿ ನಸನಾನೆಂಬ ಭಿಂನಜ್ಞಾನವ
ನರಿಯಸಾಗಿ|ಅವನ ಸುಖ[illegible]ನಾದದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮಿಯಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದಿಗ|ಯಾವತತ್ತ್ವದ
ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ||೬||ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ವದ ಷತ್ತೆಂಬದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಳಲುವವೆಳಥಗೆ
ಡಿ ಮನವನ್ನೆಂಟನಿಯುಳಿ|ತಂನತಾತಳಿಯುಲು ತನಗಿ ತಾನಂನವಿಲ್ಲವಸೆಯುಳಿ|ಮತ್ತೆ
ಯುಳಿನಛಿಬಿಂಗಿಯು|ನ್ಮಶುನಸುಂಗಿ ತತ್ವಮತ್ತೆ ಶಿಶುವಿನ ಸುಖವನ್ನೆಂಬಿನಾಷಿಶ್ರುತಾ|ಷಿ
ಪಂಚವಿಂಶತಿತತ್ವದಲ್ಲಿಬದ್ಧನಾಗಿ|ದಶವಾಯುಗಳಗುಣಪ್ರಲತಿಯಿಡಿದುಬಳಲುತಿ
ಪ್ಪ ಜೀವನನೆಂಬುದಿಗ|ಯಿಪ್ಪತ್ತೈದು ತತ್ವದ ಷತ್ತೆಂಬದ್ವಾರದಲ್ಲಿ ಬಳಲುವವೆಳಥಗೆ|ಡಿ
ಮನವನ್ನೆಂಟನಿಯು|ಯುಂಬಾಶಬ್ದಶ್ರುತಿ|ಆವನ ಪ್ರತಿಸ್ವಲಿ ತಾನುತಿ[illegible]
ಛಲು ತಾನೆ ಪರಶಿವತತ್ವವೆಂದರಿಯಲು|ಆಪರಶಿವತತ್ವದಿಂದಪ್ಪದೆನಿದಾತನೆ ಚಿತ್ತೆ
ಕ್ತಿ|ಅಚಿತ್ತೆಕ್ತಿಯೆಂಬುದೆ ನಿದಾತನೆ ಶರಣ|ಆದುಶಾರಣ||ಆಶರಣನೆ ಪರಶಿವತತ್ವದ

॥ಶರಣ್ಯಲು॥

೬

ತಾನೆ ಪರಮಾನಂದಸ್ವಲವ ನಸ್ವಬದಿ ಪರಮಾತ್ಮ ವನ್ನಾಗವೆಂಬ ದಿಗ್ಗ। ಅಪ್ಪೊಂದು ಪೋಂಸದಿ ಅಲ್ಲಿಪ್ಪ
ದಶವಸ್ತುಗಳುಬಲ್ಲರೆ ಅದನ್ನಾಗವೆಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಯೆಂತೆಂದಡೆ ಅದೆ ಪ್ರಪಂಚಾಗುಣಾತ
ಸುಗುಣಾಕಾರಾಂಗಳೆಂಬ ಪ್ರಪಂಚಪದು। ಅಪ್ಪುದದೆ ಅಂಗತನುಗಳು ರಾಂಗಳಾಗಿ। ಆಕಾರಾತೀತ
ತಾನೆ ಮಹಾಪ್ರಜ್ಞಾ ಸ್ವರೂಪಗೆ ಸವನ್ನ ಪಾಶವಾದನೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ಆತಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪೊಂದಾಗಿಗಳು ಪ್ರಲ್ಲು
ರಿದುದೆ ಅದಂತೆಂತೆಂದೊಡೆ ವೃತ್ತದಂತೆ ಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥಗರಾ॥ ನಿಃಶಿಲ್ಲದನೆ ಬರಲಿಲ್ಲದಚಿಃ ಶಿ
ಲ್ಲದಗಿ ಕಪ್ಪು ಪೃತ್ತ। ತಲೆಯಿಲ್ಲದ ಮೂಗಬಂದು ಮೇಯುತ್ತಾಗಿದ ಪರೆಂಗಳಿಲ್ಲದ ಕುರಿತನು
ಸಂತಸಾಪ್ಯಾಗವ ಪ್ರತ್ಯೆಯಿಲ್ಲದ ವಿವಿಧನು ನುಂಗ್ರಸಾವ್ಯಾಗವ ಗೆಚ್ಚಿಲ್ಲದ ನಾಲಿಗೆಯಿಂದು ನಸು
ಟ್ಟ ಬಾಣ ನವವಸ್ತು। ಲಿಂಗಸ್ಪರ್ಶ ತಾವಾಯುತ್ತಾ ಗೆನೊಡಿ ಸೃಷ್ಟಿ॥ ಪೀ॥ ನಿಃಶಿಂದ ಕಿವು ನಸೂ
ಕ್ಷಿಲತೆಯೆಂದರೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ನೆಂದರೆ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಂ ಕಾಸುಯುತ್ತ ಮನೆ ಪ್ರಸಲೆತೆ। ಮಹಾನು
ಪ್ರಸಲೆತೆ। ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಂ ಕಾರ ಪ್ರಸಲೆತೆಗಳೆಂಬ। ಯಾತ್ರೆಯು ವು ಅಳದು ಅದು ಪವನ್ನಾಗ
ಅಲ್ಲಿ ವಿವೇಕವೆಂಬ ವೃಕ್ಷವ ಪ್ರವುದನು ಮಾಗಲು। ಅದಿಗ್ಗ। ನಿಃಶಿಲ್ಲದನೆ ಬರಲಿಲ್ಲದ ಚಿಃಶಿಲ್ಲ
ದಗಿ ಕಪ್ಪು ಪೃತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಆ ವಿವೇಕ ವೃಕ್ಷವನು ತಲೆಯಿಂಬ ಜ್ಞಾನವಿಲ್ಲದ ಮಾಂಸ
ಮೂಗವು ಅವಿಚಾರ ಸಂಬಂಧದು। ತಾನಾ ಸುಖವೆಂ ಪವಿಪ್ಪ ತಿಪ್ಪುತ್ತ। ಅದೆಂತೆಂದರೆ। ವಿ
ಚಾರಕೆ ವರದು। ಘನವ ವಿಚಾರಿಸಿದಿ ಮಾಂಸನಾದಕಾರಣ। ಅದಿಗ್ಗ। ತಲೆಯಿಲ್ಲ
ದಮೂಗವು। ಬಂದು ಮೇಯುತ್ತಾಗಿರುವ ನುಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಆ ಮಾಂಸನು ನಶ್ವರಾ
ನುಭಿಂನದ ಪಕ್ಷಿಯಿಲ್ಲದ ಸೋಕಿಸಂತು। ಭಿಂನ ಪ್ರಪ್ತವ ಅದು ಅಭಿಂನ ಪ್ರಪ್ತ ದಲ್ಲಿ। ಭಾವವೆಂ
ಬಬಲ್ಲ ತುಂಬಿ ತೆಗೆದು। ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಬಾಣವ ಪ್ರಾಣಿಂದು ಪದುಕ್ಕೆ ಬರೆದು। ಆ ಮಹಾಂತು ಅ

೧೮೬

ಮಾರಿ: ಕಪ್ಪತ್ತಾನಲು | ಬಾರಿಕು ಮಾರನ ತಲೆಗಾಯಿಲಲುಂ ಬಂತೆ | ಶಾಂತ ಮಾವಕ್ಕೆ ಲಲಿ... ಗವ ಪೂಜಿಸಿದ ವರಭ
ತ್ರನೆಂಬರು ಅಲ್ಲ | ತಾನು ಲಿಂಗ ತಂನ ಮನವೆ ಮುಷ್ಟಿ ಪೂಜೆ ಲಲು ಪೂಜಿಸಿ ದಾತನೆ | ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಂಗಾ ಪ್ರೋಕ್ತಂ | ಪ್ರಿ ||
ಭಿಂನ ಭಾವವ ಮರದು ಲಿಂಗವೆ ತಾನೆಂದರಿದು | ತಂನ ಮನವೆಂಬ ಮುಷ್ಟಿ ದಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಲು ಮಾಡುವಾತನೆ ಪ್ರದ
ತ್ತ | ಈ ವಸ್ತುವ ನರಿಯದೆ ಅಂ ನೋಂ ನಬಿದ್ರಿಯಿಂದ ಲಿಂಗ ಪೂಜಿಸುವ ವರೆಲ್ಲ | ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬುದು | ವಚನ
ಥ ॥೯೬॥ ವಾಲದ ಪಿಂಡಿಗೆ ಮಾಲದ ದೇವರಿಗೆ | ವಾಲು ಸ್ತ್ರೀ ಲುವ ಬಸ್ತಿ ನದಿ ಪೂಜಿಸಿ ಕೊಂಡು | ತ್ರ ...
ಟಕ್ಕೆ ಬಂದದೆ | ಪರ ಪೂಜಿಸಲು | ಪೂಜಿಸಲು ಪಾಲಿಸಿ ದಾರವ ವಡದ ತಿಪ್ಪೆ ಲಿಂಗಬಿಟ್ಟ ತತ್ವ ಗೋಪ್ಯ | ಶ್ಲೋ || ಪ್ರಿ ||
ತಂನ ನಿಜವ ತಾನರಿಯಿಂದರಿಯದೆ | ಮಿಥ್ಯಾಭಾವದಿಂದ ಮಿಥ್ಯಾಲಿಂಗವ ಮಿಥ್ಯಾಯೆಂದು ಪೂಜಿಸುತ್ತಿರಲು | ಅ
ಲೂನವೆಕ್ಕೆ ತಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ನಿಜವು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು | ಮತ್ತಂ ತೆಂದರೆ | ಅನುಭಾವವೆಂಬ ಪೂಜಿಸಲು ಲಿ
ಮನವೆಂಬ ಪಾತ್ರವ ಪವಳಿಸಲು ಅಮಿಥ್ಯಾಭಾವದ ಪೋಲಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಂದಿ | ಪಾಯುತ್ತೆಂಬುದಿಗ | ಈ
ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥೯೭॥ ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಪ್ರಸಾದಿ ಬರಯುತ್ತಪ್ಪ | ಪ್ರಥಮ ಭಕ್ತ ಲಲು ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತ
ದಂತಿದ್ದು ತತ್ತ್ವ | ಲಸಕತನೆ ಲಲು ಭಕ್ತ ಲಲು ಚಿತ್ತ ಪ್ರೋಗುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಯಿದ್ದಿತಪ್ಪ | ಮಹೇಶನೆ ಭಕ್ತ ಲಲು ಚಿತ್ತ
ಪ್ರೋ | ಯಿತಪ್ಪ | ಮರಳಿ ಬಾರದು ಗೋಪ್ಯ | ಶ್ಲೋ | ನಂ ವಸ್ತುರೂಪ ತ್ರಿವಿಧದಿಂದ ತತ್ತ್ವ || ಪ್ರಿ || ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ಬಂದರೆ
ತನು ತ್ರಯ ಲಲು ವೆಂಬ ಥ | ಅತನು ತ್ರಯ ಲಲುಂಗ ವಿಶ್ವಲತೆ ಲಿಂಗ ತ್ರಯ ಲಲುಂಗವೆಂಬ ವಿಚಿತ್ರ ಪದ ಅರುವ ಪೊತ್ತೆ
ಂಬುದಿಗ | ಭಕ್ತ ಮಹೇಶ ವಿಶ್ವಲತೆ ಚಿತ್ರವ ಬರಯುತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಸ್ಥ ಥ | ಅತನು ತ್ರಯ ಲಲುಂಗ ಶಿವಗಿ | ಪ್ರಥಮ
ವಿಗ | ಸ್ಥೂಲ ತನು ಅಂತ ಪ್ರತನು ವಿನ ವಿಶ್ವಲತೆ ಯಿತ್ತ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗಲು | ಅಲಂಗ ಅಲ್ಲಿ ಲಲು ಲಿಂಗ
ಮಾತ್ರವಾಗಿ ಯಿದ್ದುತ್ತೆಂಬುದಿಗ | ಪ್ರಥಮ ಭಕ್ತ ಲಲು ಚಿತ್ತ ಚಿತ್ತದಂತಿದ್ದು ತತ್ತ್ವ ಲಲು ಬಶ ಪ್ರೋಕ್ತ ಥ ||
ಅಲಿಂಗ ಭಾವ ಸಂನಿಹಿತವಾಗಿ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನು ವಿನ ವಿಶ್ವಲತೆ ಸ್ಥಾನು ಭಾವ ವಿವೇಕ ಸ್ಥಾನು ತವಾಗಿ | ಪ್ರಿ | ಪ್ರಥಮ
ಲ್ಲಿ ಚರಿಸುತಿದ್ದುತ್ತೆಂಬುದಿಗ | ಲಸಕತನೆ ಭಕ್ತ ಲಲು ಚಿತ್ತ ಪ್ರೋಗುತ್ತ ಬರುತ್ತ ಯಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಸ್ಥ ಥ ||

•ಉತ್ತರಾವಳಿ॥

ಪ್ರಶ್ನಂ ಸದಲಾ । ಮಿತ್ರ ಸಿಕ್ತಂ ಗವನ ಪತ್ರು ಮಿಸಲು । ಗುರು ಮಹೇಶ್ವರರಾದ ಮಹಾಂಗೆ । ಆವ ಬುದ್ಧಿಗಳು । ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ ದೇಶವ
ಶರಣ ಲಿಂಗವೆ ತಾನಾದನೆಂಬುದು । ವಚನಾರ್ಥ ॥ ಇದರಿಂದ ಪಿಂಡಲಾಭ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಸಂಗ ಸ ಅಧರ್ಮ ಸಮ
ನಂ ಶರಣ ಮುಖ ಮುಖ್ಯತ್ವಂ ದುಶ್ಚರವನುಂ ಗತ್ತು ಸಾಕ್ಷಾ । ವೃತ್ತರಪಥ ದಶಾತರಗಳನು ಯಾರ್ಶ್ಯಂ ಸಿದ್ಧವಸ್ತ
ಲಾಭಗೆ ಅರ್ಥಗಿ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿಂ ಗವನುಂ ಗಿದಭಾಷೆ ಎನರಿ ಎದ ಮುಗಳದೆ । ಅರಿವಿನೊಳಗಣ ಮರಸಷ್ಟು ಮರ
ಪಿನೊಳಗಣ ಅರಿವು ಗೋಚರ್ಯಶರನೆಂಬಲಿಂಗವು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಎನಸುಂಗಿತ್ತು ॥ ಪಿ ॥ ಧರ್ಮ ಎಂದರೆ ಧೀ ಸ್ವಭಾವ
ದಿ ಸ್ವಭಾವಗೆ ಬುನತವಾ ಪ್ರಶ್ನೆಂದರೆ ಪ್ರಣತಿ । ಆ ಪ್ರಣತಿಯಿ ಪ್ರಾಣ ಎನಸಿದ ಮಲಾಲ ಶಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿ ಅ ಶಕ್ತಿ ಎ
ದಳರ್ಧ ಚಿತ್ತ ದಿಂದು ಶಿವಲಿ ಎನ ಸ್ವಪ್ನನ ನಿಬ್ಬಿ । ಪ್ರಕೃತಿ ಮನಸಾಗವ ಬಗೆದಿಗದು ವಸ್ತ್ರದ ಅಂ ವೃತ್ತಬಿಂದು ಪ್ರ
ಪರಿಸಲು ಆ ಅಮೃತ ಪದುಂ ತಲಿ ಎನ ಸ್ವಪ್ನನ ನೀಲು । ಅದಿ ಗ್ರಾಧರಿ ಎನ ಪಿಲಗಳಿಗೆ ತತ್ತ್ವ ಪ್ರಸಂಗ ಸ ಅಧರ್ಮ
ನವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ । ನಾ ಎಂದರೆ ನಕ್ಷೆ ಶಬ್ದ । ಮ ಎಂದರೆ ಎಂದು ಎನ ಶಬ್ದ । ಅಂ ತತ್ತ್ವ ನಮ ಎಂದರೆ ಎಂದು ಎನಗೆ
ಭಕ್ತಿ ಶಬ್ದವಾದ ಸಾರಣ । ಆ ಅಂ ವೃತ್ತ ಮಹಾ ಶಿವ ನೆಯುಂ । ಎಂದು ಎನಗೆ ಭಕ್ತಿ ಮಾಗಿ । ಶಂ ಎನುಂ ದಶ ವೃದ್ಧಿ
ನಣ ಎಂದರೆ । ಅಖಿಲ ದಬಿಂದು । ಅಂ ತತ್ತ್ವ ಶಂ ಶರಣವೆಂದರೆ । ಪಂ ನಾಶ ಖಿಲ ಬಿಂದು ವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ । ಆ ಪಂ ನಾಶ
ಖಿಲ ಬಿಂದು ಪಕ್ಷ । ಎ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ದು ತತ್ತ್ವ । ಅ ತತ್ತ್ವ ಕ್ಕೆ । ಆದಿಕ್ಕೆ ಎನ ಪಾದ ಷಡುಶ್ರುತಿ ಗಾದಿ ಮುಖ್ಯತ್ವಂ ದುಮ
ಮ । ಎನಿತ ನ ಅಂ ವೃತ್ತ ಮಹಾ ಶಿವನೆ ತಾನೆ ಅ ಪದ ಪ್ರಶ್ನೆ ತ್ತೆಂಬುದಿಗ । ನಮ ಶರಣ ಮುಖ ಮುಖ್ಯತ್ವಂ ದುಶ್ಚ
ರ ವನುಂ ಗತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ । ವೃತ್ತರ ಪಥ ವೆಂದರೆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗ । ಆ ಮೋಕ್ಷ ಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ । ಅ ನಮಾಲ ವಸ್ತು
ದು ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ । ಆ ಜ್ಞಾನಶಕ್ತಿ ಯಾ ಶ್ರಾಂ ಸಿದ್ಧ ತತ್ತ್ವ ವೆಂಬ ಪರ ಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿ ಬಿಸ್ತುಮಿ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿಂಗ ಮತಂ ಸಾಗ
ತರ ಗಿನಿ ಪ್ರಂಗ ಮಿಂಗಿ ನಿ ಶಬ್ದವಾ ಯತ್ತೆಂಬುದಿಗ । ವೃತ್ತರ ಪಥ ದಶಾತರಗಳನು ಯಾಶ್ರಾಂ ಸಿದ್ಧ ವಸ್ತ ಲಾಭ
ಗತಿ ಗಿ ಸಾಕಾರದಲ್ಲಿಂಗ ವನುಂ ಗಿದಭಾಷೆ ಎನರಿ ಎದ ಮುಗಳದೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ । ಎಂ ತ್ರಾಗಲು ಅರಿವಿನೊ
ಳಗೆ ತಂ ನ ತಾ ನರು ಪಿ ತರ ಪದ ವರದು ಆ ಮರಸ ಪಿನೊಳಗೆ ನಿಂದ ನಿಜ ದರಿವು । ಸಾಲ ಶಕ್ತಿ ತದಿಂದ ಮೂ
ರು ಪದ ತಂ ನಾ ಚರನೆ ಎನ ಸತಿ ಪತೆ । ಎಂಬುದಿಗ । ಅರಿವಿನೊಳಗಣ ಮರಸಷ್ಟು ಮರ ಪಿನೊಳಗಣ ಅರಿವು
ಗೋಚರ್ಯ ಶರನೆಂಬ ಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಎನಸುಂಗಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ಪಿ ॥ ಧರ್ಮ ಶಕ್ತಿ ಮೂರ್ತಿ ಎಂದರೆ ವು । ಎನ

ನಾಗಲು। ಪಂಚಾರದಚಿಂ ಜನ್ನಾ ರಿ ತನು ವಿಕಾರವನ ವಿಕಾರಯಂದ್ರಿಯ ವಿಕಾರ
ವಾ ಯಾ ಭ್ರಾಂತ್ಯ ವಿಕಾರ ವೆಂಬಿವೆಲ್ಲ ವನು ಕಾಂ ದು ವಾಷ್ಟಲಿಂಗದ ನಿಲವ ನವಗ್ರಹಿಸಿ
ದ ತಂದೆ ನಿಲವನು ಪ್ರಸಲ ಕರಣಾಂಗೆ ವೃಷಧಿ ಶಾರ್ಥಮಾಗಿ। ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಿದನೆಂಬು
ದಿ॥ ವಚ್ಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ ಶ್ಲೋಕ॥ ೨೮॥ ಆಸೂರ ಮಾದುದು ಬಿ॥ ಪರ ಮಾಯತ್ತೆ ಬಲ್ಲೆ ನೊಲ್ತೆ
ನಿ ಕೋಟ ವವರ ವನು। ನಾಚಿತ್ರ ತ್ತು॥ ನಂ ನವಮುಖದಲ್ಲಿ ಲ್ಲಗೊಟ್ಟಿ ಶ್ಲೋಕ॥ ಟೀ॥ ಲಿಂಗವ
ಚಿಲ್ಕನಿ ಷ್ಯನೆಂದು ಚಿಲ್ಕನಿ ವೈರಾಗ್ಯವ ಧರಿಸಲು ಆದು ಆಸುರ ವೆಳಸಿ ಸುವದು ಆದಿ ಲಿಂಗ
ಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲದೆ ಬಿ॥ ಪರ ಮಾಯತ್ತಾಗಿ। ಆದವರಾದುದು ವೃಷಾದಿರಹಿತನಾಗಿ ತಂನತಾನರಿದು ನಸುಖ
ಯೂದಾತನೆ ಆತ್ಮ ಕರಣನೆಂಬುದಿ॥ ವಚನಾರ್ಥ॥ ೨೭॥ ಆತೀರಥ ನಮರಥನಿ ನಪಷಿ
ರಿಯಲು ವಲತಿಗೆ ಟ್ಯ ವರುಹ ಭಾದಕ್ಕಿಲ್ಲ। ದಿ॥ ಪ ಸ್ತೋತ್ರ॥ ಬ್ರಂಹ್ಮ ಹೊತ್ತ। ವಿಷ್ಣು ಕಂಪ್ಯು ಹಿತಿ
ದ। ಗಂಗೆ ಗಾರಿ। ಯಶಸ್ಸು ಬ ಟ್ಯವಯಂತ್ರೆ ಯಾದನು। ಯಬದನಂ ಚಿಲ್ಕನಗಾದಿಗೆ
ಹೆ॥ ಶ್ಲೋಕ॥ ಟೀ॥ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಆತ್ಮ ವಾಷ್ಟಚಿ॥ ದವನ ರಿಯದಿ ಯಲ್ಲಾ ಪ್ರರಿಯರುವ
ತಿಗೆ ಮತ್ತರ ವೆಂಬು ದಿ॥ಗ। ಆತೀರಥ ನಮರಥನಿ ನಪಷಿ ರಿಯರಿಲ್ಲ ವಲತಿಗೆ ಮ್ಯವರು
ಭಾದಕ್ಕಿಲ್ಲ ಯಂ ಬಾಕ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ॥ ಯಂತ್ರ ನಿಜವನೆ ದು ವರ ಯಿತ್ತು ಹಿನ ಮಾಗಲು
ಅ ತ್ತ್ವ ರಣ ದೇ॥ ಗಿಪ್ಪ ಪರ ವ ತತ್ವ ವಲ್ಲಿಯಗತೆ ಮಾಯತ್ತೆಂಬುದಿ॥ಗ। ದಿವಸ್ಪತ್ತ
ನೆಂ ಬಾಕ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ। ಯಂತ್ರ ಶಿವ ತತ್ವ ಸ್ಸ ಮಿಸಿ। ಬ್ರಂಹ್ಮ ತತ್ವಾಂ ಶಿ ಭೂತವ ಮಷ್ಟ ಸ್ಥೂಲ
ತನು ತಂಗೊಳಗೆ ಮಿಶ್ರ ಮಿಸಲು ಅದಿ॥ಗ। ಬ್ರಂಹ್ಮ ಹೊತ್ತ ನೆಂ ಬಕ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೂತ್ರ। ಯಂತ್ರ ಸ್ಥೂಲ
ತನು ವಿಕಾರಗಳ ಅಕ್ಷಿವ ತತ್ವ ಅರಗಿ ಹೋಗಲು ವಿಷ್ಣು ತತ್ವಾಂಶಿ ಭೂತವ ಮಷ್ಟ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನು
ವಿಕಾರಗಳ। ವೃಷಭಾವಾಗ್ನಿ ಯ॥ಶಾ॥ ಕರ್ಮನಾಶ ವಿಸುತ್ತದು ತ್ತೆಂಬುದಿ॥ಗ। ವಿಷ್ಣು ಕಂಪ್ಯು

ಳ. ನಿಷ್ಠೆ ದೈವ ದಾಸ ಪೂಸ ವಾದಿಗಳಿಲ್ಲವು ಅರ್ಥೆ ಪಡುವರು। ಲಿಂಗಶರಣನ ಸುಖ ಪ್ರಪ್ರಂ-
ಚನೆಯಿಲ್ಲವನು ಅರಿದು ಅರಿದು ಆಪಾರಬ್ಬಿಂಗನೆ ಆನೆ। ಭಾವಸ್ಥಲವಾಗಿಪ್ಪುದಾಶರಣ ನಿರಾ
ಳತತ್ವದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಗಿಪ್ಪನೈ. ಬುದ್ದಿ ಗಹನಾವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ॥೧೨೨॥ ಶಿಷ್ಟೆ ದೈವ
ನೆಯಿಂ ಕರದ ದೈವನು ಪೂಶಿಪರು ದೈವನು। ಮಹಶಣದ ದೈವನು ತಿರಿಗಿ ಪರವನೆಂಬರು ಅಲ್ಲಲ್ಲವಂ
ದೊಂದ ನಾರ ತತ್ವಪೂರಣರು। ಸಾನಿ. ಪಶುಮೂಖಿಸಿನ ಶ್ರೀ ಸಂತ್ರಾಸನಾಗಿ ಬಟ್ಟುಬರುಲಲ್ಲಿ ಬಿಷ್ಠನೆ
ಷ್ಟನು ಗೊಷ್ಟಿಷ್ಟನಾ। ಪ॥ ತವು ತವುಗೆ ಖಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿಯಿಂದ ಶಿವನು ಅಂತ್ಯಷ್ಟೆ ದೈವನು
ಯಿಂತ್ಯಷ್ಟ ದೈವನು ರಿಂದ ಸುರಿದು ಪೂತುಗಳಿಲ್ಲವು। ವಿಶ್ವಾಪವತ್ತೆ. ತೆಯಿಂದಶಿ।-
ಅಸಂಪ್ಯ ಅಗೋಚರ ನಾಳವೆಂದರಿದು ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ ಮುಖ್ಯಗಿವೆ। ತನೆ ಶರಣನು
೨ ಯುಂಬುದಿಗೆ। ಯೀವಚನಾರ್ಥ॥೧೨೩॥ ಶಾಪವನಕ್ಕೆ ಪೂಶದಶ। ಪೂಷ ಪಯಂದುಗಿಂ ೧೪೨
ರತ್ನ। ಆ ಮಾಷೆ ತಾವು ಪಧಾರಿಗಳಿಲ್ಲವು ತಾವಿವಾದರು ಅಶ್ಯಟ ಅರುಲ್ಲಾನಿಂ-
ಷ್ಟನೆ. ಕವನಾರ್ಗಿ ಅಳಲಿಲ್ಲದ ಶರಿಷ್ಟ ಮನಣ ವಿಪಾಷ್ಣ ನವ ಮಿಗಾಷ್ಟ್ರೀ ಸನರಿ
ಯುದೆ ಶರಣ ಭಾವಿಗಳುವಿದಪ್ಪು॥ ಪ॥ ಲಿಂಗದ ಮೆಯಲೆ ಶ್ರೀ ಜಿಸೆ ಮಾಡಲಿ ಅಲಿಂಗರು
ತಿಪ್ರಿತಿಗೆಷ್ಟತ್ತು। ಶಿ ಕಲಾನಿ ಆ ಮಾಷೆ ತಾವು ಸಂಗಳು ರುಶಗಂ ರು ನಿಜಬುದ್ಧಿ ಸಷ್ಟ
ವಾಗಿಪ್ಪುದಾಗಿ। ಅಲ್ಲಿಬಳಿಶ। ಅರಿದೆಷ್ಟನೆಯಿಂ ದರಿ ದೈ ಪೂವಾಸನವೆ ಅವಧಿಯುಲ್ಲದೆ ಲಿಂಗ
ದಲ್ಲಿ ನಿಜವನರಿಯುಬಾರದೆಂಬುದಿಗೆ। ಯೀವಚನಾರ್ಥ॥೧೨೪॥ ಶಿಲ್ಪಾಕ್ಷರವನರಿಯು
ಶ್ಯಶಶವನರಿಯು। ಚೆಯಿಂ ಪಿರುನಾಶ ತಿಷ್ಟೆಯುಂ ನಕ್ಕೆ ಯಾನೋ ದಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಲಿ ಮಿ ರಸು-
ಃ ಟರು ಯುಂ ನಕ್ಕೆ ನೋ ದಿ ಭ್ರಾ॥ ಅರುಪೆರಿಯುಸಾದಿಗಳಿದು ಗೋಷ್ಟೆ ಶ್ರೀ ಲಿಂಗದ
ಸ್ಟಗಿ। ತಲವಳಿಗೆ ಯುನಿಶ್ಚಬಂದನೆಯಿಂ ನಕ್ಕೆ ನೋ ದಿ ಭ್ರಾ॥ ಪ॥ ಶಿವಶರಣನು ಜಗತ್ಪ್ರಮಾಣ

ಷ್ವ ತೊಮ್ಮರ್ಥಂ ಬಕವನುದ್ದಿದೆ ಷ್ಟಿವೆಂದು ವೃದ್ಧಂ ಉಕ್ತಂ ಉಕ್ತಿಗಾಷ್ಟಿರ್ಯ ಕರಲು ಮಾ॥ ಟೀ॥ ತ
ಂಷ್ಟುನಿಲವತಾವರಿಂದುದಿ ಅಂಸರ್ಶಕಾಉ ಅನುಭವವಪ್ಪಂ ಪಾದಿನಿ। ತೊಪ್ಪಬಲ್ಲಿದಕಿಂದಿನಿಪ। ಕೋಂ
ಉವೆಂಬರುಅಜ್ಞಾನಿಗಳು।ಕಾಲು ವಿಕಾರನಃ ಪ್ಪುತಿಂದೂದರೆ। ಉನಗಿ ಅರಿಪ್ಪುಂದಿರಿಮ್ಮ ತೋರ್ದಿ
ರಚಿರ್ಯರು। ಊನಿಕ್ಕಿಂದುವನರಿಂದುದವರುಲಿಂಗಶ್ಶೈದ್ವೈನಿಗಳೆಂಬುದಿ ಪಚನಾರ್ಥ॥ ೧೭೭॥ ಟೀ॥
ಪ್ಪುವೂಉವರಕಂಉ ಷ್ಟಾಗೆಂದುನಿಲಿಸುವರಕಾಲೆ। ದೂರದಾರಿಂದುನಉವವರಕಂಉ। ಕಾಲುಗಳನುಂ
ಗುವರಕಾಲೆ। ಅಳಲುತ್ತ ಬೂಜ್ಜಿಗೊಮ್ಮರ್ಗದೊಳಗೆ ಅಳದುವಮಂಉವು• ದಿನಉದಾಉವರಕಂ
ಉ। ಷ್ಟರಿದಶಿರವಷ್ಟಿಉದುಕುಣಿದಾಉವರಕಾಲೆಕಾಣಾಗೊಷ್ಟಿರ್ಯ॥ ಟೀ॥ ಜ್ಞಾನಾಜ್ಞಿಯೊಳಗೆಕಾ
ಲುವೆಂಬ। ಸುರಿಕವಪ್ಪಾಕಿದಗ್ಧವಮಾಉವರಲ್ಲದಿ। ಕೋಪಿಷ್ಪರುಷವೈರಾಗ್ಯಅಜ್ಞಾನಭಾವವೆಂಬ
ಧೂಮವನಾರುನಿಲನಲರಿಂದುಕಿಂಬುದರ್ಥ। ಷ್ಟೋಪುವವೂಉವರಕಂಉ। ಷ್ಟಾಗೆಂದುನಿಲಿಸುವರ
ಕಾಲೆನೆಂಬರಬ್ದರ್ಥ। ವಾಗದ್ವೈತವಬೂಜ್ಜಿಮ್ಮನುದ್ದಿದುಲಂದುಕಾಲದೊಳಗೆ ಅಳದುಪ್ಪ•ಪಂಉಂ
ಬಷ್ಟುಟವಧರಿಪಿಕೊಂಉ ನ್ನುಳದಾಉವವರಪ್ಪಂ ಮೂರ್ಶವಾಗಿಕಾಣಬಷ್ಟುದಲ್ಲದೆಸವುನ್ನುಕರ್ಮಂಗ
ಳೆಲ್ಲವೃಷ್ಟಿದುಪುಜ್ಞಾನವೆಂಬುದನಿಬಲುವಿದ್ದಿದು। ಷ್ಟುಲಿರ್ಯತೆಂದುಂದಪರಮಾನಂದದೊಳಗೆ
ಷ್ಟೋಲ್ಯಾಉವವರಕಾಲೆನೆಂಬುದರ್ಥ। ಅಳಲುತ್ತ ಬೂಜ್ಜಿಮ್ಮರ್ಗದೊಳಗೆ ಅಳದುವಮಂಉವುಂ
ದಿನಉದಾಉವರಕಂಉ। ಷ್ಟರಿದಶಿರವಷ್ಟಿಉದುಕುಣಿದಾಉವರಕಾಲೆಕಾಣಾಗೊಷ್ಟಿರ್ಯದುಂ
ಬಾರಬ್ದರ್ಥ॥ ೧೭೮॥ ಷ್ಟೋಂನ ತೂಗಿದತ್ರಪುಷ್ಟಟ್ಟಳ ಷ್ಟೋಂನಿಂಗೆ ಪರಿಂದುಪ್ಪುದಿ। ಪ್ಪಂನಷ್ಟಿ
ತಕಾದಿವೆಂಬನುಉಗೆಸ್ವಾಉರುನೋರ್ಯಉಾನ•ನದಲ್ಲಿನವದಕಬ್ಬನದಂತೆ ಸೋರ್ಯಉಾ। ವಮಂನ ಷ್ಟೋದ
ಷ್ಟಿರಿಂದುರುಲಿಂಗದ ಪುದ್ವಿಂದುನರಿಂದುರು। ಊಂನಾರುಬಲ್ಲರು। ಷ್ಟಿರ್ಯಾಗೊಷ್ಟಿರ್ಯಾ॥ ಟೀ॥ ॥

॥ಶ್ರೀಗುರುವು॥

ಯಾಶಾಶ್ವತವೆಂದರೆ ಅನಾತ್ಮ ಆತ್ಮ ತತ್ವಂಗಳು ಗಳೆಂತೆಂದರೆ ತತ್ವಂಗಳು ಆ ಅನಾತ್ಮ ಆತ್ಮ ತತ್ವಂಗಳಿ
ಗೆ ದುನಸು ನ ಪ್ರವೃತ್ತಿಯು ಮಾಡಿ । ಕರಣಂಗಳ ಕೆ ತಗೆ ನಲವಿ ಯುದೆ ॥ ಲಗಿವಿ ಯುಂ ಬಾಳ ಜ್ಞಾನದ ಹಾಂ
ರದಗೆ ವಿ ಯುವುಳಿತೆಗೆ ಜ್ಞಾ ಡಂಬರ ದಾಳಗೆ ಪೊ ಲ್ಯದುತೆ ಪ್ರೆಂಬುದಿಗ । ಭೂಮಿಯಾ ಶಾಶ್ವ
ವಷಿ ಷ್ಟಾವು ಗ್ಯಾ೧ಂಗಳ ಕಾತೆ ನಾದಗೆ ಳಿಲಲವಿ ಯುದೆ ॥ ಲಗಿವಿ ಯು ವ್ಯೆಲ್ತೆ । ನಿಂದು ವೃಲಿ ವಷ
ಯಾಳಿತೆ ಯು ನಾದುತ್ತೆ ಫ್ಲು ಶಿಂ ಬ ಕ್ಷಿತ್ವ ರ್ಥ । ಯಂತ್ರ ಪ್ರ ವೃ ಕಾಜ್ಞಾನ ತಂಬ ಕ ಶಿ ಳಿಲ್ಲ ಯು ಕಳಿತ
ಕಂಬುದಿ ॥ ಗಾಷೆ ॥ ಶ್ರ ನಿಂ ಪ್ಪು ಸಿದೇ ॥ ಷೆ ವೆಂಬವ ಕಳಿಲ್ಲ ಯು ಬರು ದಾಕೆ ಹೊದ ಯು ಯುಂ ಬಾಶ್ವ ಜ್ಞಾ
ರ್ಥ ॥ ೧೭೮ ॥ ಗಗನದ ಪಳತೆ ಫಲಂಗಳಿಳಿಲ್ಲ ಹುವಿ ದು ಭೂ ಮಿ ಯು ವ್ಯೆಲ್ತೆ ಭೂಮಿ ದಗೆ ಯುಂ
ದುಷ್ಟನಿಗಳಿಳಿಲ್ಲ ಚಳಿಳದವೆ । ಬಷ್ಟು ವಿಕಾರ ದಿಂದ ಚಳಿಳದನ್ನಿ ಯು ವಿಕಾರ ದಿಂದ ಪ್ರಾಪ್ತಿ ಸುಷ
ಕಾಮ ವಿಕಾರಿ ಗಳು ಲಿಂಗವನೆ ಪ್ರತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಗಾ । ಷ್ಠತ್ರಾ । ಪೆ ॥ ಕಾಮವಿಕಾರದಿಂದ ವೃದ್ಧೆ ನಿ । ಆ
ಕಾಮ ವಿಕಾರ ದಷ್ಟವಿ ಯು ನೆ ಪುಂಡು । ಪುತ್ರೆ ರಾಗಿ ಪ್ರಾಣಾಯು ವಿಕಾರಿಗಳಿಳಿಲ್ಲ ಯು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಜವನ
ವಿ ಯು ಕೆಂಬುದಿಗ । ಯಾವತನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥ ೧೭೯ ॥ ಮರವುಳ್ಳಂ ನಷ್ಟತ ಯುಲತೆ ಮಾಬುದೆ ।
ಕರಿಗ ವುಳ್ಳಂ ನಷ್ಟತ ವಿಕಾರ ಮಾಬುದೆ ಭೂಯುಳಿ ॥ ಸುಖ ಪು ಳ್ಳಂ ನಷ್ಟತ ಸೂತಕ ಹಿಂಗದು ಗಾಷೆ ॥ ಶ್ರ
ರಾ ॥ ಪೆ ॥ ಲಿಂಗದಲಿ ಅಂಗ ವಿಕಾರ ಅಳದ ಶರಣಂಗೆ । ಅಂಗ ವಿಕಾರ ವಿಲ್ಲವಲ್ಲದೆ । ಲಿಂಗ ಸ್ಪಂಗವನರಿಯ
ದ ಅಂಗಜೀವಿಗಳಿಗೆ ಅಂಗ ವಿಕಾರ ಹಿಂಗದೆಂಬುದಿ ॥ ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೧೮೦ ॥ ಅರಿವಿನ ಬಲದಿಂದ ಕಳಿ
ಲಬರು । ಅರಿವು ದವರ ಗೆಲಬೇಕೆಂದು । ಬರು ಮಾತಿನ ಪ್ರುಹುಳಿ ತೆ ಯು ನೆ ॥ ವಿ ಪೊ ॥ ದ್ಯೋದಿ ವರಲಿ
ಕೆ ತು ವ ದಾರಿ ಪ್ರಾಣ । ಅರಿವು ತೋರದೆ ಯು ರತೆ ॥ ಕ ಸು । ರಾ ಯು ನೆ ರ ಯು ನಿಃ ಷ್ಪತಿ ಯುಂ ಬಾತನ ಸು
ಷಿ ॥ ಂ ಕಿನ ಷಿ ॥ ಜಿಗ ವೆಂಬ ಪರಿಣಾತೆ ಫಲಿ ಪಚೆ ॥ ಕು । ಅರಿವು ತೋರದೆ ಯುರತೆಂಬ ಭಂಗವೆ ॥

೭

೧೯೨

ಶ್ರುದೆ ಸಂತೋಷ ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರೈ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರಾಚಿಗದಾರಾದರೆಂತೆ ಸು ॥ ಪ ॥ ಅಂಗವುಂ ತಾಗಿ
ಸುಖವುದೆ । ಲಿಂಗಭಾವವುಂ ತ್ತಾಗಿ ಸುಖಯು ಬಲ್ಲತೆ । ಸುಖ ಪೋಲ್ತೆ ಸು । ಸುಖ ದುಃಬಂದು ನಿಗ
ಮನಿಯಾಗಿರಯುದೆ । ಪರಿಪೂರ್ಣ ತತ್ವವೆ ದಿಯಾಗಿ । ನಿಗರ್ವ ಮನಿಯಾಗಿರಬಲ್ಲತೆ ಅನಿಗ
ಮನವೆ ತೆ ಸು । ಯುಂತ್ತ ಪ್ಪುನಿ ರಯು ಪ್ಪು ವರು ಅವರುಬಿಗವೆಲ್ಲಕ್ಕೆ ಸುಖ ಪರಮಾರಾಧ್ಯ
ರೆಂಬುದಿ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥ ೧೨೬ ॥ ತಾನರದ ದತ್ತೆ ನತ್ತೆಗಿಟ್ಟು ನತ್ತೆಯು ನತ್ತೆ ವೃದವುಳ್ಳ ತಾ
ಸುತ್ತಿದ ತ್ತೆ ಸುತ್ತಿಗೆ ಟ್ಟು ಸುತ್ತಿಯು ಸುತ್ತಿ ವೃದವುಳ್ಳ । ಸೂಳ್ಳಿಲ್ಲದನ್ನಂಗವ ಮಾಡಬೆ ಸು । ಭವವಿಲ್ಲದ
ಭಕ್ತಿಯು ಮಾಡಬೆ ಸು । ತಾನಾವ ನೆಂದರಿಯದಂತೆ ಸುಖ ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರೈರ ॥ ಪ ॥ ಅಂಗವಿಕಾರಭಾವ
ವಳಿದು ಲಿಂಗವೆಗುಡಾದರ್ಶನ ೧ ನತ್ತದತ್ತೆ ನತ್ತದನೆಂದರಿಯು । ಸುತ್ತಿ ಪ್ಪುತ್ತಿ ಪ್ಪು ಸುತ್ತಿಯು ತಾಸುತ್ತಿದೆ
ನೆಂದರಿಯು ನಿರಾಳ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಪ್ಪುಳಿಲ್ಲಿ ಸಂಗಿಯಾದನೆಂದರಿಯು ಸು । ಭಕ್ತಿಯು ಮಾಡು
ತೆ ಪ್ಪುನಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆನೆಂದರಿಯು ಸು । ಅದೆ ಸುಕಾರ ೧ ವೆಬ್ಬಂದರೆ । ಆತನು ಮಾಡು ಭಕ್ತಿ ಯು
ಂಗಳಿಲ್ಲವ ಸು । ಆತನ ಅವಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ । ಲಿಂಗವಾಡುತೆ ಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ ಆತನದನೆ ನೆಂದು ಅರಿ
ಯುದೆ ಪರಮ ಶಾಸ್ತ್ರಿಯಿಲ್ಲಿ ಮಯೂಖ ರಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದಿ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥ ೧೨೭ ॥ ಕಾಲಿಲ್ಲ
ದ ಗಮನಿ ಕ್ಕೆಯುಲ್ಲದ ಸ್ನಾಂಸೆ । ಬಾಯಿಲ್ಲದ ಸುಚಿ । ಭಾವವಿಕಾರ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಪರಮುದೆ ಪಿಯಂದು
ಚೆ ಡುವ ಪರಮ ನತ್ತೊರಯು ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರೈರ ॥ ಪ ॥ ಸ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಿ ಸಂಬಂಧಿ ಕರ್ತ ೧ ನು । ಲಿಂಗ
ದೊಳಗೆ ತಾನಿಳಿದು ಆ ಲಿಂಗವಿಪ್ಪಳಿದಳಿರೆ । ಆ ಲಿಂಗ ಟಂಕದ ನತ್ತೆ ಸುತ್ತಿ ನಕ್ಷತ್ತನು ಗುಣ ೧ ಭಾ
ವಂಗಳಿಲ್ಲಪ್ಪು । ಲಿಂಗದ ಗುಣ ೧ ಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ಆತಂಗಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿ ವಚನ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥ ೧೨೮ ॥ ಶಂಕರ
ಪಿಗಿಯಾಗಿ ಕ್ಕೆಯಾಕ್ಸ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ । ಶಿವಯೋಗಿ ಸಕಲಪೂರಾತನರ ಶಾಸ್ತ್ರ ೧ ವೆಸುತ್ತ । ಮನದ ಭಿಕ್ಷವ
ಸಂಕಲು । ತನು ಪರಿ ೧ ಮಾವ ವನೆ ಯುದಿಷ್ಪುಷ್ಪು ನಮು ಪಿ ಮರ ತೋರು ರಾಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರೈರ ॥ ಪ ॥ ಸಂಗಳಿ

ತತಿಯುಳ್ಳದ । ಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಪುರುಷನು । ಸಂನಿಧವಾಗುತ್ತಿರಲು । ತತಿಯುಳ್ಳದಾತನೆತ್ತನೆ
ಬಷ್ಟನೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಆ ತತಿಯುಳ್ಳ ಪರಮಾತ್ಮನು ಅಚಿತ್ತನೆಸ್ತ್ರವನು ಸಂಗ ವಾಧಿಕಸ್ಥ
ರುವ ಗಾಢಿಯಂದರೆ । ಸಕಲನರಣಂಗಳಿಯಂಬ ನರರಿಗುವ ಧರಾಳಗಿಲ್ಲದೆ । ನಿರ್ದೇಹಿವಾಗಿಪ್ಪ ಅಂ—
ತ್ರನಾತ್ಮನು ನಾರಣನಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀಗ । ಸರ್ವಳ್ಳದಾತನೆಸಂಟಣಿವಾದ ಸೋತ್ರ ವಳ್ಳಿಮಂಬ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಯಂತ್ರಪ್ಪ ಶರಣ ಪತಿ ಆಪರಮಾತ್ಮನೆಂಬ ಪುರುಷನನು ಆಭಿಂನ ಪ್ರಸ್ತದಿಂ ಪಿರಿ—
ದು ನಿರ್ಗವನದಿಂಪ ವರನ ಸಂಗವಾಧಲು ತಾನು ತಾನಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀಗ । ಕೈಲಾಲಿಲ್ಲದೆ ಅಪ್ಪ
ಳಾಧನೆ ಯುದರಂ ರುಬ್ಬಿರಗಾದಿಗೆ ಪಿಸ್ಟೃಸ್ತರ ವಳುಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥೧೨॥ ಪರತತ್ವದೋಳಗಿರಬ
೧೮ ಲ್ಲ ಶಿವ್ರಣಳಾಗದು । ವ್ರಣದಿರಳಾಗದು । ವಳ್ಳರ ಸಂಗದಲ್ಲಿರಳಾಗದು । ಪುತ್ರೊಷ್ಟನೆ ಯುರಳಾ ೧೧
ಗದು । ತಾಯು ಸತ್ತ ಅಬಲತಿಂಗಳಗೆ ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ ಪಾಲಗೀಷ್ಟ್ರಿರ್ನ । ಪಿ॥ ಪರಶಿವ ತತ್ವವೇ
ದಿವಾದ ದಶ್ವರಣನು । ಭಿಂನರುಚಿವನು ನುಣಳಾಗದು । ಪ್ರಪಂಚ ಪರಿಗಾವ ಪುಣ್ಯವ ಪಬಿವದಿ
ಯುರಳಾಗದು । ವಳುಂಬುದೀಗ । ಪರತತ್ವದೋಳಗಿರಬಲ್ಲ ಶಿವ್ರಣಳಾಗದು । ವ್ರಣದಿರಳಾಗ
ದು ವಳುಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಆಪುಗ್ನಾನಿಳಾಸ್ಪ್ರಪಂಚಿಗಳ ವ್ಮದ್ಧಿದಲ್ಲಿ ಯುರಳಾಗದು । ಅಥವಾ
ವೈರಾಗ್ಯದಿಂದ ವಷ್ಟನೆ ಅರಂಣ್ಯಕ್ಕೆ ಪೋಗಳಾಗದು ಯಾ ವೃಭ ವಳುವನು ಅಇಂದು ನಿಷ್ಕಂಗನು
ಖವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೀಗ । ವಳ್ಳರ ಸಂಗದ ಯುರಳಾಗದು ಪುತ್ರೊಷ್ಟನೆ ಯುರಳಾಗದು ವಳುಂ
ಬಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಯಾರು ಶರವಳು ಪಾನರಿದರಣ ತಾನಾಗಿ ತನಗಿವಾತಳನ್ನ ನವಪ್ಪುಚಿ ತ್ನೆಸ್ತ್ರವಳು
ಳದಬಳರಿತಂನನಖ ಪ್ರತಂನ ಪ್ರವರುಂಬು ಪಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀಗ । ತಾವು ಸತ್ತ ಅಬಲತಿಂ
ಗಳಗೆ ತಾ ಪುಟ್ಟಿದ ಪಾಲಗೀಷ್ಟ್ರಿರ್ ವಳುಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥೧೩॥ ಪುಳ ವಳುಬಲ್ಲಡೆ ಪುಳ
ಪೊಡೆಸವಳಿಗವನ ಬಿಲ್ಲದೆ ಪುಳವಳು ಬಲ್ಲಡೆ ನಿರ್ಗವನೆ ವಾಗಿ ನಲಬಲ್ಲಡೆ ಅದಕ್ಕೆ ಪರಿಗಾವ ಅದ

॥ಶರಣಸ್ಥಲ॥

ಪ್ರಾರವಾಕುತಿದಕೆ ಶಿಂಬುದಿಗ। ಅಂಬುದಿ ಪಾರವವಗ್ರಕೆಂ ಕುಂ ಪ್ರಭಾಂ ತವವಗಳು ತ್ರಿಪ್ಪದ
ಸೋಕ್ರಾಯುಂ ಬಾಕ್ಷ್ಯ [illegible] । ಅಪ್ಪಿರಿ ಯುಕಿವಿಲ್ಲಶುಖ ನನ ಪುರಗ್ರಾಸಪಿತ ಪೆಂಬನೆ ತ್ರುಪುರಿ [illegible]
ಶರದ ವಯಾಲಸ್ಥಾನ ಸರಿ ಯುದೆ। ಭವಭಾವಿಗಳಾದ ಕಿಂಬುದಿಗ। ಸಂಶಿ ವನಿಯುತ್ತೈ ಶಾ [illegible]
ಪರಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಭಿಗಾದರುಗೋಪ್ಪಿ ಶರ।। ಸ್ವಸ್ಥರಿ ಯುದಭವಭಾರಕ ಕೆವಿಲ್ಲರು ಯುಂ ಬಾಕ್ಷ್ಯ
ಫಲ।।೧೫।। ಲಿಂಗದಕರ್ತನಕ್ಕೆ ಯುಳ್ಳಿಪ್ಪಿತದಕೊಂಕು ಪುನೆಪುನೆ ದಪ್ಪದಲ್ಲಿ ತಿರುಗುವ ತ್ತೆ
ಕುಗಳಿಯುಂ ತಿ। ಶಾತಲಾಗದು। ಭಕ್ತ ನಚಿತಲಾಗದು। ಭವಯುಕ್ತಾ ದ್ರಿಯುತ್ತೆ ತಿ ಯುವತ
ಲಪ್ಪಾರದರಿ ಚಿಲಿಂ ಪಿಯು ಸ್ಥಾನ ಪೊಲಕ್ಕೆ ಬಾಯುದಿರದಂ ತ್ತ ಗೋಪ್ಪಿ ಶ್ರೈರ।।೫೬।। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆ
ಭಕ್ತಿಶರಣ ವಾಗಿ ಸಕಲಕ್ಕೆ [illegible] ಯುವಿರಾ ವಾಗಿ ಬಂದಿರುತ್ತಿರಲು। ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ವೆರಿಸಿಪರ
ವುಸುಖ ವಪುಖಿ ಪಲರಿ ಯುದೆ। ಅಂ ಸವಿ ವಿಪು ಯುಂಗಳಿಗೆ ರಗಿ। ಆ ಶಾ ಪಾಕದಲ್ಲಿ ಬಧ ರಾಗಿ ಪ್ಪುವ
ಶಿವಿಲ್ಲರು। ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಅವರು ಭವಕ್ಕೆ ಭಾಖಿನರಾಗಿ ಪ್ಪುಶಿವಿಂಬುದಿ ವತನಾ ಫಲ।।೧೫೭।।
ಬಾಯುಭಗವಾಗಿ ಕ್ರೆಯುವಿಂ ದ್ರಿಯು ವಾಗಿ। ಪ್ರಾಕು ವತತ್ತ್ವಗಳಿಲ್ಲ ಬಂದು ಕಾಲಿ ಚಿಂತಾ। ಪ್ರ
ಥವ ಪುಟಿ ಪು ಯು ದಿಂ ತಿರಲು। ಗೋಪ್ಪಿ ಶ್ರೈರ ಯುಕಿ ಕೋ ಅದ್ವೈತ। ೫೮।। ಭಿಂ ನಟಿ ಪು ಯುಂಗಳಿಗೆ ಯು
ಗಿ। ಅಂ ಸೋಗದ ನವನುಂ ತು। ವತಲ ಪ್ರಾರವೃತ್ತಿ ಪ್ಪುವಕರು। ಪುತ್ತೆ ಪಾತನೊಳಗಿ ಸರ್ವ ವಿಪು ಯುಂ
ಗಳನು। ಬಿಪ್ಪಿ ವೆಂದುಗಳ ವೃತ್ತಿ ಪ್ಪುವಾಕ್ಯಂ ಪ್ರವಾದಿಗಳಿಲ್ಲರು ಅಸ್ಥಾನಗಳಿಂ ಬುದಿಗ ಯು ವ
ಚನಾ ಫಲ।।೧೫೯।। ಬಾಯುಖಿಂ ಘಿಯುಳ್ಳಿ ಪುಟಿಖಿಂ ಗವುವೆ ನಿಕೋಳಬ ಪ್ಪುದೆ। ಆ ಶ್ರಾಪ
ಪಿಂ ಗಿದ ತಿ। ಭಂ ಗಿತ ನುಕಂ ತವಿ। ಅಂ ತ್ತ ರಂ ಗದರು ವನರಿ ಯುರು ಗೋಪ್ಪಿ ಶ್ರೈರ ನೆಂಬುದು ಮಾರಿ
ದಪ್ಪುನಪ್ರಾ।।೬೦।। ಅಂ ತ್ತ ರಂ ಗದಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಥಾನ ಪುರಿ ಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಬಪ್ಪಿ ರಂಗದಲ್ಲಿ। ಶಿವಿದ ವೆಶಾ
ತಿಕಾರ। ಬ ಶುತ್ತ ಸದ್ರ ಕ್ತಿ ಬಪ್ಪವಚಿ ಶ್ರೈತ್ತ ಸು ವದಿಗ। ಖಿಂ ಗವಸ್ತು ಲಕ್ಷ್ಯ ಪ್ಪಕ್ಷರ। ಯಾ

ವಶ್ಯದಳ್ಳಿ | ದವನರಿಯದೆ | ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಾನವೆಲ್ಲರ್ತಗೆಳಂತಲ | ಬಹಿರಂಗವೆ | ಶ್ರಲಾಂ
ಛನವದ್ವಾರಿವೃಪಾದಿಯಂ ದಪ್ಪುಉಪ್ಪದು | ಜಿನವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣವಲ್ಲವೆಂಬುದಿ | ಗಯಾ
ಷಟ್ಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ || ಗ್ರಾಹ್ಯ || ಜಿನವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಾವ್ಯದ್ಯಂದಶಿಷ್ಠಿ | ಬಷ್ಠೆಶ್ವೆ | ಬರಂ
ಣ | ಮಾರರ ಷೋಳಿಗೆಯುಬಿಷ್ಟ ಅರಳು ಮಾಡಬೇಕು | ಆರರತಿರಬ ತೆಗದು ವಂದರೊಬ್ಬಗೆ
ನಿಬಿಪಚ್ಚೆಕು | ಆದರವಮು ಪಕ ನುಗಿದು ಆದರಕ್ಕೆ ಬಯಸೆದಿನಿ | ಆದರ ನಿಲವನಡಿ ಗನಿ | ಮಾರ
ರವಮು ದ್ರಿಯು ನೂಡದು | ನಾಲ್ಕು ತಾಬಗೆನಿಲ್ಲದೆ | ಮಾರುವಮುಖವೃವಂದೆ ಭಾವ ವಾಗಿರಬೇಕು | ಅಸ್ಯ
ಚೈ | ದವನರಿಯದೆ ಷ್ಟುಬವವರಕಂ ಡುಬಬರ — ವೆಶಾಣಗೆಯಷ್ಠಿ | ಶ್ರೇಶ | ಷ್ಠಿ || ಜಿನವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ಲಕ್ಷ್ಮಣ ವೆಂತೆಬಂದಶಿ | ಸ್ತ್ರಾಲನೂಷ್ಟ ಕಾರಣ ವಂಬತನು ತ್ರಯಂಗೆಬ ನ್ನಂಚವಕೆದಿನಿ | ಭಕ್ತಿ ಪರ
ಣ್ಠೆ | ಶ್ರೇಶ ಸ್ತ್ರ ಲವೆಂಚಬ್ರತು ನ ಸ್ತೂಲತನುಬನವೃಬತಿ ಪ್ರತಿ ಕೃತಿ | ಪ್ರನಾದಿ ಪ್ರಾಣ ಬಿಂಗಿಯಂ
ಚಬರತು ಸ್ತ್ರ ಲವನು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುಬನವೃಬತಿ ಪ್ರತಿಕೃತಿ | ಕಾರಣ ಶ್ರೀಕೃಬವೆಂಚಬರತು ಸ್ತ್ರ ಲವನು |
ಕಾರಣ ತನುಬನವೃಬತಿ ಪ್ರತಿ ಕೃತಿ | ಇಂತು ತ್ರಶರತು ಸ್ತ್ರ ಲಪ್ನಂಷ್ನ ನಗಕಬೇಕೆಂಬುದಿ | ಗ |
ಜಿನವಸ್ತ್ರ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ನಾವ್ಯದ್ಯಂದಶಿಷ್ಠಿ | ಬಷ್ಠೆಶ್ವೆ ಬರಂಣ | ಮಾರರ ಷೋಳಿಗೆಯುಬಿಷ್ಟ ಅರ
ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ಶಬ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠ | ಆಶ ತುಸ್ತ್ರ ಲವನು ಯೋಕ ಷ್ಟುವದ್ದಿಯಂ ಬ್ರಹ್ಮವೆಂಬಲ್ಲಿ ನಿಲಿ
ಪಮರಪವ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬುದಿ | ಗ | ಅರರತಿರಬು ತೆಗದು ವಂದರಲ್ಲಿ ನಿಲಪಚಕೆಂಬ ಶಬ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠ | ಪಂ
ಚಕರಣವ ವಮು ಷುಕಿದ ಮಾಯಾ ಪಟಲವ ತೆಗದು ಪಂಚಕರಣಂಗಳ ಪ್ರೂಕೃತವೆಬಯಸೆದಿನಿ | ಪಂ
ಚಭೂತಂಗಳ ನಿಲವ ಪಿಂಗಿಪಚಕೆಂಬುದಿ | ಗ | ಆದರವಮು ಷುಕನುಗಿದು ಆದರಕ್ಕೆ ಬಯಸೆದಿನಿ
ಆದರ ನಿಲವ ನಡಗಿಪಚಕೆಂಬ ಶಬ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠ | ಮನ ನಾವಾಕ್ಯಾ ಯವೆಂಬ ತ್ರಿಕರಣಂಗಳ ಪ್ರೈಡಯ
ಟ ನೂಡಿಯು ಚೆಕೆಂಬುದಿ | ಗ | ಮಾರರ ಮುದ್ರೆಯು ನೂಡಿಯು ಚೆಕು ಯಂಬ ಶಬ್ದ ಶ್ರೇಷ್ಠ |

೦॥ಶ್ರೀಗುರುವ್ಯಲ॥೦

ತನು ಮನದಲ್ಲಿ ಅಂತಃಕರಣಾಗಿ ಹಿರಿದಾಯಿತ್ತು। ಅಂತತ್ರ... ದಲ್ಲಿ ಪರಿಣಾಮವಿಲ್ಲ। ಪರಮಾರ್ಥವಿ
ಲ್ಲ ಘನವ ಬಲ್ಲ ಮಹಾಮಾಹೇಶ್ವರನು॥ ಪ್ರಸಾದಿ ವಿಡಿದಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವು। ಪ್ರಸಾದಿ ಸ್ವನಸ್ಸೈ ಯೋ
ಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗವು। ಪ್ರಸಾದಿ ವಿಡಿದು ಮಾರ್ಗ ಭಕ್ತಸು... ತ್ರಿವಿಧವು ಪರಮಾರ್ಥಸ್ಸೈ ಸಲ್ಲದೆಂಬುದಿ।
ಸಚರಾಚರ॥೧೬೯॥ ಭಕ್ತಶಿವಲ್ಲರು ಲಿಂಗ... ಗರಾಗಿಹೋಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗವು ಶಿವಲ್ಲ ಪ್ರಪ್ರಪಂಚ
ವಿಗಳಾಗಿಹೋಯಿತ್ತು। ಯಿದೇನೋ ಯಿದೆಂತೋ ಅರಿಯಬಾರದು। ಶಾಸ್ತ್ರ ಗುರುಗಳ ನಾಸ್ತಿಯಾದಂತೆ ಭಕ್ತ
ಪ್ರಾಣ ಗುರು ನಾಸ್ತಿಯಾದಾತ ಲಿಂಗವು। ಪ್ರಭುದವಿಲ್ಲ ಸತಿ ಯಿಂಬಿ ಮಾಹೇಶ್ವರ॥ ಪ್ರಿ॥ ಮಾಟ ಕೂಟ
ದ ಭಕ್ತಶಿವಲ್ಲ। ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿನೆಂಬ ನಂ ಸಾರ ಸ್ವರೂಪಗಾಗಿ ನಿಕ್ಕೆಹೋದರಿಂಬುದಿಗೆ। ಭಕ್ತಶಿವಲ್ಲ
ಲಿಂಗಗಿಗಳಾದರು ಯಿಂಬಾಕ್ಷ ಪ್ರಸ್ಥಾನ। ಲಾಂಛನಧಾರಿಗಳಿಲ್ಲ। ಅಮಾಡಿನಿಡಿ ಮಾಡಿನೆಂಬ ಮಾಸ್ಸೊ
ಡಿ ಮಾಡಿನೆಂದು ಹೋಯಿತ್ತು। ಯಿಂಬುದಿಗೆ। ಲಿಂಗವು ಶಿವಲ್ಲ ಪ್ರಪಂಚ ವಿಗಳಾದರು ಯಿಂಬಾಕ್ಷ ಪ್ರಸ್ಥಾ
ನ। ಯಾಪ್ರಭುಯಪ್ರತಂ ಪ್ರತಾಮರಿಯರಂಬುದಿಗೆ। ಯಿದೇನೋ ಯಿದೆಂತೋ ಅರಿಯತೆಬಾ
ರದೆಂಬ ಪ್ರಸ್ಥಾನ। ಅಂಗದ ಗುಣ ನಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಸದಾಚಾರ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ ಮಾಡಿ। ಅತಭಕ್ತ। ಪ್ರಾಣ
ಗುಣ ಮಾಯದು ಸುಜ್ಞಾನಿ ನಿಲುಕ ಮಾಡಿದಿ ಅತನಿ ಲಿಂಗವು। ಪ್ರಭುದವ ಶಿವಲ್ಲರು ಹಂಬಶಶಿಯಿಂಬುದಿ
ಗೆ। ಯಾಸಚರಾಚರ॥೧೭೦॥ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಬುದ್ಧ ಹೊಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಪ್ರತ್ರಿಪ್ಪ ಶಿವಲ್ಲರು। ನಾಮ ನಾಸ್ತಿಯಾ
ಗದು। ತನು ಗುಣ ನಾಸ್ತಿಯಾಗದು। ಕರಣಾದಿ ಗುಣಂಗಳು ನಾಸ್ತಿಯಾಗದು। ಯಿದರಿಂದ ಪ್ರಾಣ
ಯಿಹೋ ಮಾಹೇಶ್ವರ॥ ಪ್ರಿ॥ ತನು ಗುಣ ಮನದ ಅಜ್ಞಾನ ಬಿಡದಿ। ಶರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಂ
ಗುಪ್ತರಿಯದೆ। ಅಭ್ಯಾಸದ ಅರಿವಿನಲ್ಲಿ ನುಡಿ ಮಾಡಿ ಶಿವಲ್ಲರು ಅಜ್ಞಾನಿಗಳೆಂಬುದಿಗೆ। ಯಾಸಚ
ರಾಚರ॥೧೭೧॥ ಲಿಂಗವಂ ಧರಿಸಿಂದು ನುಡಿದು ನಡೆವರು ನೋಡಾ। ಭವಬಂಧನದ ಕರ್ಮಯಿಯರ
ಯಲರಿಯರು ನೋಡಾ। ಭವತಂ ಪ್ರತುಪತುಪದಕೊಂದಿತ್ತು ನೋಡಾ। ಶಬ್ದವೇದಿಗಳೆಂದು
ನುಡಿದು ನಡೆವರು ನೋಡಾ। ನಿಃಶಬ್ದವೇದ ಸದಿದ್ದ ರಿ ಮಾಹೇಶ್ವರ ನೋಡಿ ನಗುತಿಪ್ಪ ನೋಡಾ॥

೧೭೬

॥ ಪ॥ ತಂ ಪ್ರನಿಜವತಾವರಿದು ನಃ ಶಬ್ದವೇದಿಗಳಾದವರು । ಪ್ರಾಣವೆಲ್ಲಿಕೆ ಹೋಯಿತು । ಹೊರಳುವರು
ಅಯಾಚಿದವನರಿಯದೆ ಹೊರಳುವರೆನಿಸಿಕೊಂಬುವರೆಲ್ಲರು ಭವಭಾರಿಗಳೆಂಬುದು ವಚನಾರ್ಥ
॥೧೭॥ ಅಧವರವರಿಸಿಕೊಂಡು ಭೂತ । ಹಿತದರಿ । ಆ ಭೂತದಿ ಭಲೆ ಅಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿ ವೃತ್ತಿ ಪ್ಪುದು । ಆ
ಚಿತ್ತ ಧಾರಿ ವೇಷ ಧರಿಸಿ ಆಸಿಯಿಂದ ಪಾಪಿಗಳಾಗಲ್ಯಾಕೆ ಅರಿವು । ಆನೆ ಅಂಚಿಕೆ ನವ ತಟಸ್ಥ
ಆಗಿ ಬಗೆವ ವೇಷವನು ಸವರಿಸಿ ನೆಚ್ಚಿ ಕೊಪ್ಪಿ ಶ್ರೀ ॥ ಪ॥ ಲಿಂಗವಂಗ ತಂ ವಸ್ತ್ರಗೆ ವೇದಿಸಿಯ—
ಸುತ್ತಿಶಲು । ಲಿಂಗದ ನತಿ ಲಿಂಗದ ಸುತ್ತಿ ಲಿಂಗದ ಸ್ವಷ್ಟ ತ್ರಿ ಅಂತ್ರಗಳು ನತವ್ಯ ದಿಗಸ ತೃಪ್ತಿ । ಆದ
ನರಿಯದೆ ಅಂಗ ಬಿಶಾರ ವಯಂ ತ್ಯಾಗಿ ನತಿ ಸುತ್ತಿ ಕ್ರಿ ಅಂಗಗಳ ತಾರಿಸುವರೆಲ್ಲರು । ಲಿಂಗ ಸ್ಥಿದಾರ
ವೆಂಬುದಿಗ ಆ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥೧೮॥ ಅಯೋನಿಂದರಿಯದ ಅಂತೆ ಬಂದರಿಯರು ।
ಬರುವ ಮಾತಿನ ಬ್ರಹ್ಮವ ನಾಡುತ್ತಿಪ್ಪರು । ಸುದ್ರನ ಕೊಪಲನಂ ರಾಕಿ ಬೆಂಕೊಂಗಿ ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡ
ಲರಿಯದೆ । ಕಾಮನ ಕಂ ರಾಕಿ ಬೆಂಕೊಂಗಿ ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡುತ್ತಿಪ್ಪರು । ಭೂಮಿಯಾಕಾಶವ ಮೆ
ಟ್ಟಿ ಕಾವಗರಂಗಳ ಸುತ್ತಿ ಸಾಧಿಗೆ ಲಲರಿಯದೆ । ನಲ ಗರಿಯ ಮಾಲೆ ನಿಂದು ವೃಲಿ ವಪ್ಪಯಾಲ
ಯನಾಡುತ್ತಿಪ್ಪರೆ ಅಲ್ಲಿ ಕೊಪ್ಪಿ ಶ್ರೀ ನಂ ವ್ಯನರಿದೆ ಹೆವೆಂಬ ವರೆಲ್ಲ । ಬರುದೊರೆ ಮೊದಲಿಯೊ ॥
ಪ॥ ನಿಜವನರಿಯದ ಪಾತು ಬರಿಯ ವಾಗದ್ವೈತವೆಂಬುದಿಗ । ಅಯೋನಿಂದರಿಯರು ಅಂತೆ
ದರಿಯರು । ಬರಿಯ ಮಾತಿನ ಬ್ರಹ್ಮವ ನಾಡುತ್ತಿಪ್ಪರು । ಅಂಬಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥ । ಆ ಪಂಚಾರ
ಪ್ರಕಾಶ ಪ್ರಾಯ । ಅಂದು ದಾಗಿ । ಅಂತ ಸ್ಥಿತಿ ವಾ ಆ ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಜ್ಞಾನ ಚೆನ್ನ ಬಿಸೋಗಿ । ತ್ರಿಪುರವೆಂ
ಬ ಅಂಗತ್ರಯಂಗಳನು ದಗ್ಧವ ಮಾಡಲರಿಯದೆ । ಬಿಷೆ ಅಗ್ನಿಯಾಗಿ ತನು ತ್ರಯಂಗಳ
ನಶ್ವವಮಾಡುತಿಪ್ಪರೆಂಬುದಿಗ । ಸುದ್ರನ ಕೊಪಲನಂ ರಾಕಿ ಬೆಂಕೊಂಗಿ ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡಲರಿ—
ಯದೆ ಕಾಮನ ಕಂ ರಾಕಿ ಬೆಂಕೊಂಗಿ ತ್ರಿಪುರವ ಸುಡುತ್ತಿಪ್ಪರು ಅಂಬಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮ ಸ್ಥ । ಭೂಮಿ

ಸೋಽಹಮ್ಮ। ಅರಿವುಳ್ಳ ಹೃದಯ ವರವ ವಿಸಲಂ ಗಿ ತತ್ತ್ವಗೋಷ್ಠಿ ಸ್ವರೂಪನಲ್ಲಿ ದಸೋಹಮ್ಮ॥ ಪೀ॥ ದೇಹವೆ ಪ್ರ-
ಸಲತಿ ವಲಂ ಸ್ವರೂಪಾಲಯ। ಪ್ರಾಣ ಧರ್ಮ ಬಹಳ ರೂಪವಾಗ। ಉಂತಹ ದೇಹ ಪ್ರಾಣ ಲಾಗತಲ ಅಲ್ಲಾಲ
ಲಾಗತನೆ। ಉಂಡು ನಾವ ಷಡ್ವಿಂಶತಿ ತಿಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾವ ಗಂತ ಸೋಹಂ ಬಸ್ವ ಗಂತ ನೆಲೆಂದಶಿ ಪ್ರಾಣ ದಹ
ವೆಂಬ ಭಕ್ತಿ। ಷಿಂತತಿ ಲಾಂದಶಿ ದೇಹ ವಿದಗ್ಧ ವಲಂಬ ಧರ್ಮ। ಉಂತಹ ದೇಹವಿಶೇಷತಿ ಪ್ರಾಣ ದಹ-
ಂಗಳಲಿ ಲಗತು ಅಲ್ಲಾಲು ಲಾಗತನೆ। ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಶಿಶು ಕ್ರೈಸ್ ಅಮುಜ್ಞಾನವೆ ನಶ್ವರ ಲದ ಲಿಂಗ ವಾಗಿ-
ಜಂ ಷ್ಟೈಗೆ ಶಿವ ಮಂತ್ರನಾಗಿ। ಅಳವ ಬ್ಯಾದೆಂಬುದಿತ್ತು। ಷಟ್ಗುಣಿಗೆ ಷಟ್ಗುಣಿಗೆ ವಗಳು ವ್ಯಾಪ್ತು ಹಿಡಿದುಯ-
ಗೆ ಬಾಯುಗೆ ಬಂದಿತ್ತು ಅಷ್ಟ ಲಾಂಬಾಶಿ ಜ್ಞಪ್ತ ಧರ್ಮ। ಉಂತಪ್ಪ ಸುಜ್ಞಾನವನು ಶರಸ್ಥಲವನು ಶರ-
ಣನು ಮಹಾಜ್ಞಾನವ ವಗ್ರಹಿಸಿ। ತಂನಲ್ಲಿ ತಾನೆ ವಿಶ್ರಮಿಸಿ ನಿಜವು ಉತ್ತೆಂಬುದಿತ್ತು। ಅರಿವು ಷ್ಟ
ಸ್ವರೂಪನು ವಶವ ವಿಸಲಂಗಿ ತತ್ತ್ವಗೋಷ್ಠಿ ಸ್ವರೂಪನಲ್ಲಿ ದನೆಂಬ ಶಬ್ದಶ್ರುತ ಧರ್ಮ॥ ೧೨೦॥ ವಸುಳ ಉಂತ-
ವುನು ಕ್ರಿಯೆ ನಿಂಬು ವಿನ ವಿಲ ಲಾಂತೆ। ವಿವರ ವನ ರಿಂಬ ಬಾರದು ಸೋಹಂ। ಶಿವಜ್ಞಾನ ಅದನ ರಿದೇಹ ಪ್ರ
ನೆಂದು ನೆನೆಲು ಷೋಡಶಿ ಅದು ವಲಂದು ಡಿಸ್ಸರದು। ವಸದೇಹ ನಿನೆಂ ದು ಭಾವಿಸಿ ಷೋಡಶಿ ತೆಳಿಸ ಷ್ಟಗೋತ
ದುಗೋಷ್ಠಿ ಸ್ವರೂಪನಂ ಷ್ಟನೆ ಲಶಿಲು ದಶರ ಗಂಶನಿಷ್ಠೆ ವಸು ಮುಖಿಗಳು ಸೋಹಂ॥ ಪೀ॥ ಗ್ರಾಹ್ಯ ಬಂದು ಅವಶಿ
ಷಿದವು ನಂಶಯವು। ತಂನ ತಾನರಿ ಲಾದಿ। ಉದಿಶಂಬು ದನರಿ ಲಾದಿ। ವಸಳ ಲಾಡೆಗಿಂತಿತೆಂಬುದ
ನರಿ ಲಾದಿ ಉಪ್ಪುಹುಂಗಿ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಸಾದ ವಗ್ರಹಿಸ ವಾದಶಿರಗಸು। ತಂನ ತಾನರಿ ಲಾದಿ ಅರಿ
ದೆನೆಂದರಿ ಲಾದಿ। ವಸದೇಹ ನಿಂ ದೇವ ಲಾದಿ। ನಕ್ಷತ್ರ ವಸಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದಿತ್ತು ಉಪವಿಷ್ಟ ಸಾಧ್ಯ॥ ೧೨೧॥
ಷೋಂಗಿಲ್ಲದ ಷಾಳ ವಶಿಲತೆನಂಗಿಲ್ಲದಾತ ವಗಿ ಲಾಶಂತ। ನೈಯಲ್ಲದಾತ ಪವಗಿಸಿದ ಸೋಹಳ್ಳ
ದಾತನ ಪ್ಪಿನೆಂತ। ಉಂಗವಿಲ್ಲ ನಿಂಗಾಶಿ ಭಾಲು ವ್ಯಂಪಿ। ಗೋಷ್ಠಿ ಸ್ವರ॥ ಪೀ॥ ವಶಂಗೆಂದಶಿತನ
ವಿಗೆ ಷಿಳನ್ನರು। ಉಂತಪ್ಪ ದೇಹವಿದಗ್ಧ ವಿಳದು ನಿಜ ವ್ಯಾಪ್ತ ದ ನಿಷ್ಠೆ ಲಾಳ ಗಿಪ್ಪ ಮಹಾಜ್ಞಾನವೆಂಬ-

ರತರ ವಸ್ತುಭಿಂನದಲ್ಲಿಉಲ್ಲದರೆ ವಸ್ತ್ವಾನಾಂತರೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ವಸ್ತ್ವಂತರವಿಲ್ಲದ ಷ್ಠಾವರ ವಸ್ತು ಲಕ್ಷಣಾಂತರವಿಲ್ಲ
ದಾತ ವಲ್ಲಿರುವನಂತರೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಇತರ ತರ ವಸ್ತು ಭಿಂನಪ್ಪತ್ತದಿಂ। ಪರಿಚ್ಛೇದ। ವಸ್ತು ಸಭಾ
ವಸ್ತುಮಾತ್ರದಿಂದ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ನೈಉಲ್ಲದಾತ ಪರಿವರ್ತಿಸಿದನೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ನಾನಾ ಪ್ರಕಾರ ವಸ್ತು
ಬನಂತರದಲ್ಲಿ ಇತರ ತರವ ಧರಿಸಿ ನಾಂತರೆನೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ನಾರಬಿಲ್ಲದಾತ ನಷ್ಟನಾಂತರೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕ
ರ್ಥ। ಅದೇ ವಸ್ತು ಸ್ಥಾನ ಶೃಂಗಾರವಾಗಿ ಸುತ್ತೆರಲು ಇವರ್ಷ್ಟಾನಕ್ಕೆ ಇವರ ಸಂಗವುಉಲ್ಲವ್ಯರ್ಥ
ಬುದಿಲ್ಲ। ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ನಿಂಗಾರಕ್ಕೆ ಭಂಗವೃಂದೆರುಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥೯೨॥ ನಾಮಿನಪದೆ ನೆರನದರಿ
ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷ ಬಂದ ನೆರನಗೆ ನೋಡಾ ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ನೆರದರಿ। ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲ ಸುಖದೊ
ರಕೆತ್ತು ನೋಡಾ ಗಾಳಿ ಹೆರ ನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ನೆರೆದಬಳಿಕ। ನೀನಾನೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ॥೯೩॥ ಭಿಂನವಿ
ರಹಿತ ನೋಡಾ ಗಾಳಿ ಹೆರಸ್ತೆ। ತಂನ ತಾನರಿವುಲು ಕಲ್ಪಿತ ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದ ಸಂಬಂಧವ ಪೇಳ್ವ ವಚನ
ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ವ ವಸ್ತು ವಸ್ತು ಮಿಸದೆ। ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷ ಬಂದ ನೆರನಗೆ ನೋಡಾ। ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ
ಬುದಿಲ್ಲ। ನಾಮಿನಪದೆ ನೆರನದರಿ। ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದ ಪುರುಷ ಬಂದ ನೆರನಗೆ ನೋಡಾ। ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ
ಇಕಲ್ಪಿತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ। ನಿಭಾಗವೆಂಬ ಪರಮ ಸಂಗದ ಪೂರ್ವ ವಸ್ತುಂದ ಸುಖವ್ಯಾಪಾರವ ವಾಉತ್ತೆ
ಇಕಲ್ಪಿತ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ। ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲದ ಸುಖವ ದೊರಕೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಎಂಬಾ ಶಬ್ದ
ಬುದಿಲ್ಲ। ಕಲ್ಪಿತವಿಲ್ಲದೆ ನೆರದರಿ। ಭಾವಿಸಲಿಲ್ಲದ ಸುಖವ ದೊರಕೊಂಡಿತ್ತು ನೋಡಾ ಎಂಬುದಿಲ್ಲ। ನೀನಾ
ರ್ಥ। ಎಂತೆಂದಡೆ ಪರಮ ಸುಖವಾದ ಶರಣಂಗೆ। ನೀನಾನೆಂಬ ಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ನೋಡಾ ॥೯೪॥ ನೆರಲವು ಟ್ಟದ
ನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ನೆರೆದಬಳಿಕ। ನೀನಾನೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ತಲೆಉಲ್ಲದಾತ ನಿಜ್ಜಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ। ನೆರಳಿಲ್ಲದಾ
ದಿನ ಧವಳಾರ। ಧವಳಾರದೊಳಗೆ ಗಾಳಿ ಹೆರ ನೋಡಾ ಎಂಬಾತ। ತಲೆಉಲ್ಲದಾತ ನಿಜ್ಜಕ್ಕೆ ಬಪ್ಪ। ನೆರಳಿಲ್ಲದಾ
ತ। ನೆರಂಟ ಲಿಂಗವಾದ ನೋಡಾ ಎಂಬ। ನಾಲಿಲ್ಲದೆ ಒಪ್ಪುವಾತನೆ ಉದಕ್ಕೆಂದು ಬಲಿದ ಗಾದಿ ಗಾಳಿ ಹೆರ ॥೯೫॥
ನೆರಲ ನೆರೆಂದರಿಲ್ಲನು। ಇತನು ವೆಂಬ ಭಾವ ತಲೆ ದೋರದೆ ಉಪ್ಪುವ ಶರಣನ। ವಸ್ತು ಭಾವಾಂತರಂ
ಗವೆಂಬ ಧವಳಾರದೊಳಗೆ। ಚಿತ್ಕಳೆ ಎಂಬಾ ಹೆರ ಉಪ್ಪುದೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ನೆರಲ ಸುಟ್ಟದಂ ದಿನದ ಧ
ವಳಾರ। ಧವಳಾರದೊಳಗೆ ಗಾಳಿ ಹೆರ ನೋಡಾ ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಇದು ಚಿತ್ಕಳೆ ಎಂಬ ಸಂಗಕ್ಕೆ

ಷ್ಟಂಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಪ್ರಮಾಣವಷ್ಟುದು । ವಿಷ್ಣುಗೆ ಆವವಷ್ಟುದು ಆ ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಂದು ದಿನ
ಕ್ಕೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಸೃಷ್ಟಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾರಿ ಪ್ರಳಯವಾದುವು । ವಿಷ್ಣುವಿನ ವಂದು ದಿನವ
ಷ್ಟುದು । ಪ್ರಪರ್ಯಂತ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭೂತಸ್ಸಂಪ್ರಾಪ್ತ । ಅಂತ ಭೂತಸ್ಸಂಪ್ರಾ
ಪ್ತಂಗಳು ಷಡಿನೆಂಬ ಲಕ್ಷ ವರುಷ ಪ್ರತೆಂಬ ಪರಪ್ರವಷ್ಟುದು । ಪ್ರಕೃತಿಯು [illegible] ಪ್ರಳಯ
ಅಂತಹ ಪ್ರಳಯ [illegible] ಬಾರಿ ತಿರುಗಿದರೆ ವಿಷ್ಣುವಿಂಗೆ ವರುಷ । ರುದ್ರಂಗೆ ನಿಮಿಷ
ರುದ್ರನ ವಂದು ದಿನವಷ್ಟುದು । ಅತಳ ವಿತಳ ಸುತಳ ಮಹಾತಳ ರಸಾತಳ ತಳಾತಳ
ಮುಂತಪ್ಪ ಕೆಳಗಣ ಭುವನಂಗಳು । ಭೂಲೋಕ ಭುವರ್ಲೋಕ ಸುವರ್ಲೋಕ ಜನರ್ಲೋಕ ತಪರ್ಲೋಕ
ಮಹರ್ಲೋಕ । ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ । ಭುವರ್ಲೋಕ ಭೂಲೋಕ ಮೊದಲಾಗಿ ಮುಂತಪ್ಪ ಲೋಕಂಗಳೆ
ಲ್ಲವು ಮಹಾಪ್ರಳಯವಾದಲ್ಲಿ ರುದ್ರಲೋಕವೆಂದು [illegible] । ಆ ರುದ್ರಲೋಕವಂ
ದು ದಿನ । ಅಂತಾ ದಿನ ಮೂವತ್ತು ಕೂಡಲು ವಂದು ವರುಷ । ಅಂತಾ ವರುಷ [illegible]
[illegible] ರುದ್ರಂಗೆ ಪರಮಾಯು । ಅಂತ ರುದ್ರರು ಅನೇಕರು ಹೋದಲ್ಲಿ । ಮತ್ತೆ [illegible]
[illegible] ಮಹಾದೇವ [illegible] ದಿನದ
ಲ್ಲಿ [illegible] ವರು [illegible]
[illegible] ಭೂತವಳಿದು [illegible]
[illegible] ಆದುದು ತೋರದು [illegible] । ಬಳಿಕ [illegible]
[illegible] ಆದುದು ತೋರದು [illegible] । ಬಳಿಕ [illegible]
[illegible] ಆದುದು ತೋರದು [illegible] । ಬಳಿಕ ಮಹಾಪ್ರಳಯದ ಮಹಾ [illegible] ।

ಪಾಠಾಂತರ

ಶ್ರೀಪತ್ನಿಂ ಬಹುಶ್ರುತ ವಿಪ್ರೇಂದ್ರ ಸ್ತೌತಿ। ತಂ ನ ತಾರಕ ಶಿವ ಮನ್ನು ಖಿ ನಾಗಿ ಪ್ಪುಳಿಂ ಕೃಷ್ಣನ ಅರಂ ತತ್ವೋ ಪ-
ಬ್ರಂಹ್ಮ ೦ ತಂ ಗಳ ವಲ್ಲಿ ಅಬ್ರಗದ ಅಗಲ ಮೊಗನ್ನೆ ನೆಂದು ಅರಿವನ ಸಬ್ರ ಸ್ಥಿರ ತಿಳಿಯನು ಮಿಥ್ಯ
ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಗಳಿ ಗೆ ಅರಿವು ಬಾರ ದೆಂಬುದು ಪ್ರತಿ ನಾಥ॥೧೮॥ ೧ ೨ ೩ ೪ ೫ ೬ ೭ ೮ ೯ ೧೦ ೧೧ ೧೨ ೧೩ ೧೪
೦॥ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣಾ॥ ಕಾಲ ಚಕ್ರದ ವರ್ತನ॥ ಯುಗ ಪ್ರವರ್ತ ಮಾದವನ್ನು ವ ಲಾ ಕಾಲಾ ೦ ಗಳ ಶಿವ
ಲು। ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವೆನುತಿ ಪ್ಪುದ ಶಿವ ಲ್ಲರು ಅತನಿ ತಿಳಿವರಿ ಮತ್ತೊಬ್ಬಾ ತನೆಂಬ ಭ್ರಮೆ ಇಲ್ಲ ಭೂ
ತ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳ ಚಿತ್ತ ಬಲ್ಲರು। ಅತನ ಪುಣ್ಯ। ಚಿಟಕನು ವಯಂ ನಕ್ಷತ್ರ ವತ್ತು ನೂರು ದಶ ಪು ಘಳಿಗೆ
ಅಘಳಿಗೆ ಅರವತ್ತು ನೂರು ದಶ ವಂದು ಘಳಿಗೆ। ಅಘಳಿಗೆ ಅರವತ್ತು ನೂರು ದಶ ವಂದು ದಿನ।
ದಿನ ಮೂವತ್ತು ನೂರು ದಶ। ವಂದು ಮಾಸ। ಮಾಸ ಪನ್ನೆರಡು ನೂರು ದಶ ವಂದು ವರುಷ
ವರುಷ ಅರವತ್ತು ನೂರು ದಶ ವಂದು ಪಂವತ್ಸರ। ಇಂತಿ ಕಾಲ ಚಕ್ರ ಗಳು ತಿರುಗಿ ಬರುತಿಪ್ಪ
ವು। ಕಾಲಕ್ಕೆ। ನಾಲ್ಕು ಯುಗಂಗಳು ತಿರಿಗಿ ಚಿಕ್ಕ ಹದಕ ಪ್ರಳಯ ಗಳು। ಕೃತ ಯುಗ ಹ
ದಿನೇಳು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ವರುಷ ವರ್ತಿಸಿ ನಿಂದಿತ್ತು। ತ್ರೇತಾ ಯುಗ ಹನ್ನೆರಡು
ಲಕ್ಷ ತೊಂಬತ್ತಾರು ಸಾವಿರ ವರುಷ ವರ್ತಿಸಿ ನಿಂದಿತ್ತು। ದ್ವಾಪರ ಯುಗ ಎಂಟು ಲಕ್ಷ
ಅರವತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ವರುಷ ವರ್ತಿಸಿ ನಿಂದಿತ್ತು। ಕಲಿಯುಗ ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಮೂವತ್ತೆ
ರಡು ಸಾವಿರ ವರುಷ ವರ್ತಿಸಿ ನಿಂದಿತ್ತು। ಇಂತಿ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಂಗಳು ನೂರು ದಶ ವಂದಾಗಿ
ತಿರುಗಿ ಬಂದರೆ ನಾಲ್ವತ್ತು ಮೂರು ಲಕ್ಷ ಇಪ್ಪತ್ತು ಸಾವಿರ ವರುಷ ಇಕ್ಕುವಾಯಿತ್ತು
ನಾಲ್ಕು ಯುಗಂಗಳು ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಬಾರಿ ತಿರಿಗಿ ದರೆ ಸುರಪತಿಗೆ ಪರಮಾಯುಗ। ಬ್ರಂ
ಹ್ಮಂಗೆ ಜಾವ। ಇಂತಾ ಅಕ್ಕಸ್ಮಂತಿ ಸಹಸ್ರ ಸುರ ಪತಿಗಳು ಸಹಸ್ರ ಬಾರಿ ತಿರಿಗಿ ದರೆ ಬ್ರಂ

೭೧ ೧೭೧

ಉದಿರಿ ಮ್ಯಸ್ತಾಂ ಧರ್ಮಸ್ಯ॥ ತತ್ತ್ವಂ ಅನಿಲಯಂ ಬಪ್ಪಪದೇಶ್ವರನೆಂಬ ತಾನೆ ಪರವಸ್ತುವಾದದೆಂಬ-
ಜ್ಞಾನಿಗಳಿಲ್ಲದ ಅಜ್ಞಾನಭಾವಿಗಳು ಅವರು ಪ್ರಾರಬ್ಧಕರ್ಮದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿಗಳ
ಪರು ಮುಕ್ತರಲ್ಲವೆಂಬುದು ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೨೨॥ ಪುಟ್ಟಿದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಲೆಷ್ಟು ಬದ
ದವರಿಗೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯ॥ ಮಹಾತ್ಮನ ಮಹಾತ್ಮ್ಯಂ ತನು ಪರಿವಿಡಿಯಾಗಿ
ಪರಶಿವನೆಂಬ ಲಿಂಗ ಸಾಕಾರವು ತೋರಲಾರದು ಬಹು ಮಯ್ಯಿಗಳಿಗೆ॥ ಸೂ॥ ಸಮಸ್ತ್ರೋಗ್ರ
ತಾತ್ಪರ್ಯ ಸಂಸಾರದ ನಾನಾ ವಿಕಾರದಿಂದ ಪುಟ್ಟಿದವರಲ್ಲದು। ಆಕಾರವು ವಿಷಯದಲ್ಲಿಯ
ಲಾಗ್ ಮಪ್ಪರಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದರು। ಅಂತಪ್ಪವರಿಗೆ। ಲಿಂಗಾನುಭಾವ ಘಟಿಸದೆಂಬುದಿಗ। ಪುಟ್ಟಿದ
ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಲೆಷ್ಟು ಬದ್ದವರಿಗೆ ಲಿಂಗಾನುಭಾವದ ಮಹಾತ್ಮ್ಯವಲ್ಲಂ ಬಾರದು ಕ್ಷಣ। ಯಿಂತ್ತ
ಪ್ಪ ಮಹಾತ್ಮನ ಮಹಾತ್ಮೆಯು ವಾಗದ್ವೈತಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಲದ ಪ್ರಸಾದವಾಗದೆಂಬುದಿಗ ಯಾವ
ಚನಾರ್ಥ॥೨೨॥ ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಲ್ಲ। ಆಕಾಶದೊಳಗಿಲ್ಲ। ಚತುರ್ದಶ ಭುವನಾದಿಗಳೊ
ಳಗಿಲ್ಲ ಹೊರಗಿಲ್ಲ ಸ್ವಯಂ ಎಂದರಿವುದು ಎಂತೆಂದಡೆ ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ ಯೋಗ-
ದಿಂ ದಿನ ಮಹಾತ್ಮಂ ಪರಶಿವನೆಂಬುದು ಯಿಲ್ಲಯಿಂದು ಯಿಲ್ಲ॥ ಸೂ॥ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಮ
ನಂದ ಪರಾಪರ ಲಿಂಗ ಸ್ವಯಂವಾಗಿಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗವು ನಿರಾಳವಾಗಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ। ಭೂಮಿಯ
ನಾಶ ಪ್ರಪಂಚದೊಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಅರಿಗಿರದು ಆವಸ್ಥೆ ಎಂತಿಪ್ಪುದೆಂ ಬೋ-
ದು ಗಾಂತ ಸಂಗಮಹಾತ್ಮೆಗೆ ನಿತ್ಯವೆಂಬುದಿಗ ಯಾವ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೨೪॥ ಅರಸ
ಬಿಲ್ಲದ ಮಹಾಪುರುಷ ನವನಾಥ ಸಿದ್ಧರಿಗೆ। ತಿಳಿಯದೆ। ಗೌತಮ ಮುನಿಸಮಂದಗೆ ಸುಳುಹು ತಾನೆ
ಸ್ವರೂಪ ಸ್ವಯಂ ತನು ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಪರಶಿವನೆಂಬುದು ಅದಖಂಡ॥ ಸೂ॥ ಅರಸುವ

ಅರ್ತಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯವ ವಸ್ತುವ । ಅರ್ಣಿ ನೋಟ್ರಿ ಪ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧರೆ ಕಾರಣ ಬಾರದು ಅದೇ ಸ್ವಕಾರಣವೆಂಬುದರೆ
ಅರ್ಸು ವಾತನು ತಾನೆ । ಆವಸ್ತುವಾದ ಕಾರಣ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾದ ವಸ್ತುವ ತಿಳಿದರಿದಿ
ಪ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧರೆ ನಿಶ್ಚಯದು । ಅದೇ ಸ್ವಕಾರಣವೆಂಬುದರೆ ಆತಿಳಿದು ವಿಚಾರ ನಿಶ್ಚಯಂ ಬಾತ ತಾನೆ ಆ
ಪರವಾದ ಕಾರಣ ನುಡಿದು ಕೇಳುವಂಗೆ ತಂದೇ ಪ್ರಿಯ ಸಂಬಂಧರೆ ಆವಸ್ತು ನಿಃಶಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮವೆನಿ
ಸಬದಾಗಿ ನುಡಿಗೆ ನಿಶ್ಚಯದು ಎಂತ್ತ ನಿಜವ ನರಿದರೆ ಚಿಲ್ಲರೆ ಅರ್ಸ ಇಲ್ಲ ತಾನೆ ವಸ್ತುವೆಂಬುದಿ
ಎಾವ ಅರಿದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ । ದೃಷ್ಟಿ ವೃಷ್ಟಿ ಮಿಸಲಾಗುದಿ ವೃಷ್ಟಿ ವಾತಿ ತನಿಸು ತ್ರಿಸುತಿರಲು
ಅರಿವು ಅರುವಿನ ವುರಿಯ ದ್ರಷ್ಟ ದರ್ಶನ ಆದಿ ಅರಿವು ವರಾಪರ ವೇ ಸುತ್ತಿ ದೃಷ್ಟ ತ್ರು । ದೃಶ್ಯ ದೃಶ್ಯ ನಿಲರಿ—
ಯುದಿ । ದೃಶ್ಯ ವೃತ್ತಿ ತೀತ ತನ್ನಿಂದು ದೃಶ್ಯ ತ ದೃಶ್ಯನಾಗಿ ಂ ಅತ್ತ ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಎಂಬ ನಾವ ಜ್ಞಾ
ನವು । ವೇದವಿ ಜ್ಞಾನವೆಂದುದಾಗಿ । ತತ್ವ ಮನಿ ವಾಕ್ಯಂಗಳಿಲ್ಲ ನ್ಯೇ । ಮುನಿ ಯೋಗಿ ಮೋಕ್ಷದವು ಪ್ರಕೃತಿ
ಸಂದವೆಂದು ದಾಗಿ । ದ್ವೈತ ದ್ವೈತಿಗಳಿಲ್ಲ ನಿಂ ಪರವಾಗ ಮೋಕ್ಷದರಿಬಂದು ಬಾರದೆ ನಿಂದ ನರಾಳ ಗೊಪ್ಪಿ
ಕ್ಷೇತ್ರ । ಪುಣ್ಯ । ಕರ್ಮ ನೆಲ್ಲ ಪಂಕ್ತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ ನೈರೂಪವಾಗಿ ನಿಂದ ಮರ್ಯಾದೆ ನ ವಸ—
ದ ಮನ ಬಾರದು । ಅದು ಜ್ಞಾನ ತೀತವಾಗಿ ಮುಕ್ತದಾಗಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಜ್ಞಾನದ ಬಲದಿಂದ ಅರಿಯಲು ಬಾರದು ।
ಅದು ದೃಶ್ಯ ತೀತವಾಗಿ ಮುಕ್ತದಾಗಿ । ದೃಶ್ಯ ನಿ ಬಾರದು । ಅದು ಕರ್ಮ ತೀತವಾಗಿ ಮುಕ್ತದಾಗಿರು ಪ್ರಿಯ
ಬಾರದು । ಜ್ಞಾತೃ ಜ್ಞಾನ ಜ್ಞೇಯ ಎಂಬ ಎಂತ್ತ ತಿಳಿಯಲು ಬಾರದು ಅದು ಅ ನಿರ್ವಾಚ್ಯವಾದ ಕಾ
ರಣ ತತ್ವ ಮಸಿ । ಶ್ರುತಿ ಯುಗಗಳದು ಅದು ದ್ವೈತ ದ್ವೈತಿಗಳ ಮೋಕ್ಷದಾಗಿ । ದ್ವೈತಾದ್ವೈತಿಗಳ ಮಿ
ರಿನಿಂದಿತ್ತು ಎಂತ್ತ ಪುನರಾಗಮನ । ಮಹಾಲಿಂಗ ತತ್ವವೆಂಬುದು ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ । ೧೭ ।
ಯುಗ ಯುಗದ ಮರಿದಲ್ಲಿ । ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳವಲ್ಲಿ । ಲಿಂಗವೆಂದರಿ ತವ ನಾಶ । ೯ ಮ ೯ ಮ । ವಾಯುದ
ಲಾದಗಿದ ವರ ಲಾದಿಗಳು ದೈವರಿಂದು ಅರಿತವ ನಾಶ । ೯ ವ ೯ ವ । ಅಗ್ನಿ ತಲೆಗಾದೆ ಉಗ್ರಿ ಗಿ ಎಂಯ
ವಾದ ದ ಗೀತ ಪ್ರಿಯರ ನಿ ವಿಷ್ಣು ತ್ರಿಸ್ಕಂಧ ಬಲ್ಲಾ । ಪುಣ್ಯ । ಅರಿಯದ ಲಿಂಗ ತಲೆಗಳಲ್ಲಿ ದಾಳಿಗೆ ಮರಿ ಮೊರರ

ಲ್ಲಿ ಅತಿಗತೆ ಸುಖವ ನಮಿಸಿದರೆ। ಅರಿವಿನ ಮತಿ ಮಂದವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದಿಗೆ। ಅತಿಶತಿ ಗತಿ ಮತಿಗೆ ಮಂ
ದವಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಅಂತಪ್ಪ ಮತಿ ಮಂದವಾದ ಬಳಿಕ। ಯಿಂತಪ್ಪಿ ಹಿಡಿದರೆ ಅಜ್ಞಾನ ಮದಂಗಳು
ಪಂಚ ಮತವಿಂದರೆ ಪಂಚ ಭೂತಗ್ರಾಮಂಗಳು। ಅಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನ ಮದ ಪಂಚ ಭೂತದ ಸರ್ವ ಮಂತ್ರಿಸಿ
ಕೊಂಡು। ನರಸುರಾದಿಗಳ ಪ್ರಾಣೆ। ಯಿಪ್ಪನೆಂಬುದಿಗೆ। ಯಿತಪ್ಪಿ ಪಂಚ ಮತಪ್ರಂಚ ದರಿಯಾಗಿನ
ನರಸುರಾದಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಸಭಾರವ ಪ್ರಾಣ ತನ್ನ ಕೊಂಡು ಅಯಿದಾರೆ ಯಂಬಾಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಯಾಚ್ಛಿದ ಪ್ರವಿದ
ಸಂಜ್ಞಾನ ಯಾದತು ಅಜ್ಞಾನ ಮದ ಪಂಚಭೂತಂಗಳು ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿ ಶರೀರಂಗಳೆಲ್ಲ ವ್ಯಗತವಾಗಿ ಸಜ್ಞಾನ
ಪ್ರ ವರ್ತಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಆರಿ ದಹನ ಶಬ್ದಯಿಲಾದನೆಂಬುದಿಗೆ। ಯಿತ್ರನ ಜ್ಞಾ ಮತಪ್ರಾಣವು ವಿಗುಪ ಬಳ
ಯನ ಮತವ ಸ್ಪುಟಿಸಿ ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರುತಿ ಬುದ್ಧಿಗಳು ವಾದನ ಬಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ೬೩॥ ಮತಿ ಯಾಗಿಂದುದರ
ಶ್ರುತಿ ಸ್ಪುಟ ಮತಿ ಯಮರ ವೆಯಾಗ ಕೊಂಡು। ಭವಕ್ಕೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಕೆಡಿಸಿ ತನ್ನ ನೋಡಿತಾ। ಆಬಂಧಿತವ
ತಂದು ಮತಿಯಾಗಿ ಮಿದ್ಧಿ ನಲುಗತಿಗೆ ಮನಂದಿತ್ತ ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರುತಿ॥ ೬೪॥ ತಂನ ಅರಿವಿನಾಗಿ ಗಜ್ಞಾನ ಮರ
ತೆಗೊಂಡು ಯಿರಲು। ಭವಕ್ಕೆ ಭಾಜನವಪ್ಪರು। ಆ ಅಜ್ಞಾನವ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಆಪರಿ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನ ಮರವ
ತಿಯಾಗಿ ಮದ್ದಿ ಸಿಕ್ಕಿಲು। ಆಶರೀರ ನಿರ್ಗಮನ ಯಾಗಿನ ಶುದ್ಧ ದಲ್ಲಿನಂದನೆಂಬುದಿಗೆ ಯಾ ಮತನಾಥ
॥ ೬೫॥ ತತಿಯುಲ್ಲದ ಹಿಶ್ರುಗವ ನಸುಂಗಿತ್ತು। ಅಹಿಯುಲ್ಲದ ತಲೆ ಆಕಾಶವ ನಸುಂಗಿತ್ತು। ಅಹಿತಿಳಿಸಿತ ತಲೆ
ಕೆ ಯಾದರೆ ಮನಸ್ಸಂತಲೆ ಸುತಿ ದ್ದಿತ್ತು। ಅಹಿಯನ್ನು ತತಿಯನು ಬಯಲು ನುಂಗಿದರೆ। ಆನುನುಂಗಿದೆ-
ನು ಗೋಷ್ಠಿ ಶ್ರುತಾನಲ್ಲದಂತೆ॥ ೬೬॥ ತತಿಯೆಂದರೆ ಜ್ಞಾನ ಅಹಿಯೆಂದರೆ ಅಜ್ಞಾನ ಅಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನ ಲಾ
ನವೆಲ್ಲವ ನುಂಗಿತ್ತೆ ಎಂಬುದಿಗೆ। ತತಿಯುಲ್ಲದ ಹಿಶ್ರುಗವ ನಸುಂಗಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಅಜ್ಞಾನವ ಅರಿದರೆ
ವಜ್ಞಾನ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಆಕಾಶವನು ನವಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡು ಯಿದ್ದತ್ತೆಂಬುದಿಗೆ। ಅಹಿಯುಲ್ಲದ ತಲೆ ಆಕಾ
ಶವನು ನುಂಗಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಯಿಂತಪ್ಪ ಅಜ್ಞಾನವನು ಬಿಟ್ಟು ಅರಿದಿ ಸಿಕೊಂಡು ತ್ತಿರಲು ಅಲ್ಲಿ ಮನ ಪ್ರವಿ
ಷ್ಟಂ ತಲವನೆ ಯಿದ್ದುತ್ತ ದ್ದತ್ತೆಂಬುದಿಗೆ। ಅಹಿತಿಳಿಸಿತ ತಲೆ ಬಳಿಕೆಯಾದರೆ ಮನಸ್ಸಂತಲೆ ಸುತ್ತಿ ದ್ದಿತ್ತೆಂ

॥ಶರಣಸ್ಥಲ॥

ಬಯಲ ಷಾಡ್ಯಯ ಪರಿಮಳ ನಾಶವನ ಪ್ಪಿದಂತ್ರಾದೆನಯ್ಯ । ನಶುವಿನ ಚಿತ್ತಂಬಿಯ ನರಿಕೆಂತಂತ್ರಾದೆನಯ್ಯ
ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ಲಿಂಗವ ಹೊಂದಿ ಪಿಡಿವಗೆ ಬಿನಯ್ಯ ॥ ಟೀ ॥ ಅದೆ ಹೇಗೆ ಎಂತೆಂದರೆ ತವಾಗಿರ್ದ ಅಗ್ಲಿಬ
ಪಿಗರ್ತವಾಗಿ ಆ ಪರಿಮಳ ಪ್ರದಪಿಪತ್ರೆಂ ಬಂತೆ । ಪಾರ್ಥಿಯ ಗಂಧ ಪೃಥ್ವಿಯ ಸಾರಿಸಿ ಸಂದಂತ್ರೆ । ನಶು
ವಿನ ಮಥ ಯ ವೃತಿಯಂ ತುಸರಿಗೆಂ ತುನಿಂದನಿ ಖರಗಿಸಂತೆ । ಸುಜ್ಞಾನ ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ । ಹೊಂದಿ ಪಿಡಿ
ಶರಣ ಅವಿರಳ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಿ ಭವವನಳಿದು ನಿರ್ಭವನಾದನೆಂಬುದೀಗ ಅಯ್ಯಾ ವಚನಾರ್ಥ ॥ ವಚ ॥
ಅಮೃತಸಂಗದಿಂದ ಬಂದೆನೊ ತಂದೆಯಯ್ಯ । ಅಮೃತಸಂಗದಿಂದ ನಿಂದೆನೊ ತಂದೆಯಯ್ಯ । ಅಮೃತವು ತಂ ಮೃತ ತಂ ಮೃ
ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹೋದರು । ನಾನೊಬ್ಬ ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರಿಯದೆನಲ್ಲ ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಸರಿಯಿಲ್ಲದ
ಘನವನಪ್ಪಿದೆನಯ್ಯ ॥ ಟೀ ॥ ಅಮೃತವೆಂದರೆ ಪಂಚಭೂತಂಗಳು । ಅಂತಪ್ಪ ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಸಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿದೆನೆಂಬುದೀಗ । ಅಮೃತಸಂಗದಲ್ಲಿ ಬಂದೆನೊ ತಂದೆಯಯ್ಯ ಎಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಅಂತಪ್ಪ ದಯ
ವಾದಾತನು ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿ ಉದ್ಭವನೆಂಬುದೀಗ । ಅಮೃತಸಂಗದಲ್ಲಿ ನಿಂದೆನೊ ತಂದೆಯಯ್ಯ ಎಂ
ಬಾ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಅಂತಪ್ಪ ಪಿಂಡದಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುವ ಜ್ಞಾನೋದಯವಾಗಿ । ಶಿವಭಾವಸಂಪನ್ನನಾಗಲು ಆ
ಪಂಚಭೂತಂಗಳು । ತಂ ಮೃತ್ತಿ ತಾವೆ ಸತ್ತ ಪ್ರತಿದ ಪರಿಯೆಂಬುದೀಗ । ಅಮೃತವು ತಂ ಮೃತ ತಂ ಮೃ ಬಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ
ಹೋದರೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಅಂತಪ್ಪ ಪಂಚಭೂತ ಪಿಂಡವಳಿದು ಸ್ವಯಂಭು ಲಿಂಗವಾಗಿ ತಾನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ
ಯತನಗಿಲ್ಲದೆ ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಮಹಾಪ್ರಭುವೆನಿಸಿ ಬಯಲಾದನೆಂಬುದೀಗ । ನಾನೊಬ್ಬನೆ ನಿಸ್ಸಂಗಿಯಾಗಿ ಪ್ರಿಯ
ದೆನಲ್ಲ ಗುಹೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಿತ್ಯನಿರಂಜನ ಸರಿಯಿಲ್ಲದ ಘನವನಪ್ಪಿದೆನೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ॥ ವಚ ॥ ಸತ್ತಿ ದಿಟ
ವಾದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟದೆ ಉಳಿದುದೆ ಶರಣು । ಅತಿರತಿಗತಿ ಮತಿಗೆ । ವೀಂದವಾಯಿತ್ತು । ಸಿಂಹಪೆಟ್ಟ ಪಂ
ಚವರ್ಣ ಪ್ರಿಂಚಿ । ಧರಿಯ ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಸುರಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾರವ ಹೋಯಿತ್ತು । ಬಂದೈದಾರಿ । ಯಿಮ್ಮನಸ್ತು
ಹುತ್ತಹಾ ಅಯ್ಯ । ಪೃಥ್ವಿಗೆ ಪಟ್ಟ ಘನವ ಮತವಸು ಮು ಗುಹೇಶ್ವರ ಬಿಡಿ ಗೆಲುವಾದನು ॥ ಟೀ ॥ ಆಮಿ ಪ್ರಾಣಿಯ
ಬಾಪ್ರಪಂಚು ತಂನಿಂದಂಸವಾಗಿ । ತಂನ ಶರಣ ಮುಂದೆ ತೋರುತ್ತಿರಲು । ಆಮಿ ಪ್ರಾಣಿಯು ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟ
ದೆ ಉಳಿದುದೆಂಬುದೀಗ । ಸತ್ತಿ ದಿಟವಾದಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿ ಮುಟ್ಟದೆ ಉಳಿದುದೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ । ಆಮಿ ಪ್ರಾಣಿಯು

॥ಶರಣಸ್ಥಲ॥

ನಿಷ್ಪವಚ್ಚಿದವೆಂತೆ ದರ್ಪಣ ತೆರೆಯಂದತ್ತೆ। ಮಹಂದಿ ಶರಣಸ್ಥಲವಾದುದು। ಶರಣಸ್ಥಲದ ವಚನ॥ ಎರಡರಲು
ತ್ಪತ್ತಿಯ ವಾದವರ। ಮಾಯೆಯದಬ್ಬಿ ಯುವಶಿಷ್ಟತ್ತೆ ತಲ್ಲ। ಸ್ವರೂಪನಿ ರೂಪು ಪ್ರತಿಬಿಂಬದರೊಳಗಳು। ನಿಸರಿ ಮಹ್ಶ
ದಶ್ಯಕ್ಷಿವಸೋಡೆ। ಸೋಪ್ಪಿಶರ॥ವೀ॥ ಏಕಶ್ವದ ವಿಚಾರದಲು ದನಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು। ಮಿಥ್ಯಾಪ್ಪಂಥ ಪ್ರಸ್ಥಳ
ಯಪ್ಪಿಸ್ಪಸೋಂಧು। ಜಾತಿ ವರ್ಣಾಶ್ರಮ ನಾಮಗೋತ್ರಂಗಳೊಳಗೆ। ನಿತ್ಯ ಮಹಾಭಾಗಿ ಕೈದುತ್ತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ
ದಿ ವಚನಾರ್ಥ॥೧॥ ಹಿಂದಣ ರೀತಿಯದುದು। ಮುಂದೆ ನಿಸ್ಸಂಬಲ್ಲದೆ। ಪ್ರಿಯಮುಖದಲ್ಲಿ ಸ್ಫುಟಿದ ಪ್ರಾ
ಣಿಗಳು। ಆಸ್ತ್ರ ಮಾನಸ್ಥಿದರಲ್ಲ। ಅಂದಂದಿ ನಗ ಟೀಕೆ ಬಗಳು। ಬಂದ ಬಟ್ಟಿಗೆ ಸ್ಫೋಟದೆಶಿಲ್ಲ। ಸೋಪ್ಪಿ
ಶ್ವರಲಿಂಗಪ್ಪ ಅರಿಗೆಲ್ಲ ಯುಲ್ಲ ಮಾಯೆ॥ವೀ॥ ತಂಪ್ಪ ಹಿಂದಣ ಮಾರ್ಗಾಶ್ರಯದ ಸ್ವ ತಿಗತಿಯನ
ರಿಯದ ಪ್ರಸ್ಥ। ಮುಂದೆ ಶಿವಾಚಾರದ ಶೀಲ ಬರಿ ರಿಯಸಳು। ಪ್ರಸ್ಥೆಯ ಆಸ್ತ್ರ ಮಿಸಿ ಶೋಭಿತು ತಪ್ಪಿ ಪ್ರಾಣಿ
ಗಳು। ಲಿಂಗದ ನಿಜ ವರಿಯದೆ। ಭವದಬ ಹೋಗಾದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ದಿವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ॥೨॥
ನಿರಸತ್ತು ಶಿವಂದುಗರ ಸ್ಪುಟಿತ್ತು। ಆಗಿರು ವಿಸವುರಿಯಮೆಯಲಬಂದಿತ್ತು ಬಂದು ಸೊಡಗ। ಆಸೋ
ಡಗದಸೋಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಅದ್ಭುತ। ಆ ಅದ್ಭುತವಯದಲ್ಲದೆ ಶರಣ ಸಾಗರದ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ। ಜ
ಜಲಬುದ್ಬುದದಿಂದ ಸ್ಪುಟಿತ್ತು। ತನು ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಪ್ರಸ್ಥವಿ ಸುತ್ತಿರಲು। ಆ ದಿಗ। ನಿರಸದ ಶಿವಂದುಗರ ಸ್ಪು
ಟಿತ್ತು ಯುಂಬಾ ಶಬ್ದಾರ್ಥ। ಆ ಶರೀರ ಪ್ರಪಂಚಂಬದ ಯಂಗಳ ಸವಿ ಪ್ರತ್ತ್ರ ಪ್ಪುದು। ಮನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮನಸ
ಟ ನೆಸುತ್ತಿರಲು। ಆ ದಿಗ। ಆಗಿರುವಿಸವುರಿಯಮೆಯಲಬಂದಿತ್ತು ಸೊಡಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ। ಆ
ಮನ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಮನಸಟನ ಅಹಂಕಾರ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಸೋಡಿನಲ್ಲಿ। ಉದಿರಲು ತಕ್ಕಂಥ ದಿಷ್ಟ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಿಗ। ಸೋ
ಡಗದಸೋಂಬಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿತ್ತು ಅದ್ಭುತ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ। ಅಂತ ಪ್ಪ ಅದ್ಭುತ ಆಯದಲ್ಲದೆ। ಶರಣ
ಸಾಗರಾರದೆಂಬುದಿಗ ಯಾ ವಚನಾರ್ಥ॥೩॥ ನೆಮಸ್ತ ರೀ ಪ್ರಪಂಚನಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು। ಭಕ್ತನ
ಪ್ರಸಮಾಧಾನದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗಮದರಿ ಪ್ರಬುದ್ಧಿದಲ್ಲಿ ಹೋಯಿತ್ತು। ಕ್ರೀಯುಕ್ತಿಗಮಡಿಯಗೆ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ॥

ಆ ಶರಣನು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಭಾವವು ಹೊಂದಿ ನಿಲುತ್ತ । ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪತಿತ ಪ್ರಸಂಗ ಸುಖವನುಂಬಂತೆ ।
ಹೊಂದದಿಪ್ಪ ಕಾರಣ । ಪ್ರಕಾಶ ಶರಣನು ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಉತ್ತ ನಾಮವಿಲ್ಲದ ನಾಗವಲಿ
ನಕ್ಕೆ । ರತ್ನದಿ ನಿಜವ ಪ್ರಸಂಗವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಪಥ ಉಕ್ತ ॥ ಆದಿ ಅನಾದಿ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ
ಪ್ರಸಾದಿ ಸಂಬಂಧ । ಧರೆ ಯಾಕಾಶ ಸಂಬಂಧ ಸಾಹಿತ್ಯ ಲಿಂಗ ನಿರಾಳ ॥ ೫ ॥ ಆದಿ ಎಂ
ಬ ಲಿಂಗ ಅನಾದಿ ಎಂಬ ಶರಣ ಅದು ನಿರಾಕಾರವೆಂಬ ಶಿವ । ಶರಣ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಸ್ನಾನೋದಕವಾಗಿ ।
ಬಹುರೂಪ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ । ಶಿವ ಸಾಕಾರ । ಆದಿ ಅನಾದಿ ಎಂಬ ದಾಯುತ್ತ । ಉತ್ತ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಶರಣ ।
ವಾದಲ್ಲಿ । ಚಿತ್ಪ್ರಕಾಶ ಶಿವ ಎಂಬ ಶಕ್ತಿಗಳು । ಶಿವ ಶರಣ ವಾದವೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಆದಿ ಅನಾದಿ ಸಂಬಾ
ಧ । ಸ್ವಯಂ ಪ್ರಕಾಶ ಸಂಬಂಧ । ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವ ದೇಹವೆಂಬ ಚಿದ್ರೂಪ । ಅದು
ಶರಣ ಸ್ವಾಯತ್ತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಧರೆ ಯಾಕಾಶ ಸಂಬಂಧ । ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಉತ್ತ ತಾನು । ಅ
ಶರಣನು ನಿರಾಳ ತತ್ತ್ವವಾಗಿ ಪ್ರಸನ್ನವೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಸಾಹಿತ್ಯ ಲಿಂಗ ನಿರಾಳ ಎಂಬಾ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ
॥ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗ । ಲಿಂಗದ ಮೇಲೆ ಅಂಗವಿದ್ದಂತೆ ಮನದ ಮೇಲೆ ಅರಿವು ಅರಿವಿನ
ಮೇಲೆ ಮರಹು ಹೊದ್ದದು । ನಿನ್ನೆಂಬಲ್ಲಿ ನಾನು । ನಾನೆಂಬಲ್ಲಿ ನೀನು । ನೀನು ನಾನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಹಿ
ಲ್ಲ ಸಾಹಿತ್ಯ ॥ ೬ ॥ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತವಾಗಿ । ಲಿಂಗ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಯತವಾದ ಬಳಿಕ ಮನವಿ
ಅರಿವು । ಅರಿವಿ ಮನವಲ್ಲದೆ । ಮರಹಿಲ್ಲ । ಅರಿವುಯಿಲ್ಲ ಅರುವಿನಲ್ಲಿ ಮರಹು ಹೊಲ್ಲ ಆದ ಕಾರಣ । ನಾ
ನೀನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತೆರಹಿಲ್ಲದೆ । ಸಾಹಿತ್ಯ ಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ ತಾನೆ ಯಾಗಿ ಹುತ್ತವೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಯಾವ ಶಬ್ದದ
ಅರ್ಥ ॥ ೬ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲ ಸಂಪೂರ್ಣವಂಗಳ ಮಹಾ ॥ ೭ ॥ ೬ ॥ ೧ ॥ ೭ ॥ ೯ ॥ ೯ ॥ ೯ ॥ ೯ ॥ ೭ ॥ ೯ ॥ ೩ ॥ ೪ ॥
॥ ಶ್ರೀಗುರುಶಿವ ಗತಿ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲದ ವಚನಂಗಳ ಕುರ್ಪೇಶಟ್ಸ್ಥಲದ ॥ ಸುತ್ರ । ಉತ್ತ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ದಲ್ಲಿ ಅನುಭಾವವ ಮಾಡಿದ ಆ ಶರಣ ಸ್ವಾಯತವಾದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿ ಮಾಡಿ ಜ್ಞಾನವನು ಬಿಂದಾ ಚೆಂದ

ಕಾರ್ಯಸಹಿತ ಅಜ್ಞಾನವ ಬಾಧಿಸುವ ಮಾಡಲರಿಯರು ಶುಗಿಹಿನ್ನರಿಂ ವತ್ತಲೆ॥ ೪೬॥ ತಾಳಾವುದವೆಂದರೆ
ತನುವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ। ಆತನುವೆಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ದೋಷಗಳ। ಸಂಸಾರನ ಸಂಹಾರವಪ್ಪ ಬಿಂದುಸ್ವರೂಪ ವಿಪ್ರನಾರ
ಣ। ತಾಳ ಮನದ ಮೇಲೆ ತಿವಂದು ಭಾವ ಉದ್ದಿತ್ತಲ್ಲರು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಆ ಬಿಂದುಸ್ವರೂಪದ ತೆಯದಲ್ಲಿ
ಸಂಸಾರ ಪ್ರಪಂಚವೆಂಬ ತಮಸ್ಸು ನಷ್ಟವಹುದು। ಆ ತಮಸ್ಸು ಪ್ರತಿ ಪತ್ರ ಸಂಬಂಧ ಭಕ್ತಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಇದಕ್ಕೆ ಭಾ
ವಿಯರು ತರಿಯರು ಹುಲ್ಲುಗಳಿಂದು ಮೂಲಬಂಧ ಮಿಹುದು ತಲ್ಲಯರು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಅಜ್ಞಾನವನು ಮೂಲ ಇ
ಷಂಸಾರಸಹಿತ ಮಹಾಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ದಾಹನವ ಮಾಡಿದರೆ ಎಂಟಿಸಲಿ। ಇಲ್ಲದುದೆ ಅಜ್ಞಾನವೆಂಬುದು ದಕ್ಕೆ।
ಕಾರ್ಯಸಹಿತ ಅಜ್ಞಾನವ ಬಾಧಿಸುವ ಮಾಡಲರಿಯರೆಂಬುದು ದಕ್ಕೆ ಸಾಧನ॥ ೪೭॥ ಇದು ಹುಟಾಳ
ಮೇಲೆ ತನ್ನ ಹುವ ಸ್ಥೂಲ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೈಲಾಸದ ಶಬ್ದ ಸಗಂಗಿ ವಾಳಕ್ಕ ಸಮಾಸು ದ್ರುತಿಂ ತ ೯। ಗಗನ
ಗಂಭೀರದ ಶಿವಸ್ತುತಿಯರು ಸಹಿತ [illegible] ಹೊತನೆ। ಪಿಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ವಾಯುತತ್ತ್ವ ಅಖಂಡಿತನ ನಾಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮ
ರು॥ ೪೮॥ ಸ್ಥೂಲ ಸ್ಥೂಲ ಪದ್ಮಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರ್ದ। ಶಿವಾನುಭಾವ ಯೋಗದಿಂ। ಕುಂಡಲಾಗ್ನಿಯನೆ ಬ್ಬಿಸಿ। ಮೂಲ
ಯೋಗವಂ ನಬಟ್ಟಿದ ಸ್ವಲಿಪ। ಪಶ್ಚಿಮ ಯೋಗದೊಳು ಸುಷುಮ್ನ ನಾಳದ ಸಿತ್ತ ಪ್ರಾಂತಿ ಗಳತ ಮು
ಚ್ಚಿ। ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರವನ್ನು ಇದು ಅಲ್ಲಿ ಸಪ್ತಧಾವ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಇದಕ್ಕೆ ಹುಟಾಳದ ಮೇಲೆ
ತೆಹುವ ಸ್ಥಾನಾದವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ॥ ಆ ಸಪ್ತಧಾವ ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ತನುವಿನಲ್ಲಿ ವೇದಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಆ
ಕಾರ್ಯವೆ ಕೈಲಾಸವಾಗಿ। ಆ ಸಪ್ತಧಾವ ಮೋಕ್ಷದ ಸಾಲಿಸುತ್ತಿಹುದು। ಆಕಾಶ ಧಾತು ಸತ್ವಾಂಗ ಬೆಳ್ಳ
ಗು। ಇಳಿಪ್ಪ ಪ್ರಾಣವಿಂಗದ ಕೈವಶವಪ್ಪ ಸಿದ್ಧಗಣಂ ಸಾಗಿದ್ದೆವೆಂಬುದು ದಕ್ಕೆ। ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕೈಲಾಸ
ದಶಭಸಗಂಗಿ ವಾಳಕ್ಕ ಸಮಾಸು ದ್ರುತಿಂ ಇ ೯ ಯರು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ। ಯಂತ್ರ ಪ್ರಪತ್ರ ಹುತತ
ದಲ್ಲಿ ಸ್ವಮೋಹಂ ಮಸ್ಥಸ್ತುತಿಯರು ಸಹ। ಬೆಂಸಬಿಲ್ಲದ ವೃತ್ತಿ ಇಸುತ್ತಿಹುದು। ಆಕಾಶಧಾತು ಸಹಗಿ
ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳ ಬೆಳ್ಳವು ಅಡಗಿ ನಿಜದೋಷಗಿ ಸ್ಥಿತವಾದನೆಂಬುದು ದಕ್ಕೆ। ಗಗನ ಗಂಭೀರದ ಶಿವಸ್ತುತಿ

॰॥ಉಪ್ರಗಾಲಂ॰ಗಿಸ್ರಲ॥॰

॰ಬಶಬ್ಬಸಂ॰ಯುಸ್ತ್ರದಿಂದ।ಅಸಂದತಿ॥ತೆಯುಂದೆ ಉದೆಗ್ಲಾ ಸಗ್ಲಾಯಂ॰ಗಳ್ಳಿಂ॰ತ್ರಿಶತ … ವಿಸಿ।ಯಸ್ತಿಸ್ಸಿವಾ
ಉತ್ತ್ರೆಂ॰ಬುದಿ॥ಗ।ಅಧುತ್ರ್ಯ ಧುತ್ರಸಳಸುರಿದು ಯುಶಥೋಂ॰ದಾದಪರಿ ಯುಸೋ॥ಥಾ ಯುಂ॰ಬಾಶಬ್ಬಸ್ತ್ರಫ॥ ಅಂ॰ತ್ರ
ಪ್ರಭ್ರಯುಭಾವವಳದುತಂ॰ಸರಿಷ್ವಸೋ॥ಧುತ್ರಸೋ॥ಧುತ್ರ।ತಂ॰ಸಲ್ಲಿತಾಸರಿದು।ವಾಷಾಷುಸವತ್ವವೆಅಯು
ತ್ರೆಂ॰ಬುದಿ॥ಗ।ಸೋ॥ಧುತ್ರಸೋ॥ಧುತ್ರಅಸಲಸಲ್ಲಿಯು।ಅಶತುಶಾಠಿದ ವಾಷಷುಸವಸ॥ಸಂ॰ಚಿಸಂ॰ಬಶಬ್ಬಸ್ತ್ರಫ
॥೧೧೧॥ ಧರಿಯುಮ್ಬಿಲುಫ್ಯ ಅಸುಷಿರಿ ಯುಶಿಲ್ಲಶಸು।ಸಿಶಷಿ ಪರಿಯುಶು ಪರಿಷ್ಟೆಯುಸೋಶದು।ಬಂ॰ಗವ
ಸೋಠಿ ಸ್ವಶವಶದಷುಷ್ಟುದೋಳಗಿ।ಭರಿತಪರಿವಳತುಂ॰ಬಿ।ಮಶವಗ್ಲಾಸಷ್ಟೋ॥ತಿ ಮಶಬ್ರುಂ॰ಷ್ಟುವಸು ಮಿಾರಿಷು
ಶುಷಶತದೋಳಗಠಗಿಗೋಷ್ಟಿ॥ಸ್ಕ್ರಶ।ಸಂ॰ದಸಲವ್ರ ಮೊ॥ಶುಗಗಸವಸುಂ॰ಗಿತ್ರು॥ಷು॥॥ತಂ॰ಸಲ್ಲುಫ್ಯಪಶವಗ್ಲಾ
ಸಾಸುಭಾವವಸು ಬಿಶ್ವದೋಳಗಗಿ।ಯುಲ್ಲವಾಷಾಸುಭಾವಿಗಳಂ॰ದ।ವದುಸಸುತ್ರಿಶಲು।ಅದಿ॥ಗ।ಧರಿಯು
ಮ್ಬಿಲ್ಲುಫ್ಯ ಅಸುಷಿರಿ ಯುಶಿಲ್ಲಶಸುಸಿಶಷಿಪರಿಯುಶು ಪರಿಷ್ಟೆಯುಸೋಶದುಬಂ॰ಗವಸೋ॥ಠಿ ಯುಂ॰ಬಾಶ
ಬ್ಬಸ್ತ್ರಫಸ॥ ಅವಾಷ್ಟ್ರಗ್ಲಾಸಗಳಸಂ॰ಗದಿಂದ।ಮಸದೋಳಗಿ।ಷುಮಶಸವಳಿಠಿಗೋ॥ಫ್ಯಲು।ಅಷುಮಶಸ ಮ್ಬಿಬ
ಸ್ವಶೋ॥ವಶದೋಳಗಿ।ತಂ॰ಸವಾಷಾಸುಭಾವದಸದ್ವಾಸಸೆಪರಿಪೋಶಕ ವಾಉತ್ತ್ರ।ಯುಂ॰ಬುದಿ॥ಗ।ಸ್ವಶವಶ
ದಷುಷ್ಟುದೋಳಗಿ।ಭರಿತಪರಿವಳತುಂ॰ಬಿ ಯುಂ॰ಬಾಶಬ್ಬಸ್ತ್ರಫಸ॥ ಅಪರಿಪೋಶಕ ವಾಸಸೆ ಯುಳವಟಾವಾ
ಷಾಗ್ಲಾಸಪಶಬ್ರುಂ॰ಷ್ಟುಬಿದುವಿಂ॰ಬಸುಶುಷ ಮಿಾರಿ ಅಶಶಗಸೋಳಗಿ ಅಠಗಿತ್ರೆಂ॰ಬುದಿ॥ಗ।ಪಶವಗ್ಲಾ
ಸಷ್ಟೋ॥ತಿಪಶಬ್ರುಂ॰ಷ್ಟುವಮಿಾರಿ ಷುಶುಷಶತದೋಳಗಠಗಿತ್ರೆಂ॰ಬಶಬ್ಬಸ್ತ್ರಫಸ॥ ಮೊ॥ಶುವಿಂ॰ದಶಿ ಷ್ಟ್ರೆ
ಷಾಂ॰ಶಾಶ।ಗಗಸ ವಿಂ॰ದಶಿ ಅತ್ತು।ಅಂ॰ತ್ರಪ್ವಿ ಅಷಂ॰ಶಾಶ ಅತ್ತು ಸಶಾಠಿದಶಿ ಅಷಂ॰ವಷ್ಟು ಪಶಮಾತ್ರುಯಿಂ॰
ದುತೋ॥ಶುತಿಪ್ಪದು ಅಂ॰ಸಪ್ಪುತೋ॥ರಿಸೆ ಯುಸು ಅಗ್ರವಶಶಗಾಸಸಲವ್ರ।ತಂ॰ಸೋಳಗಠಗಿ ಸಿಶೋಂ॰ಠಿ
ತ್ರೆಂ॰ಬುದಿ॥ಗಗೋಷ್ಟಿ॥ಸ್ಕ್ರಶಸಂ॰ದಸಲವ್ರ।ಷು॥ಶುಗಗಸವಸುಂ॰ಗಿತ್ರು ಯುಂ॰ಬಾಶಬ್ಬಸ್ತ್ರಫಸ॥೧೧೨॥ಅಾ
ಮಶದಮ್ಬಿಲಾಂ॰ದುಭಾವೆಉಪ್ರತ್ರುಳ್ಳ।ಅಭಾವಿತಠಿಯುಷ್ಟುವಂ॰ದು ವಾಲಬಂ॰ದುಮೆ॥ಉತ್ತ್ರಲ್ಲ

ಆತನೆ ಅಚ್ಚಶರಣ ಅದೆ ನಿಜ ತತ್ವವೆಂಬುದೀಗ | ಅರಿವು ಬಲ್ಲ ಶಿಗಾಪೇಕ್ಷ ಶರಣ ನಿಲವು ತಾನೆನು
ಂಬಾ || ಗ್ನ || ವೇದಪ್ರಮಾಣಲ್ಲ | ಶಾಸ್ತ್ರಪ್ರಮಾಣಲ್ಲ | ಶಬ್ದಪ್ರಮಾಣಲ್ಲ ಕಾಣಿಬೊ | ಲಿಂಗತ್ವೈಕ್ಯಂಗ
ಸಂಗದ ಮರ್ಪಿದಲ್ಲಿ ದರ್ಗ | ಜೈ ಚೆ ಟ್ಟ ಬಳ ಸದಗೊಪೇಕ್ಷರ ನಂವ್ಯ ಶರಣ || ಷ್ಟ || ವೇದ ಶಾಸ್ತ್ರ ಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗ
ವಲ್ಲ ಅನುಭವ ಪ್ರಮಾಣು ಲಿಂಗವಲ್ಲ | ಮತ್ತೆಂತೆಂದಡೆ | ಪ್ರಸ್ತಾಂಗದೊಳಗೆ ಲಿಂಗಸಂಗನಿಷ್ಠೆ ಸಂಪೂ
ರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಶರಣನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ್ಯಪಂ ಸಹಿತವಾಗಿಪ್ಪನೆಂಬುದೀಗ | ಯಾವತನಾರ್ಥ ನ ಅಗ್ನಿ ಮುಟ್ಟ
ದುದುವಾ | ಆಕಾಶದಲಡೆವಾ | ಪೃದುಸ ಮುಟ್ಟುದುದುವಾ | ನಿರಾಳದಲಡೆ ಪೊ | ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡದ
ಲಡೆ ಪೊ | ಭ್ರಮ ಸದೆ ಸೋಕ್ತಾ | ಆವಂಗೆಯು ಅಸದಳ ಆವಂಗೆಯು ಅರಿಯಬಾರದು | ನ್ಯಾಯನ
ವಾಯ ಪ್ರಭುಗೊಪೇಕ್ಷರ || ಟಿ || ಶಿವಾನುಭಾವ ಯೋಗದಿಂದ ಸಂತಲಾಗ್ನಿ ಯ ಬಲಿ ದೆತ್ತಲು | ಆ
ಸುಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಸುಷುಂ ವ್ಯದ್ವಾರದಲ್ಲಿ | ಪೊಮಚೆಶ್ರವನೆಯ್ದಲು | ಅದೀಗ | ಅಗ್ನಿ ಮುಟ್ಟದುದ ಪೊ | ಆಕಾ
ಶದಲಡೆ ಪೊ ಯಂಬಾ ಶಬ್ದಶೃಥಗ | ಅಂತ್ರ ಪೊಮಚೆಶ್ರವನೆಯ್ದಿದಡೆ | ಲಿಂಗಾನುಭಾವ ಸಂಪಂನ ತೆ
ತಲೆದೋರಿ | ವುದಕವೆಂದಡೆ ಮನಸ್ಸು | ಆ ಮನಸ್ಸು | ಸ್ವಂನ ನಿ ತತ್ವವಾಗಿ ಆಲಿಂಗಾತ್ಮಭಾವದ ಕಳೆಯ
ನವಗ್ರಹಿಸಿ ನಿರಾಳ ಶಿವತತ್ವದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ | ಪೃದುಸ ಮುಟ್ಟುದುದು ಪೊ | ನಿರಾಳದಲಡೆ
ಪೊ | ಯಂಬ ಶಬ್ದಶೃಥಗ | ನಿಜದಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಮಿಸಿದ ಅರಿವು | ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂಡದಲ್ಲಿ ಸ್ಥೂಪವಾಗಿರುತಿಪ್ಪುದು ಅ
ದತಿಳಯಬಾರದೆಂಬುದೀಗ | ಬ್ರಂಹ್ಮದಲಡೆ ಪೊ | ಭ್ರಮಿಸದೆ ಸೋಕ್ತಾ | ಯಂಬಾ ಶಬ್ದಶೃಥಗ | ಅಂತಪ
ಯಾನಿಲವು ನಾಶು ಅರಿಯಶುಯೆಂಬುದೀಗ | ಆವಂಗೆಯು ಅಸದಳ ಆವಂಗೆಯು ಅರಿಯಬಾರದೆನು
ಂಬುದೀ | ವಚನಾರ್ಥ || ಗ್ನ || ಗ್ರಾಮದ ಮಧ್ಯದ ಶಿವಲಿಂಗ ಮಾಮರ ಕ್ಷೋ ಮನಸ್ಸು ಸಾಶ್ಯರನುಂಗಿತ್ತಲ್ಲ | ಅವ
ರಗಣಂಗಳನೆ ಮದದ ಮಂತ್ರ ಬ್ರಂಹ್ಮಾಂ ಕತ್ತೋಪಿಯ ಮಾರಿತಲ್ಲ | ಸುಮನಸ್ಸು ಜ್ಞಾನದಲಾತ್ಮವನು

ಪ್ಪವಸಾಗವೆಂಬಷಟ್ಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವಾಯುವನ್ನೈದಿಪಿಅಲ್ಲಿಸಾಷ್ಟದಳಕಮಲಕಾಳುತಮಂ
ಬಿತ್ತುಳ್ಳುವಱಂ ಪ್ರತೆವದಗಿಂದುಂಡು। ತೋರಗಿತೆರ್ಗಳುತ್ತಿ, ಪ್ಲಿಪರಂಶ್ರುತಿಯಾತಿ ಯುವ ವಶರಣಬಲ್ಲ
ನಲ್ಲದಿ। ಮಿಕ್ಕಿನ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅರಿಯರೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ದಕ್ಷಿಣದ್ವಾರದಿಂದೆ ವೃತ್ತರದ್ವಾರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರ
ಶ್ಚಿಮವಾಯುವಕ್ಕೊಸ್ಕಾನೆ ಯುವೆರ್ಲೆ। ಚೆರ್ಗಳುವ ಪರಂಶ್ರುತಿಯಾತಿ ಯುನಂಪ್ಪಶರಣಬಲ್ಲ
ನಲ್ಲದಿಲೋಕದ ಅಜ್ಞಾನಿಗಳರಿಯರು ಬಲ್ಲರು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತುಳ್ಳ ಮತ್ತವರಭಸ್ಮ
ವಾದುದು ನೆಲ್ಲರು ಬಲ್ಲರು। ತತ್ವದೊಳಗಿಅಗ್ನಿಪುಂವೆಂಬುದು ತರ್ಗುದುನೋಡಿತೆರ್॥ ಅಗ್ನಿ ಜಲ ವನರ
ಿಂಗಿತ್ತು। ಜಲ ಅಗ್ನಿ ನುಂಗಿತ್ತು। ಪೃಥ್ವಿ ಯುಲ್ಲವನುಂಗಿತ್ತು ಆಕಾಶವನ್ನೈವಾಯುನುಂಗಿತ್ತು। ಅರಿದೆನ್ನೆಂಬ ಜ
ಕರುಣಿಪ್ರತಿಗಳುದುನೋಡಿತೆರ್। ತಿಳಿಯಬಲ್ಲ ಶರಣಪ್ರಿಯಶ್ವತನಿಲವಾತಾರ್ ॥ ಪಿರ್ಗ॥ ಅಗ್ನಿ ಮತ್ತೈದವಱಂ
ಸ್ವ। ತತ್ವದೊಳಗಿ ಅಗ್ನಿವಂದಾಗ್ನಿ ಯಾಗಿ ಶ್ರುಮಿಸಿ ಪ್ಪುದೆಂಬೊಪ್ಪಾಂಗೆ। ಲಿಂಗ ಮತ್ತೈಲು। ಅಂಗಲಿಂ
ಗವೆಂಬುದು ಮಾತಲ್ಲ ಅದಿರ್ನು ಕಾರಣವೆಂದರೆ। ಲಿಂಗಮುಟ್ಟಿದವಱಂನವೆ ಅಂಗದೊಳಗೆ ಲಿಂಗ
ನಿಕ್ಷಯವಾಗಿ ದರ್ಪದಾಗಿ। ಲಿಂಗಸಿಂಕ್ಷದ ಲಿಂಗವೆ ಯಾಯಿತ್ತು। ಯಿಂತ್ತಾದ ಬಗಿರೆ ಅಗ್ನಿ ಯೆಂದರೆ
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ। ಜಲವೆಂದರೆ ಮನ। ಅಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಮನವನ ವನ್ನು ಪ್ರಸಿ। ಅಮನವೆಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಯನವನ್ನು
ಪ್ರಿಸಿತ್ತೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ಅಗ್ನಿ ಜಲವನುಂಗಿತ್ತು। ಜಲ ಅಗ್ನಿ ನುಂಗಿತ್ತು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಅನಿಜದನೆ
ಲವು। ಪೃಥ್ವಿ ಯೆಂಬ ತನುತ್ರಯವನು ಅವನ್ನು ಪ್ರಿಸಿತ್ತೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ಪೃಥ್ವಿ ಯುಲ್ಲವನುಂಗಿತ್ತು ಯೆಂ
ಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಅನಿಜವು ಆಕಾಶವೆಂಬ ಆತ್ಮ ತತ್ವವನು ಅವನ್ನು ಪ್ರಿಸಿತ್ತೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ಆಕಾಶ
ವನೆಲ್ಲವನುಂಗಿತ್ತು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಯಿದನರಿದೆನೆಂಬುದು। ಜರ್ತಬುದ್ಧಿ ಯುಳ್ಳವರಿಗೆ ಷು
ಟಿಸದೆಂಬುದಿಗ್ಗ। ಅರಿದೆನೆಂಬ ಜ್ಞಕರುಣಿಪ್ರಕೆರ್ಗಳಿಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಯಾನಿಜವನರಿದರೆ

ಬಾಲಗದೆಯಂ ಕೊಂಡು ಮತ್ತೆ ಮಾರುತಸುತಂ। ಪೊಳ್ದಯು ಬರತಿರೆ
ಶಿಗೆತೆಗೆದೆಚ್ಚೆ ಬೊಬ್ಬಿರಿಯಲು। ಕೋಲಕ್ಕ ಬೊಗ್ಗುಂ ಟಲಗ್ಗವಳ್ದುವು ಸುಬಾಣಮಂ ಕಿವಿ
ಮುಟ್ಟೆ ತೆಗ್ಗೆಸುಗ್ಗುದು ಟೆಂಕೆಗೆ। ಸೊಲ್ಲನೆತ್ತಿಂ ದಚಟ್ಟತೆಂ ತಾನೆ ಕೋಪದಿಂದಾ। ತೈಲನಿತಕ್ಕೊಗ್ಗಂ
ಳಗೆ। ದರ್ಪದಿಂಕುದಕೆಯಂ ಕೊಂಡು ಬಹೆನೆಂದು ಕಂ। ದರ್ಪನೊಂದೆದೆಯತ್ತಿತಂದನು।
ದಂಕೂಡೆನಿದು। ದರ್ಪಕಬಲಕೆ ನಿಂಬ್ಬತವಮ್ರ್ಗದ ನಿತ್ತ್ಯಕ್ರ(ಪ್ರ) ಮುಖ್ಯಯದುಃಸ್ವರಕು
ನರ್ಪವ್ಯೋಪ್ಪಜನರದಪ್ಪೆದೆ ಕಂದುನೈ। ನರ್ಪಲವನದುನಿನುವಟ(ಕ)ದಿಂ ದ್ವೈತ್ಯರಪಿ
ರ್ಪರಿಯದಂತೆಪೂದುವಕ್ಕಪ್ಪಾನಿವನೆಂದರಿದು ಪೊರದನನುಸಿಲ್ಲನು॥ ೫೦॥ ಬ್ಬೊಗೆವಪಿ
ಬುಸ್ಗೈಸಿತೈಜಸ್ಗವಲ್ಲಬು। ತ್ರೋಗ್ಗಸುಸ್ಗವೈಸಿರಧಚಕ್ರಪ್ಪನದ್ಯುಲ್ಲ। ತೋಗ್ಗಸುವ
ಕಿಂ(ದ)ಕಾಮುರ್ಕಕಪ್ಪೆಸಿಪಿಡಿದಿದರ್ಕಕಾರ್ಜುಧನುವಲ್ಲಬಿಲ್ಲ। ಮಗ್ಗಿವನಿಸ್ಗೈಸಿ
ಕಂಬುಗಗ್ಗವಲ್ಲಕಂ। ಗೊಗ್ಗಪಕಾಮುರ್ಕನಿತ್ತೈಸಿ ಕಪ್ಪಾನತ್ತಿಂಬಪ್ಪೆ। ತ್ರೋಗ್ಗಸುಸ್ಗಕೆಪ್ಪೆ
ಕಕಂದು ತನ್ನ(ಗ)ಜನನಂದು ಕೊಂಡಾವಗೆವೆ ಕಲಿಸಿಂಗದಂತೆದಿರಾದನನುಸಿಲ್ಲ
ಪ್ಪ(ಗ)ದಿಂದ್ವೈದುವಮುರಾರಿಯಂ ಕಂದು ತನ್ನ(ಗ)ಜನನಂದು ಕೊಂಡಾವಗೆವ ನಿತನಂ
ಪಿಪಿನೆಂದು ಕಹೆನಾಲ್ಲರಿಂದ ಬಟ್ಟತನಹಯಬತುಪ್ಪಾಯ ನೊಯುನಲು। ಉ(ಗ)ಶ

... ಯಷ್ಠಾಯ ದೋಳ್ ಮೃಮರ ದುಕ । ಗ್ರಾಮ್ಯ ತವರುಥ ದೋಳ್ ಗ್ಗಲಗಳ್ ಕಂದು ಪರಿ...
ವಮಾನಜಂ ಬಂದವೆತ್ತೆ ರನಪ್ಪುಳಿ ನಿದಂ ಬಲ್ಲದೆಯೊಳ್ ಸು ॥ ೪೫ ॥ ಮನ್ನಿದುದು ಕುದುಕ್ಕಿ ನಾ
ಮದಿದ ನಾರಥಂ । ನೆನ್ನಿದುದು ಚಿನಿದನು ಸಲ್ವನಾತನ ಬಲಂ । ಮನ್ನಿದುದು ನಂದನನಿ ವವನ
ಮೈತ್ರಿ ಶಸ್ತ್ರ ಸ್ತ್ರ ಪ್ರಯೋಗದಿಂದ । ತನ್ನಿದುದು ದಿಗ್ದಂತಿ ನಿರಾಜನ ಕರ । ಗುನ್ನಿದುದು ಧ
ತಲಮಿಸ್ಸಾಗ ಮಾನಿನತೆ । ಗೆನ್ನಿದುದು ಮೊಗೆ ನತ್ತು ಯುದನುರುಗದೆ ಯುಂದಲಗ್ಗಳಿಕೆ । [illegible]
೬೯ ॥ ೪೬ ॥ ಕಾದಿದಂ ದುಗಬದದ ಮುನ್ನಮೆ ತನ್ನವಿ । ಕ್ರಿದಿದಂ ಕದ್ದುವೆರತ್ತಿ ಗಳ್ಗಂ ತೆಗದ್ದು
ಪೊದಿದಂ ಕೊಂಡ ನೆಡೆಗೆಡಹಿದಂ ನಿದದ ನೊದದಂ ಪಿದಿದು ನಾಂ ದಿಲ್ಲ । ನಿದಿದ
ಗಳ್ನಿ । ಡಾದಿದಂ ರುಧಿರದಿಂ । ನಾದಿದಂ ಧರಣಿಯಂ ಗಾಳ್ ಯುಂದಂ ಮಾರ । ಲೂದಿದಂ ಕ
ಡೊಳ್ಳಿ ಗಾದರಾಶಿ ಮಾಡಿದಂ ವರಬಲ ದೊ । [illegible] ಮನು ॥ ೪೭ ॥ ಮೆಟ್ಟಿದಂ ಮದದ
ಳ್ಪ್ರೊರ ಸಿಕಾಲಾಳ್ಗಳ್ಗಂ । ಪಾಳ್ಟಿಸಿದನುರು ಬುವಹಯಂಗಳ್ಗಂ ನಿಟ್ಟನೆ ತೆಗ । [illegible] ಮಿಹ ಗಳ್ನ
ಳ್ಸಿದಂ ತೇರ್ಗಳ್ಗಂ ಧುರದೊಳ್ ನಿಲಜನ ಕೂಡೆ । ಮುಟ್ಟಿಕಾದುವ ... ನನ್ನಲ್ಲನಂ ಬುಗಳಮ
ದೋಳ್ । ಬಟ್ಟಬಯಲಾಯ್ತು ಮೊನೆ ಕಥದೊಳ್ ತಂದ [illegible] ವಿ । ಸೆಗಂ [illegible] ಯ ಮದಂ ...
[illegible] ಸ ಶಿವ ತಾವ ಕೋ । ದರನಮೈತಿ ॥ ೪೮ ॥ ನಲ್ಲ [illegible] ಜಂ ಮಾಲ್ದಿನ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥

ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರಿಗೆ ನಾಣಬಾರದೆಂಬ ಶಬ್ದಸ್ವರ್ಣ ॥೭ಸ॥ ಎಲ್ಲ ಮನೆಯ ಮಾತು । ಎಲ್ಲದೆ ಪರ
ಮಾತು । ಎಲ್ಲು ಎಲ್ಲ ಮೆಚ್ಚತೆನೆಲೆತದರೆ । ಎಲ್ಲುದೆ ಪರು ಯುಕ್ತ ಷೋಡಶ ॥ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾತು
ದವಂಗೆ ನಾಯಕನಕಗೀಷ್ಟ ಸೂತ್ರ ॥ ಟೀ ॥ ದೇಹವೆ ದೇವಾಲಯವಾಗಿ । ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗ
ವಾಗಿ । ಆ ಲಿಂಗವನು ಮನದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾತು । ಇದು ಇಂಬುದು ಸ್ವಮವಲ್ಲದೆ । ಬಿಂದು
ದ್ವಿಯುಂದ । ಆಂಸಲಿಂಗವನ್ನು ನವ ಮಾತು । ಯೋಗಲಾಗದೆಂಬುದೀಗ ಯೋವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯ
ರ್ಥ ॥೭ಸ॥ ದೇಹವೆ ದೇಗುಲವೆ ದೇವಾಲಯವಿದ್ದ ಮತ್ತೆ ಚಲಿಸಿ ದೇವಾಲಯವೆಲಿಸೆ । ಯೋಗ
ಕ್ಕೆ ಷಿಬಲಿಲ್ಲ ಯಯಗೀಷ್ಟ ಸೂತ್ರ ॥ ನೆಲ್ಲಾದರೆ ನಾನೆ ಸ್ವಾಮಿ ॥ ಟೀ ॥ ದೇಹವೆ ದೇವಾಲಯ
ಪ್ರಾಣವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿ । ತಂಸ್ಥತನಿಷ್ಠ ಸ್ಥಯೋಂಬು ಎರಡುತ್ರಿಸಲು । ಇಲ್ಲಿಯು ಲಿಂಗವ ನೆರಸಿ ।
ಕೊಂಬುದಲ್ಲದೆ ಚಲಿಸಿ ಪೂಜೆಂದು ಆಸ್ವಲಾಗದೆಂಬುದೀಗ ಯೋವಚನಾರ್ಥ ॥೭೦॥ ಮತ
ಲುಟಿತಿದ್ದು ಪಾಶಾಣಕ್ಕೆ ಷಂಗಿಗನಾದಿರಲಿಲ್ಲ । ಆಂಗಸಂಗಿಗಯಿಲ್ಲ । ಮಾಷೆಷುನವನರಿಯ
ದೆ । ಷೋಡಶ । ಷುನಿ ಯನೆಕಾಯುದು । ಷುನಿ ಯನೆ ಮಾಡಿ ನಿ । ಗಸಲಗೀಗಾದರು ಗೀಷ್ಟ
ಸೂತ್ರ ॥ ಟೀ ॥ ಅಂಗದ ಸಂಕೆಯ ಷಂಗಾಯಿಂಗದೆ । ಮನದಲ್ಲಿ ಮಾಷೆಷುನ ಲಿಂಗ ಸಲ್ಲ
ನರಿಯದೆ । ಮಾತುವ ಲಿಂಗಾಚನನೆಯಲ್ಲ ವು । ಮತ್ತೆ ಪ್ರಯಿಯ ಯನಿಸುವವು । ವೆಂಬು
ದೀ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥೭೧॥ ಆಧ್ಯ ದ್ವಿಷಳೆದಂದು ಭಾವಿ । ಆಕಾಶದ ಮೆಲೆ
ಷೆ ಪಿತೃತ್ರ ನೆಲೆ ಆ । ಆ ಭಾವಿಯ ನೀರ ನೆಂದು ಮೃಗಬಂದು ಕಂಡಿತು ಉತ್ತರ ತಾಕ
ತಿಯ ಬಂದ ಮೃಗವನ ನೀರೇಕ ಗಿಷಯಗಿದರೆ । ವಿಶ್ವಯಬಾಣದ ಕೆಚ್ಚುತೆಗೆವೆನೆ

೬೦

ದಾ। ಸಂಚಿ ಬಾಣದಲ್ಲಿ। ಘುಳುವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತ ಮೃಗ ಮುಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕುತ್ತಸಂತೆ ಬ
ಗ್ಗೆಯುಳ್ಳವಳಗೊಂದುಸಂಗಳಿವಡಾರೆ। ಸಂಗದ ಸುಖ ವೃದ್ಧಿಟವಾಯಿತ್ತು। ಲಿಂಗಪ್ರಾಣವೆಂ
ಬುದರಳನರಿಯುವನೆಂದುಸಂತೆ ನರನಾಶ್ವಿಕ್ಕೆಶೂನ್ಯ।।೯।। ಒಂದು ಪ್ರಾಣತಿರುವಾಗಾದೃಪ
ರಯಂತರದಲ್ಲಿ। ಸಂಸಾರವಿಷಯಂಗಳ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿರುತಿಪ್ಪದಾಗಿ। ಆವಿಷಯಂಗ
ಳಕ್ಕೆ। ತನುವವೆಂದುರೂಪವಾಗಿ। ತಲೆಬಿಸಿಯೆಂಬುದು ಆಯಿತ್ತು ಶರಣ।। ಅಳವಿಲ್ಲದದೊ
ಂದುಭಾವಿಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ।। ಆವಿಷಯಂಗಳರೂಪವೆಂಬ ತನು। ಆತನಲ್ಲಿ ಪ್ರದ-
ಯವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಲು। ಆಶಾಶ್ವದ ಮೇಲೆ ಪುಟ್ಟಿತ್ತೆಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ।। ಆವಿಷ
ಯಂಗಳವನು। ಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೃಗ ಪ್ರತಿಭೆ ಶ್ಲೋಕರದಿಂ। ಕರಣಪ್ರೇರಲು। ಆಭಾವಿಸ
ನಿಶ್ಚೋಂದು ಮೃಗ ಬಂದು ಕುರಿಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ।। ಆಜ್ಞಾನವೆಂಬ ಮೃಗವು
ಆಸಂಸಾರಕ್ಷರಸವೆಂಬ ವಿಷಯಂಗಳನ್ನವ ನಾಶಿಗಿಸಿ। ತಲ್ಲಯಗತವಾಗಿಯಿರುತ್ತಿರ
ಲು। ಜ್ಞಾನಾಂಜನಸ್ಥಲಾವಿಯಿಂದ। ಆಜ್ಞಾನನ ಜ್ಞಾನಭಾವವ ಸಂಪೂರ್ಣಸಿ। ಆವಿಷ
ಯಂಗಳದಿಂದ। ಷೊವಿಯಿತ್ತೆ ಬೆಗಿಂಯಲು। ಅದಿಗ। ನರಿಯಬಂದ ಮೃಗವು ನಿ
ಶಾಳಗಿ ಮಯ್ಯಗಿದರೆ। ಪ್ರವಿಯಬಾಣದ ತಿಚ್ಚು ತೆಗೆವೆನೆಂದಾ। ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ
ಆಸುಜ್ಞಾನಾಂಜನಸ್ಥಲಾವಿಯಿಂದ ಅದ ಜ್ಞಾನನ ಸುಜ್ಞಾನಭಾವವನ್ನಿಯಿದು। ಸ್ವತ್ವದಲ್ಲಿ
ಅರಿಯಿದು ನಿಲುವುತ್ತಿರಲು। ಅದಿ। ಸಂಚಿ ಬಾಣದಲ್ಲಿ ಘುಳುವಿಲ್ಲದೆ ಸತ್ತ ಮೃ
ಗವು ಮುಂದಣ ಹೆಜ್ಜೆಯನಿಕ್ಕುತ್ತಸಂತೆನೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ।। ಯಾವಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆ-

ರಿಷ್ಯರು ವೃಷಭ ಎನು ಭ್ರಷ್ಟರಾದರು ಎಂಬುದಿ॥ ವಚನಾರ್ಥ ॥೧೨॥ ಲಿಂಗ ಅಂಗವುದ ಸಂಬಂಧದ ಎಲವರು
ತಿ ಷ್ಠಿಸಿ ಬುವರು। ಗುರುವಿಂದ ಮೋಕ್ಷ ವಿಷಯಿಂದ ಮೋ। ಆವುದು ವಿಯಂಸವೆಂದರೆ ಅರಸು ಗೋ॥ತ್ರಾ। ಎಂದು
ಕಾರಣ ಆವ ಸಂಬಂಧವನರಿ ಎಸರಗಾಪೈಳ್ಳುರ॥ ಪಿ॥ ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಮನ
ವಯಾತ್ರಿ ಅಂಗವು ಸಂಬಂಧವಾಗಿ। ವಿರಳವಿಲ್ಲದೆ ಚರಿಸು ವಭ್ರೈದವಳ್ಳಾತನೆ ಜ್ಞಾನಿ। ಅಲ್ಲದಾತನೆ ಅಜ್ಞಾನಿ
ಎಂಬುದಿ॥ ವಚನಾರ್ಥ ॥೧೩॥ ನಾಮನಸು ಮೈ ಮೋ॥ ಮನ ನರುಷಿ। ತ್ರಿ ಮೂರು ಸಂಪ್ಣ ಸ್ಥೂರದಕಿ॥ ಲನರಿ ಎಲಿಬಲ್ಲ
ರಿ। ಮೋ॥ ಗಿ ಎಗದತ್ತೆ॥ ನು ಜ್ಞೋ॥ ಗಿ ಎಗದತ್ತೆ॥ ನು। ಶ್ರೈ ಎಪ್ಪ ನಾದತ್ತೆ॥ ನು। ಸಂನೈ ನಿ ಎಗದತ್ತೆ॥ ನು। ಅಶ್ಯನ ವತ್ತೋ
ರದ। ವಿಪ್ಸನ ವವರದಾತ ಗೋಪೈಳ್ಳುತ್ರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅವರ ಷ್ಠಿರಿ ಎರಶಿ॥ ಚಿನರ॥ ಪಿ॥ ಸ್ಥಲ ವಿಷಯ।
ಭ್ರಾ ಮಿಸು ವರಾವು ವನು ದಾಷ್ಟನ ವಮಾತೋದೆಂಬುದಿ॥ ಗ। ರಾವು ವಸ್ತು ಟೈ ಎಲಂಬಾಶ್ವ॥
ಶ್ಲಿ ಎಲು ತ್ಯ ಭಿ ಎಲನು ಜ್ಞಾನಾಶ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ದಾಷ್ಟನ ವಮಾತ ಚಿ॥ ಶಿ ಬುದಿ॥ ಗ। ಪೈಸ್ಯ ಮವನ
ಥ॥ ಸ್ತ್ರ ಲಮೋಷ್ಟನಾರಿ। ವೆಚ್ಚಂಬ। ತೆನುತ್ರ ಎಲನಭ ಸಂತ್ರವಗರಿ ದಸ್ರೆ ಚನಬಲಾ
ಬುದಿ॥ ಗ। ತ್ರಿ. ಸ್ಥೂರಸಂಸ್ಥೂರದಕಿ॥ ಲನರಿ ಎಲುಬಲ್ಲಡೆ ಅದೆರಿವೆ
ಲ್ಲಾತನು ಆಕಾದತ್ತೆ॥ ನು। ಆತನೆ ಸುಜ್ಞಾನಿ ಎಲಂಬಾದಿ॥ ಗ ಎಯಾ
ಮೈನವಿಚಂಬಷ್ಠಿರಿ ಎಲರು ಮಿ। ಅಂಗದೋ॥ ಗಿ। ಷ್ಠಿರಿ ಎಲರ ಷ್ಠಿರಿ
ಬಶಷ್ಟ ವತಗಿದರಿ ಆತನೆ ಶರಣಗಾಪೈಳ್ಳುರ॥ ಪಿ॥ ಜ್ಞಾನ
ಭಾವ। ತತಿದೋ॥ ರದಾತನೆ ಶಿವಯೋ॥ ಗಿ। ಆತನೆ ಷ್ಠಿರಿ ಎಲನು
ಬುದಿ॥ ವಚನಾರ್ಥ ॥೧೪॥ ನಾವುನೆ॥ ಮಂಗ॥ ಗಿ ಪೂಷ್ಠಿರಿ ಎಲರು।
ಎಲಪಿ। ಸುಷ್ಟ ಧರ್ಗಂ ಟಲಗಾಣ ವಿದಿ॥ ನ ಎಲಪಿ। ನೆಪಭ ಲರುಷಿಂಗಿಬ
ಪೈಳ್ಳುರ॥ ಪಿ॥ ವೃ ಥಾ ಷ್ಠಿಪ ಪರಷ್ಠಿರಿ ಎಲರಿಲ್ಲರು। ತಂ ವೃ ನೆ॥

ಸಲಸಸ ಪೊಗಳುತ್ತ ಮಲ್ವನಡುನಿ ಸೋಳಗೆ ವಯಿಳಗ । ಅಳವರಿ ದಸೆ
ದಾರಿವಟ್ಟಲು ಸಳದುಕೊಂಡುನಿ ಸಸೋ ದಿಸಿ ಸೋ ತ್ರಿದಶಿ । ದೂರದ
ಕೆ ಪೊಗ ಗಿ ಪ್ರಿತ್ರಿ ದುಕೊಂಡೆ ಪ್ರಿನೆಂಬುದಿ ಸಕಿಬಲ್ಲರ ವಲು ತೆಯು ಬಗೆ
ಯುಂದರಿ ತನ್ನ ವಿಗೆ ಪ್ರಿವಸಸು । ಅತನು ವಿನೋಳಗೆ ಜ್ಞಾನ ಸತ
ಉರಿದ ಪ್ರಸತರ ಪ್ರಪ್ರತ್ತೆಂ ಬಸ್ಸಿತ್ತುಥ । ಅಸು ಜ್ಞಾನವೆನಸ
ಪ್ರಸಾದದೊಳಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತೆಂಬುದಿಗ । ಉದನನ ಲೆಸಲು
ಥನ । ಅವನ ದೊಳಗೆ ಪೊಕ್ಕು ಉರಿದೆ ಪ್ರೆನೆಬಂದರಿ ಅವನವೆ ಉ
ತೋರದೆಂಬುದಿಗ । ನೋಳಗೆ ವಯಿಳಗಿ ಅಳವರಿ ದುಸೋ ತ್ರಿ ಪ್ರಿನೆ
ಸು ವಿಚಾರವೆಬೆಂಬ ದಾರಿವಟ್ಟಲಲ್ಲಿ । ವನವೆ ಸೋ ದಿಸಿ । ಆ ಜ್ಞಾನವ ಬಿ
ಪ್ರದೀಪ್ತಿಗೆ ಸುತ್ತಿರಲು । ಆ ಜ್ಞಾನ ತಂನೆಂಕೆಂ ೧ ವಯುಂದೆ ಉದಿರಿ ತೋತೋ ಸುತ್ತ ಪೊ
ಲಕ್ಕದುಕೊಂಡು । ನಿ ಸಂ ದಿಸಿ ಸೋ ತ್ರಿದಶಿ । ದೂರದಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುತ್ತ ಪ್ರುದುಸೋ ತ್ರಿ
ಥನ । ಅಸೋಜ್ಞಾನವ ವಯಿಟ್ಟ ಪ್ರಸಿಕೊಂಡು ಉ ಪ್ರಿನೆಂಬವರವ ತಿಯೊಳಗೆ ತಾನೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸ
ತ್ರಿತ್ರಿ ತ್ರೆಂಬುದಿಗ । ನಾರಸ್ಕೆ ಪೊಗ ಗಿ ಪ್ರಿತ್ರಿ ದುಕೊಂಡೆ ಪ್ರಿನೆಂಬ ಧಿಕ ಸಿಬಲ್ಲರ ವಲು ತಿಯು ಬಗೆಯು ನಂಗಿ ತ್ತ-
ಯುಂಬಾ ಶಬ್ದತ್ತೆ ಥನ ॥ ೧ ॥ ಪ್ರಸಾದದ ಗುರು ಲಿಂಗ । ಪ್ರಸಾದದಿ ಪ್ರಸಾದದ ಲಿಂಗ ಪ್ರ । ಪ್ರ
ಪ್ರಸಾದದ ಜಂಗಮ ಪ್ರ । ಪ್ರಸಾದದ ಪ್ರಸಾದ ವಸ್ಕೊಂಡು । ಗುರು ಲಿಂಗ ಭಕ್ತದ ತಿಬೆಂಕ ನಾಗಿ । ಆ ಂದನನ
ಯುಳ ಆ ಂದಕ ಪ್ರಿ ತ್ರಿದಂತೆ ಉವರಿ ಪ್ರಸಾದ ಬಗೆ ಬಿಟ್ಟ ತ್ರಿ ಸಾ ನಾ ಪ್ರಿ ಶ್ರೀ ರಾಜ ॥ ಆ ಜ್ಞಾನಿ ಗುರು ವಿನ
ಸಂಬಿ ಆ ಜ್ಞಾನಿ ಪ್ರಸಾದ ಪದಿ ತ್ರಿವ ಪ್ರತದಶಿ । ಆ ವನು ಪೂಜಿಸುವ ಲಿಂಗ । ಆ ವನು ಅರಾಧಿಸುವ ಜಂಗ
ಮ । ಆ ಜಂಗಮನೆಂಬ ಪ್ರಸಾದ । ಈ ತ್ರಿವಿಧ ಪ್ರಸಾದವಲ್ಲದೆ ನಾ ಪಡೆವಲ್ಲ । ಎಂತ್ತ ಪ್ರಗಟಸುತ್ತ ಷ್ಯ

೨ನೇ ಸಮಿಚ್ಛೆಗೆ ೭ ಶ್ಲೋ | ಷ್ಠಿ ದಾತೃತ್ವ ದೇಶಕಿನಿಂ ಬರಾ | ಪ್ರಾಲುಗುರಿ ನಸುರ ಪತಿನಗಖ ವೈರಿ ವ
ಶಬ ಷೇಗೆ ಷ್ಟೆನ ಸಂತುನಶಸಯಿಂ ಬರಾ | ಷ್ಟೆನ ವಸಂತ್ರ ಗಿನ ಶ್ರಾಲ ದಲ್ಲಿ | ಶಶದ | ವೃಂಗು ಪ್ರ ವಾ೨ನೆಬ
ಶವೃತ ದರ್ಶದ ನಾನೆ | ನೆಬಂತ ಗಾ ಷ್ಟೆಶ್ರ || ೫ || ಷ್ಠಿ ನು ದಕ್ಷಿವಾನಯ | ಅಂ ತಪ್ಪ್ರ ವಾನಯ | ಶ
ವನಾಗ ಸಾಧನದಿಂ | ಹುಷು ವ್ಯಸಾಬ ದಲ್ಲಿ | ಪ್ರಂ ಷ್ವಶಂ ಪ್ರ ವನೆ | ಯದ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರ ಅಂ ವ್ಯತವಸು
ಷು ವಿವೇಕ ವೆಬಂಬ ವಮುಖ ದ್ವಾರ ದಿಾಗ ಪಂಬ ಶ್ಚಾಂತ ಶುತ್ರಿ ಶಲು | ಷ್ಠಿ ನುಬಾನು ವಾತ್ರಿಂ
ಬಶ್ಚಿಶ್ಚ ಥಗ | ಅಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಪ್ರಾಗಾನೆ | ಲನ ವಮುಖ ದ್ವಾರ ದಿಾಗ ಪ್ಪ್ರ ಶವನೋಗ | ವ್ಯತವ
ಸು | ವೃತ್ತಿ ನುಂದಶಿ | ಶವಜ್ಞಾನ ಸ್ಪೂರ್ತಿ ವವು ಪ್ರ | ಸುಂತಲಾಗ್ನಿ ಪ್ರಭೆ ಅಶ ವಜ್ಞಾನ ಸೆಜ್ಞಿ ಪ್ರಭೆ ನಾಬ
ಪ್ಪ ಪತಿ ಪೂರ್ಣ | ಶವತತ್ವ ಪ್ರ | ಪ್ನೆಶಲಕ್ರಿ | ನಾಬ ಸಾಧನಂ ಗಬ್ಬ ದುಬ ದಗಲಿ ತದಂತ್ರ | ಪ್ನೆಶಲಕ್ರಿ
ನುಬಿಗಬಬಿಲ್ಲ ಪ್ರ | ಅಬ ದುಬ ದುಗಲಿ ತಕ್ಕಂತಿಂ ಕ್ಷಿವಂ ಸ್ಮೃತಿಗ | ಪ್ಪ್ರ ದಾನಂ ದಲಕ್ಷ್ಮಿ ವೆಬಂಬಶ
ತ ಪ್ರವಾಗಿಂ ದವಶಿಶ ತಾನಾಗ ಶಲು | ಅದಿಗವ್ರ ನುಕ್ಕೆನುಬ ಚೆಬಂಗೆ ನುಂಬ ತೈಪ್ರತ್ಯಗ | ಯ
ತ್ರಪ್ಪ್ರ ಶವನೋಗ ಸಾಧನಾಂ ವ್ಯತವಸು | ತತ್ತ್ವ ವತತ್ವ ವೆಬಂಬಗಲಿ ತವಸು | ಧ್ಯಾನ ವೆಬಂಬ ಷಷ್ಟ
ದಾಬ ಪಠದು | ೧೨ ನುಂದಶಿ | ನಾಶ ಶಾಸ್ತ್ರ ವೆಬಂಬ ಶಮ ೨ ನು ಸಮಿಚ್ಛೆ ತಿ ಸಿಸಾಂ ಷಂ ಷ್ವ ಬವು ದಗಪ
ನೆ | ೨ | ಯಾತಪಂಗಬ ವೆಬಂಬ ದ್ವಾರ ದಿಾಗ ಷೇಗುತ್ತ ಬಶುತ್ತೆ ಪ್ರ | ಜ್ಞ | ವನೆಂಬ ಶ ಶುವಿಂಗೆ ಸ್ವತ್ತ್ರ
ಯಂ ದುಗಿ ಪಲು ಅದಿಗ | ೧೨ ನು ಸಮಿಚ್ಛಲ ೧೭ ಶ್ಲೋ ಷ್ಠಿ ದಾತೃತ್ವ ದೇಶಸಯಂ ಬರಾ | ಪ್ರಾಲುಗುರಿ
ನು | ಶವತತ್ವ ವಿವೇಕ ನಾಗಿ ಷ್ಟೆನ ವಸಂತ್ರ ಗಿ ನು ಪ್ರಾಲ ವೆಬಂಬ ತತತಾಗು ೧ದ ವಸ್ತ ನವಜಿ
ಷ್ಟ | ಅಪಶ ಶವತತ್ವ ದಲ್ಲಿ ಅವಶಬ ಸಂಬಂಧವಗೆ | ನುಚ್ಚತ್ರ ದೈತ್ರಂ ಬದಿಗ | ಷ್ಟೆನ ವಸಂತ್ರ ಪ್ರ

ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರ ತತ್ತ್ವಸಂಬಂಧವಪ್ಪು । ತಮೋಗುಣ । ಧರ್ಮಂಗಳಿಲ್ಲವು ಉಭಯದ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ । ಸುಷುಪ್ತಿ
ಯನ್ನೆಯಿದನೆಂಬುದೀಗ । ಘೋರರುದ್ರನ ದಳವೆಯತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥೬೨॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ
ವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಮನಸಾಕ್ಷಿತ್ವ । ಪ್ರಾಣ ಜೀವದಳ ಕಾಯುಬದ್ಧ ತ್ರಿಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬುದು
ದಳ ಮನಸಾಕ್ಷಿತ್ವಗಳು ಜೀವಾತ್ಮನ ಶಿವನಿಲ್ಲದ ಘನವು ॥ ಟಿ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಪ್ಪ ಸ್ವ
ಪ್ರಿತವನರಿಯದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗನಾನೆಂಬ ಮಹಾತ್ಮ ಅರ್ಥವಾದ ಕಾರಣ । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಶಬ್ದ
ಕ್ಕೆ ಮನಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಸಾಕ್ಷಿತ್ವ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅಂತಪ್ಪ ಪ್ರಾಣತ್ವವಿಗ ಕಾಲಕ್ಕೆ ದೇಹವಿಭಾಗ
೬೨ ತವಪ್ಪುದೆಂಬುದೀಗ । ಪ್ರಾಣ ಜೀವ ದೇಹದ ವಿಭಜಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅಂತಪ್ಪ ಕಾಲುಭಂಗ ಮಾ ೬೨
ದರೆ ಧರಿಸಿದ ಲಿಂಗ । ಚಿಲ್ಮೆ ಶಿವನಾಯಿತ್ತು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ । ಅದ ಕಾರಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂ
ಬಂಧವರಿಯದ ಕಾರಣ । ಇದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವೆಂದು । ಮಾಡಿತ್ಯವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ
ಪ್ರೀತ್ಯರ್ಥ ಶಿವನಿಲ್ಲದ ಘನವು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥೬೩॥ ಸ್ವಾಂಗ ಸ್ಥಾಯಿತವಾದ ಕಾರಣಂಗೆ
ದೇಹವಿದ್ದಾಗ ಮಾನವನಾಗದು ನಿಷ್ಠೆ ಪವಿತ್ರನಾದ । ಸಂಸಾರಸಂಗದ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ । ಅಸಾಧ್ಯತ
ದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪ ಸ್ಥಾಯಿತನೊಳ್ಳೆಯವು ಶಿವನ ಅಂತಪ್ಪವರಂತ್ಯ ಪವಿತ್ರದ ನೊಂದರೆ ಸಾಯುವ
ನಕ್ಕೆ ॥ ಟಿ ॥ ಸ್ವಾಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾದ ಕಾರಣ । ಅಂತಪ್ಪ ಕಾರಣಂಗೆ । ಜನನ ಮರಣಂಗಳಿಲ್ಲ ।
ಅಂತಹ ದೇಹವಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಿರೂಪಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಯಿತವಾಗಿಪ್ಪುದಾಗಿ । ನಿಶ್ಚಯಲನೈದುವವನಲ್ಲದೆ । ಸಿದ್ಧಿ
ರಭಸಿತವಾಗಿ । ಪ್ರಾಣತ್ಯಾಗವಾಪ್ತತೆ ಸಲ್ಲ । ಯಾತರಿಂದ ನರಿಯದವರು । ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧಿ
ಗಳಲ್ಲವೆಂಬುದೀಗ ವಚನಾರ್ಥ ॥೬೪॥ ಪ್ರಾಣ ಯಾವುದು ಯಾವುದೆಂದರೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ॥

ವಾಯುಗಳಿಂದರ್ಶನ. ಷಂ ಮೆಂಬ। ಬಿ. ಸಧ್ಯ ನಿಯುಕ್ತಿಸಿ ಷಂ ಪಕ್ಷ. ವಿವರಿಸಿ। ಸ್ವಾರ್ಷಂ. ಷ್ಟ
ಂಬ ಸ್ಥಾನದ ವಿವರಿಸುತ್ತಿರಲು। ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ. ಪ್ರಸಾಧ್ಯವಿಪ್ಪರಲಾಗಿ ವಿವರಿಸಿ ಅಧ್ಯವಸಿ ಯಂ
ಬಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಯಂ. ತ್ರಾಗಲು ಆ ಲಿಂಗವು ಆಶಿವ ಯೋಗಿ ಯೊಳಗಿಲ್ಲದ ಸ್ವಾಗಲು। ಬ್ರಹ್ಮ. ಪ್ರ. ಶಂ
ಪ್ರದಲ್ಲಿ ಪ್ಪು ವಿಶಶಕ್ತಿ। ಆಧಾರನ್ತ್ರದೊಳಗೆ ಪ್ಪ ಆದಿಶಕ್ತಿ। ಯೀ ಯಾಲುಶಕ್ತಿಗಳು ವಿಶಕ್ತಿ ಷಂ.
ಗವನಗಲದ। ಯಿನ್ನಶ್ವಾಯುತ್ತೆಂಬುದೆಂತೆ। ಕ್ರಿತೆಯ ವಿಲಿಪ್ಪುಗಂಗೆ। ನಿಸ್ವನೆ। ವ। ತೊರಿ
ಯವಿಲಿಪ್ಪುಗಾರಿ ನಿಸ್ವನೆ। ಗೂಢ ಲಿಂಗವು ಯಂ. ಸಕ್ಕೆ ಯವಿಲಿಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಂ ಕ್ರೆಗಳು ಂ
ಬುದು ನಿ ವುಗೆ ಲತೆ ಸ್ಸ ಯಂ ಬಾಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ೬॥ ನಿ ಶಾಖಗಳ ಗಕ್ಷೇತಿ ಮೆ ಸ್ವವನ ಂ ಗತ್ತು
ದೂರದದಾತು। ನಾನಾಯ ದೊಳಗ ಕ ಗುತ್ತು। ಪುರದೊಳಗೆ ವಶ್ಯ ವರಿದು। ಪರಮ ಲ ದೊ
ಶುಭ ಯಾಗಿ ತತ್ವಂತೆ। ನಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಾಲಗ। ಪರಯುತ್ತು। ಷೋ ಶ ದ್ರ ನದಳ ಮಂಡಲಿಂಯ
ತತ್ವಗಾಪಿ ಶ್ರ॥ ಪ॥ ನಿ ಶೆಂದಕ ವುಸಸು। ಅವನೊವುಧ ದೊಳಗಿಪ್ಪ। ಸ್ಥಾನ ಕ್ಷೇತಿ। ಮೆ
ಸುವೆಂಬ ಅಷ್ಟಂ ಕಾಶ ವನ ವಗ್ರ ಪ್ರತ್ತೆಂಬುದೆಂತೆ। ನಿ ಶಾಖಗಳ ಕ್ಷೇತಿ। ಮೆ ಸ್ವವನಂ ಗತ್ತು
ಯಂಬಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಯಂ ತ್ರಾಗಲು ವಾರವಾ ಅರ್ಥಕ್ಕೆ ದೂರ ಸ್ವವಾಗಿ ಪ್ಪ ಷಂ ವರಂಗಳು ಸಾಮ
ವಾಷನು ಭಾವ ನಾನಾಯ ದೊಳಗಿ ಅಗಿತ್ತೆಂಬುದೆಂತೆ। ದೂರದದಾತು ನಾನಾಯ ದೊಳಗ
ಕಗಿತ್ತೆಂಬ ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಆತ್ರವ ಯೋಗಿ ಯ ಪುರವೆಂದಕೆ ದೇಹವು। ಆದೇಹದೊಳಗಿಪ್ಪ ಷಂ ಚಕ್ರ
ಸ್ಥಾ ಂಗಳು ಬಿ. ನಸ್ಥಾನ ವೆಂಬನ್ನಸುಗಳನಬಧು ಬಿಷ್ಟ ಭಾವ ವಾಸನೆಯಳು ಆಧ್ಯುತ್ತ ವ
ಳಗುತ್ತು। ಶಿಂ ತಿ ಪರನಾಗಿದರ್ನೆಂಬುದೆಂತೆ। ಪುರದೊಳಗೆ ವಶ್ಯರವರಿದು ಪರಮಲ ದೊ
ಸುಳ ಯನಾಗಿತ್ತಂತೆ ನೆಂಬಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ಯಂ ತ್ತ ತೋರುವ ವಿಲ್ಲವು ಮಿಥ್ಯಾಯಾಗಿ ಹೋದ

ಶರಣಸತಿ । ಪತಿ ಶಿವ ಪಿ । ತಿಕೆ । ಮನವೆ ಲಿಂಗವಾಗಿಪ್ಪುದಲ್ಲದೆ । ಚಿತ್ತಿನೊಂದು ಬಿಂಬ ಭಾವವಿಲ್ಲವೆಂ
ಬುದಿಗ್ಯಾವತೆರದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ ॥ ೯ ॥ ತಂಮ್ಮ ತಂಮ್ಮ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯುಳ್ಳವ ಪಿತ
ಂತರು । ತಂಮ್ಮ ತಂಮ್ಮ ಭಾವಕ್ಕೆ ಶೂನ್ಯ ಪ್ರತಿ ಪರಿಸೊಂತರು । ನಾನೆಂಬ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪೂಜ್ಯ ಸತಿ
ಂದು ಪೂಜೆ ದರ್ಶಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯತ್ವಂ ನಲಿಂಗ । ಸಾಧಕನಲ್ಲ । ಚಿತ್ತ ದರ್ಶನಲ್ಲಿಗೊಪ್ಪಿತ್ತೆಲ್ಲ
ಯುಳ್ಳ ತಾನೆಬಲ್ಲ ॥ ಪಿ ॥ ಯಲ್ಲಾಸು ಲಿಂಗವಧಾನಿಸೊಂತರು । ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆ ಯುಮಾಡುವಪರಿಯ
ಲ್ಲ । ಶಿವಯೋಗಿ ಪರಿಯುಂತೆಂದಡೆ । ಮನವ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸ ಪ್ರೀತಿಗಿ ಆ ಮನವೆ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದು
ಆನಾದರಿ ಸಾಧಕನಾದ ಕಾರಣ । ನಾನೆಂಬ ಭಾವಕ್ಕೆ ಪೂಜಿಸ ಪೆ ದರ್ಶನಕ್ಕೆ ತಪ್ಪು ಮನದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿ-
ತೆಂಬ ಲಿಂಗವೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ ॥ ಉಂತ ಪ್ರಿಶಿವಯೋಗಿ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದೆ ನಿಜಯೋಗಿ ಯಾ
ದ ಕಾರಣ । ಸಾಧಕನಲ್ಲ । ಚಿತ್ತದರ್ಶನಲ್ಲವೆಂಬುದಿ ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೬೦ ॥ ನಾನು ಭಕ್ತನಾದಡೆ ನಿ
ನು ದೇವನಾದಡೆ । ನೋಡುವವೆ ಉಭ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶವನೊಂದು ಮಾಡಿ ಭೂಮಿಯ ಆಕಾಶವನೊಂದು ಮಾ
ಡಿ । ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರ ಉಭ್ಯ ತಾಪವ ಮಾಡಿ ಕಾಡುವೆ । ಸುತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ರಾಗಣೆ । ನಿನ್ನ ನೀ ಕೊಟ್ಟು
ದಿಯ ಮೇಲಿನ ರಾಗ । ನಿನ್ನ ನೀ । ಸೋಮ್ಮೆ । ಸ್ವಾನಿಂ ಬಲಿಂಗವ ಯುಂ ನಕ್ಕೆ ಯುಳ್ಳ ಪ್ರತ್ಯುತ್ತೆ । ಶಂತೆ
ಯಾಗದ ನಂಬುದು ನಿಮಗೆ ತೆ ಸಾ ॥ ಟಿ ॥ ಲಿಂಗವು ಭಕ್ತನು ನ ಮರಸಿ ಭಾವದಿಂದಿ ಯಾಗ
ಲು ಆದನಾನು ಭಕ್ತನಾದಡೆ । ನೀ ದೇವನಾದಡೆ । ಉಭ್ಯ ಸ್ಪರ್ಶವನೊಂದು ಮಾಡಿ ನೋಡು
ವವೆಯುಂ ಬಶಬ್ದಾರ್ಥ ॥ ಭೂಮಿಯುಂದಡೆ ತನು । ಆಕಾಶವೆಂದಡೆ ಆತ್ಮ ತತ್ವದ ಆಂತ
ಪ್ಪಿತನುವ । ಆತ್ಮ ತತ ವಿವೇಕ ಚಾರಗಳಿ । ಪ್ರವರ್ತ್ಸ ನಾದಯು ಭೂಮಿಯ ಆಕಾಶ
ವನೊಂದು ಮಾಡಿ ನೋಡುವವೆಯುಂ ಬಶಬ್ದಾರ್ಥ ॥ ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರೆಂಬ ಉಭಯ ಪಿಂಗಳ

ನೆಂಬುದಿಗ। ಪ್ರಿತಿ ದುಸ್ಸು ಟ್ಟ ಬಾದಿಯಲು ಪ್ರಾಣಿಕ್ಕೊಂಡರೆ ಮರಳಿ ಪುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ ಕಾಲಾನಿಷ್ಪ
ಶ್ಚಿತ ಯಲಂಬಾಸಬ್ರಹ್ಮಘ ಗಾ।೨೯।। ತಂನ ನರಿದವಂಗೆ ಯುದಿಶಂಬುದಿಲ್ಲ। ತಂನ ತಾನರಿ-
ಯುದವಂಗೆ ಯುದಿಶಂಬುದುಂಟು। ಆರಿವು ಮರವು। ಸುಸುಪ್ತಿ ಯುತ್ತು। ಚರಚರಗಾಯುತ್ತು
ಚರಚರಗಳು ಚರಚರಗಿ ಸೋಗಿ ಸರಿ ಸೊಂಟಿ ತತ್ತ್ವ ಯುದೀಸೋ ಭ್ರಾಂತ್ಯ ಭ್ರಾಂತನೆ ಸಂಗಿ ಸೊಪ್ಪ
ಶ್ಶಾ ಭವಿಯುಚಿಂ ಬತ್ತಿ ಭವಿಯಾದಕಾರಗಾ।। ೫೬।। ತಂನ ತಾನರಿಯಲು ತಾನಲ್ಲದಿವು
ತ್ತೆ ಉಂಸಬಿಲ್ಲವೆಂಬುದಿಗ। ತಂನ ತಾನರಿದವಗೆ ಯುದಿಶಬದಿಲ್ಲವೆಂಬ ಶ್ರಬ್ರಹ್ಮಘಗಾ। ತಂ
ನ ತಾನರಿಯದವಗೆ ಯುದಿರಿ ಟ್ಟು ಆಸ್ಸು ವ ಆಶಿಕೆ ಯಲು ಪಾಪಕಾರಗಾ। ಆದಿಗ। ತಂನ
ತಾನರಿಯದವಂಗೆ ಯುದಿಶಂಬುದುಂಟು ಯಲಂಬಾಶ್ರಬ್ರಹ್ಮಘಗಾ। ಯುದನು ಬದುನಿಬ್ರವ
ನಿಬ್ರದಿಂದರಿಯಲು ಖಂಡಿತಜ್ಞಾನವು। ಅಖಂಡಿತದವುಂದೆ ಯುದಿರಿ ಟ್ಟು ತೋರುವಸು
ಸುಪ್ತಿ। ಆಅರಿವು ಸುಸುಪ್ತಿನಲ್ಲಿ ವಕ್ತಗಲಸಿದ ಮರವೆ ಯಲು ಆಬದು ಪರಮಶಾಸ್ತ್ರ ಯ-
ನೆ ಬಿದನೆಂಬುದಿಗ। ಆರಿವು ಮರವು ಸುಸುಪ್ತಿ ಯುತ್ತು ಚರಚರಗಾಯುತ್ತು ಯಲುಂಬಶ್ರಬ್ರ
ಘಗಾ। ಅಮರವರಾಕ್ಕೃ ಸೋಗಿ ಸರಿ ಸೊಂಡುನಿಂದನೆ ಭ್ರಾಂತನಾಬದು ಭವಿ ಭತ್ತನೆನಿಸ
ದ ತಾನೆ ಲಿಂಗವಾಗಿಯುದುತ್ತೆಂಬುದಿಗ। ಚರಚರಗಳು ಚರಚರಗಿ ಸೋಗಿ ಸರಿ ಸೊಂಡಿತತ್ತ್ವಯು
ದೀಸೋ ಭ್ರಾಂತು ಭ್ರಾಂತನೆ ಸಂಗಿ ಸೊಪ್ಪಿಶ್ಶರ ಭವಿಯುಚಿಂ ಬತ್ತಿ ಭವಿಯಾದಕಾರಗಾ-
ವೆಂಬಶ್ರಬ್ರಹ್ಮಘ ಗಾ।೨೯।। ಶಿವಂ ತದಗಿರಿಯುಮಂಲಿಂದು ಆರಗಿನಶಂ ಭವಿದ್ದಿತ್ತು ಸೋಂ
ಆಯುಬ। ಆರಗನಶಂ ಭದಮೂಲತಿ ವಂದು ಪ್ಪಂಚಿ ಯುದ್ದಿತ್ತು। ಶಂಭುಚಿಂದಿತ್ತು ಪ್ಪಂಚಿ ಪ್ಪಾರಿತ್ತು
ಸೋಪ್ಪಿಶ್ಶರಗಾ। ೫೬।। ಶಿವಂ ತದಗಿರಿಯಲುಂದಶಿಶಿ ವಪ್ಪಂಶರ ಪ್ಪುತ್ರರಾಪವು ಪ್ಪುವರಾಪ್ಪಗ್ನಾನಾದ್ದಿ

ಅರಿವೆಂಬುದರಿ ಜ್ಞಾನ। ಆ ಸುಜ್ಞಾನದಿಂ ಚಿತ್ಭಾವ ಸ್ಫುರಿಸುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿರ್ಪುದು॥ ೨೯॥ ಅರಿವಿ-
ನಿಂದ ಅಡಗಿ ನಿಂದಿರುವ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ। ಇಂತಪ್ಪ ಚಿತ್ಜ್ಞಾನದಿಂ ಬಯಲಾಗಲು। ಆ
ಕಾಶವೆಂಬುದರಿಂ ಆತ್ಮತತ್ವ। ವ್ಯಕ್ತವೆಂಬುದರಿಂ ಸತ್ವ। ಆ ಸತ್ವ ಲಕ್ಷಣ ಸ್ವರೂಪವಾದುದ
ರಿಂದ ತೇಜಸ ತತ್ವವು। ಆ ಆತ್ಮತತ್ವವನು ಅಂತರ್ಮುಖವಾಗಿ ನೋಡುತ್ತಿಹುದು॥ ಆ ಕಾಶವ
ನುಡಿಸುವ ಇಂತಿಪ್ಪ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ। ಇಂತಪ್ಪ ಆ ಆತ್ಮತತ್ವವಾದ ಜ್ಞಾನದ ಪ್ರಕಾ
ಶದಿಂದ ಬಯಲಾಗಲು ಅರಿವು ಮಾಯೆ ಎಂಬುದು ಇಲ್ಲದಿಹುದು ವೆಂಬುದು॥ ಸತ್ತ್ವ ಶಕ್ತಿ
ಗುಣ ತಾನೆ ಸಂಗಿತ್ವ ನಿಜ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ। ಇಂತಪ್ಪ ದರ್ಶನ। ಮನೋಲಯವಾದ
ದರ್ಶನ ಸಕಲಾತ್ಮ ತಾಂ ಸ್ವಾತ್ಮ ತತ್ವದರಿವಿನಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನ ಮಹಿಮೆ ಎಂಬುದು॥
ನಿತ್ಯ ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯವಸ್ತು ಬರಲಿರುವ ಸ್ವಾತ್ಮ ನಿಜ ಬಾಹ್ಯಪ್ರಪಂಚ॥ ೩೦॥ ಸ್ವರೂಪ
ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಹೊಂದುವುದರಿಂ ಬುದ್ಧಿ ಇಂದ್ರಿಯ ಬಾಹ್ಯದ। ಚಿತ್ತದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಬಾಹ್ಯದ
ಸ್ಥಿತಿ ಸುಟ್ಟು ಬೂದಿ ಮಾಡಿ ಸ್ವಾನುಭವದಿಂ ಮರೆಯುತ್ತ ಇಲ್ಲದಾಗಿರುವುದು॥ ೩೧॥
ಮಹಾಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಪ್ರಕಾಶ ದೊಳಗೆ ಆನೆಂಬ ಅಹಂಕಾರವ ಸುಟ್ಟುದರಿಂ ಅದು ಇಲ್ಲದಿಹ
ದು ಮಹಾ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಮನಸ್ಸು ಇಲ್ಲದೆ ನಿರ್ಮಲವಾಗುತ್ತಿಹುದು॥ ಸ್ವರೂಪ ಜ್ಞಾನ
ದೊಳಗೆ ಹೊಂದುವುದರಿಂ। ಚಿತ್ತದ ಇಂದ್ರಿಯ ಬಾಹ್ಯದ। ಚಿತ್ತದಿಂದ ಇಂದ್ರಿಯ ಬಾಹ್ಯದ
ಪ್ರಪಂಚ। ಆದಿ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಇದನೋಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ಜ್ಞಾನ ಇಲ್ಲಾಗಿ।
ಅಹಂಕಾರವನು ದಹಿಸಿದ ಬಳಿಕ ಭಯ ತಿಳಿಸುವ। ಮಹಾ ಯೋಗಿ ನಿಂದ ಸ್ವರೂಪ
ದ ಆ ಪರಮ ಪದದೊಳಗೆಲ್ಲವು॥ ಜನನ ಮರಣಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ತಾನೆ ಸ್ವರೂಪ

ದಲಿಂಗದೇಹಿಗೆ | ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದಂ ಪಾದೋದಕಾರಣ | ಆತನ ತನುಗುಣವೆಲ್ಲ ಪ್ರಲಿಂಗ
ದ ತನುಗುಣವೆ ಆದಕಾರಣ | ಆತನಲ್ಲಿ ಆವಗುಣ ಧರ್ಮ ವರ್ಣವಿಲ್ಲವೆಂಬುದೀಗ | ಈ
ವಚನದ ಬಸವ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ | ಶಾತನ ನಿರ್ಮಿತನಾ || ೧ || ಲಿಂಗಭಕ್ತನೆಂದು ಜಂಗಮ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ
ತ್ತಿಪ್ಪನು | ಲಿಂಗಭಕ್ತನೆಂಬಾತ ಕೃಪೆಂದರಿಯನು | ಲಿಂಗಭಕ್ತಸ್ಥಂ ವಸ್ತು ಬಿಂ ವಸ್ತುವನೆ
ಲಿಂಗಭಕ್ತ ಸಿ ಪ್ರಮಯಾದವನೆ | ಪ್ರಾಣವಿಲ್ಲದ ಶರೀರ ವರ್ತಲಿಲ್ಲದ ಜಂಗಮವು ನ ... ದವೆ
ಲ್ಲ ನಿತ್ಯ ಸಂಜೆ ನಗೀಶ್ವರ || ಪೀ || ಲಿಂಗಭಕ್ತ ಗೆಷ್ಟ ವಸ್ತು ಬಿಂ ವಸ್ತುಗಳಿಲ್ಲ | ಖ್ಯಾತಿಯ
ಲ್ಲ ನಾತರ ವಿಲ್ಲ ಆದ್ಯ ನ ಕಾರಣವೆಂದರೆ | ನಾಯು ಪ್ರಾಣವರತವ ... ಲನಿಲ್ಲ | ಪ್ರಸಾದ
ಯಿಲ್ಲದೆ ಚರಿಸುವ ಕಾರಣ | ಯಾವ ಧರ್ಮ ... ಆತ ಲಿಂಗದೇಹಿ | ಅಲ್ಲದರೆ | ಪ್ರಸಾದಿ ಸದೇಹಿ
ಯೆಂಬುದೀಗ | ಈ ವಚನದ ತಾತ್ಪರ್ಯಾರ್ಥ [೧] || ೨ || ಭಕ್ತ ಭಕ್ತನೆಂಬರು | ಪಂಚ ... ಯಮ ...
... ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ... | ... ಮೋಕ್ಷ ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ... ಲಿಂಗದ
ನಸ್ಥಿತಿ | ಶುದ್ಧ ... ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ... | ನಾಯು ವಿನ ... ಶ್ರೋ
ಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ... | ... ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ...
... ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ... | ಆತ್ಮನ ... ಶ್ರೋ
ಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ... | ಭಕ್ತರೆಂದು ಲಿಂಗವ ... ಸುವರು ... ಗಳು
ಚರಿಸಾದೇಗಿ ... | ಪೀ || ಪಂಚ ... ಯ ... ನಾಯು ... ದ್ರ ... ರವಿ ...
ತ್ವ ... ಶ್ರೋಯ ವಿಷಯ ಲಿಂಗದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಕ್ತ ... ಯವ ...
ವಾ ... ತ ... | ಲಿಂಗ ... ಸಲ್ಲದೆಂಬುದೀಗ | ಈ ವಚನದ ಬ ... ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ... |

೧ ಯಾವನ ಪ್ರೀತಿದನು। ಬನ್ನಿ ಭಾ[illegible]ತನಾಗಿಪ್ಪ ಬ[illegible] ಬಸರ್ತ್ವ ನಸೊಲ್ಲನೆಂಬುದು। ಸಮಾಸ ವಚನ
ಪತಾತ್ಪುರುಷ ಕ್ಷಾಂತ।। ಅವರ ಪರಮಾನ ಪತಿಯು ಪರಿಷ್ಕಾರ ದಾಳಕ್ಕೆ। ದಿವ್ಯ ವೇಂದ್ರ ನಾಳುವನೆಂದ ನವ
ನವಯುಗ। ಅತ್ರ ಸಾಕ್ಷಿ ಪತಿನಾವ ಮೋಷವಿನಿಸಗೆ। ಲೋಕಾ ಲೋಕವನೆಲ್ಲವ ಮಾಡುವ ಮಾಡಿದ ದೇವ
ವರ್ಣಾಷ್ಟಿ ಕೃಷ್ಣಲಿಂಗವನರಿಯಾ।। ಪಿ।। ದೇವ ದಾನವ ಮಾನವಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಲ್ಲ। ನಾವನ ಪಿಂತ್ಲ
ಬಾಗದಲ್ಲಿ ಸಿಲಕಿ ಪ್ಪರು। ಲಿಂಗದೇಹ ಪ್ರಿಗಳುಲಿಂಗನೆ ಪ್ರಾಪ್ತರಾಗಿ। ಲಿಂಗ ವಿಶಿಷ್ಟಗ ಭಾಗಿಪ್ಪರಾಗಿ।
ಅವರಲ್ಲಿನಾಮವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು। ಸಮಾಸವಚನದರ್ಥ।।೯।। ದೇಹ ಸುರಿಯಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ
ಹೋದವರೆಂತೆ। ತೈಮ। ದಗು ರಿಯಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವರೆಂತೆ। ನಾವು ಗುರಿಯಾಗಿ
ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವರೆಂತೆ। ೭ ಸುರಿಯಾಗಿ ಲಯವಾಗಿ ಹೋದವರಾಗಿ ಗೋಷ್ಠಿ ಕೃಷ್ಣ। ಪಿ।।
ಅಜ್ಞಾನದಿಂದ ದೇಹ ಬ್ರಹ್ಮನೆ ಯಾಗಿ ಬಂದು। ನಾವು ಬಾಗ್ದದಲ್ಲಿ ಸೊಂದುಕೆ ಭಯ ತಿಪ್ಪ ವರೆಲ್ಲರು
ವೃಂದ। ಲಿಂಗ ಕೈವಲ್ಯ ಪತ್ನಿ। ಅ। ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಯು ಅಭವವರು ಅಲ್ಲಲ್ಲಿಗೆ ಅ ಮಾತ್ರ ವೆಂಬುದು।
ವಚನಾರ್ಥ।।೨೦।। ಆ ಮಾತು ಯಾವ ಮಾತು ಹೋ। ಮಾತು ಯಲ್ಲ ಪ್ರನೆ ಬರದು ಹೋ। ಯುತ್ತಲ್ಲ।
ಭಕ್ತ ೭। ಕಲ್ಲಿನೆ ಬರದು ಜಲ ವರ್ಷ ಹೋ। ಯುತ್ತಲ್ಲ। ನಾವಂ ನೈಶ್ಚರ್ಯ ನರಮ್ಮಂತ್ರಿ ಗೋಷ್ಠಿ ಕೃಷ್ಣ।।
।। ಪಿ।। ನಿಶ್ಚವಿಲ್ಲದ ಮಾತು ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದಂತೆ। ಅರಿತರಿ ಯಲ್ಲ ಮರಿದು ಹೋ। ಪ್ರಮಾಣಿಕ
ಭಕ್ತಿ। ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲವೆಂಬುದು। ವಚನಾರ್ಥ।।೨೧।। ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಂಪ್ಪುಂಪ್ಪಿ ವಿಷ್ಣುಕರು
ಚಿಪ್ಪಂಪಿ ಪಿ। ಲಿಂಗವಿ ದಾಳಕಾರಂಗೆ ಧರ್ಮ ಪ್ಪುಂಪಿ। ನ ಯಳಗೆ ನರಳುಳುಂಪಿ। ಗೋಷ್ಠಿ ಕೃಷ್ಣ
ನಂಮ್ಮ ಕೃಷ್ಣರು। ವಿಮಾರು ಲೋಕವ ದಿಂಯು ನನ್ನ ವರಯಯ।। ಪಿ।। ಲಿಂಗವನರ್ಕೈ ಮರ್ಕೈ ವಲಿ

ಣಲಿಂಗವೆಂಬುದು ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೧೯ ॥ ಪುರುಷ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪುರುಷವಾಯಿತ್ತು । ಪ್ರತಿ
ದಲ್ಲಿ ಮೂಲಸ್ಥಾನ । ಸ್ಥಾಪ್ಯವಾಯಿತ್ತು । ಷ್ಟದೇಹಶಿವಮಂದಿರದಲ್ಲಿ । ನಾನು ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ
ಪ್ರಭುವರದಿಂ ತೆಗೆಸಿದ । ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿತೆಂದುದು ದೀ । ನಿ ದೃಷ್ಟಿಶಿವಾಲಯದ ದಾದಿಯ —
ರ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಗೋಪ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬುದಲ್ಲಿಯೆ ನಿಂದಿತ್ತು । ಪ್ರ ॥ ಮನೋಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ । ಪ್ರಾ
ಣವಾದ ಪ್ರತಿಗೆ ಎಲ್ಲಿ । ಆ ಮನವೆ ಲಿಂಗಸ್ಥಾಪ್ಯವಾಯಿತ್ತು । ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ದೇಹವೆ ದೇವಾ
ಲಯವಾಗಿ । ಪ್ರಾಣವೆ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಸದ್ಭಾವನೆಯೆಂಬಾ ಮಹಾದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿ । ಸದಾ
ಸಾರದಲ್ಲಿ । ಆದಿ ಮಧ್ಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ । ಸಜ್ಜನವಾಗಿಯಾದ ಕಾರಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಳ
ವಡುತ್ತೆಂಬುದು ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೨೦ ॥ ಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶ […] ಶಿವಾಲಯವೆಂದಕ್ಕೆ । ಜ್ಞಾನದ ಮೆಚ್ಚುಗೆ ಸಂಭ
ಮೂರ್ತಿಭಾವ ಪೂಜಿಸಲಾಗಿ । ಅನುಭಾವಿಗಳಿಂದಲಾಗಿ । ಪೂಜಿಸುವರಿಂದಲಾಗಿ । ಯಿದರ ಸ್ಥಾನದ ನೆಲೆ
ತಿ । ಗತಿಯ ನಾಕಾಬಲ್ಲರಾ ಗೋಪ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠ ॥ ಪ್ರ ॥ ಜ್ಞಾನಸಮ್ಯಕ್ ಪಿಂಡವೆಂಬ ಶಿವಾಲಯಕ್ಕೆ । ಶಿವಭಕ್ತಿ
ಗಳೆಂಬ ಜ್ಯೋತಿ ಸಂಭ್ರ । ತ್ರಿತತ್ತ್ವ ಭಾವವೆಂಬ ಪ್ರವೃತ್ತಿ । ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪೂಜೆ ಅರಿಗಳು । ಅರಿವ
ತದೆಂಬುದು ಗಳಾ ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೨೧ ॥ ಜ್ಯೋತಿ ಸಂಭ್ರ । ಅಂಗದ ದೇಹವೆ ದೇಗುಲವಳ್ಳ । ಅಂಗ
ನಾಲಿಗೆ ಘಂಟೆ । ಶಿರಸ್ಸು ಮಾವರದ ದಕ್ಷಿಣ । ಆದೆನೆಯ । ಸ್ಥಾವರಲಿಂಗಕ್ಕೆ । ಪಂಚಾಮೃತವಾಗಿ ದರ್ಶನ
ಗೋಪ್ಯಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂಬ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಪೂಜೆ ಪಲ್ಲಟವಾಗದಿ ದರ್ಶನೆಯ ॥ ಪ್ರ ॥ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಶರ
ಣನ ದೇಹವೆ । ದೇವಾಲಯವಾಗಿ । ತನ್ನ ಗುಣಂಗಳೆಲ್ಲ ಪರಿಚಾರಕರಾಗಿ । ಯಿಂತಪ್ಪ ಕಾರಣ
ಲಿಂಗಸಂಬಂಧವಳವಡುತ್ತೆಂಬುದು ವಚನಾರ್ಥ ॥ ೨೨ ॥ ಅಚಲ ಪಂಚಾಕ್ಷರನವನಿಷ್ಠೆ । ನಿಜ

॥ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸ್ಥಲ॥

ಸ್ವನಾಳ। ಮೂಲವನು ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದ ಸಹಸ್ರದಳಕಮಲದೊಳಗೆ ವೇಧಿಸಿ ಅಲ್ಲಿಪ್ಪ ಅಂತರ್ಪ್ರಕಾಶ
ವನವ ಗ್ರಾಹಿಸಿದತಿ। ಇದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವೆಂಬುದೀ ವಚನಾರ್ಥ॥೧೬॥ ಆಧಾರಲಿಂಗ
ನಾಭಿ। ಹೃದಯಕಂಠವು ಬ್ರಹ್ಮದ ಮೇಲ್ಗಡೆ ನಂದದದೇ ನೋ। ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನ ನಿರಾಮಾಧಿಸ್ಥಳ
ಯಾಗಿರ್ದದದೇ ನೋ। ಬಿದಲ್ವಯಸು ಸುವಚ್ಛತ್ವ। ಪರಿವಳದಿಂದ ತಿಗೊ ಪ್ರಕಾಶವೆಂಬುದೀ
॥೬೪॥ ಪ್ರುತು ಚಕ್ರದಿಂದ ಮೇಲ್ತಿ। ನಿತ್ಯ ನಿರಂಜನವಾಗಿ। ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದೊಳಗೆ ತೋರುಗಿಚೆ
ಳಗುವ। ಭ್ರೂಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ದೇವ। ಪ್ರಾಣಸಂಬಂಧ ಪರವಶವಾಗಿದತಿ। ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂ
ಧವೆಂಬುದೀ ಗಾಯಾವಚನಾರ್ಥ॥೧೭॥ ಷಟ್ಪರ್ವತತ್ವ ಅತಿಶಯವು। ನಾಭಿ ಪರವರ
ಸ್ತೋತ್ರ ನಿವೇದಳವಂಟ। ನವದಳಕಮಲ। ಷೋಡಶವು ಅಂತರಲದ। ಅಂತರ್ಯತತ್ತ್ವವನೆ ಯಾಗಿಯೂ
ದೆನೆಂಬ ಕಳಶ ಪ್ರಕಾಶಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವನು ವಿಭಾಗ॥ ೬೫॥ ಷಡುಸ್ಥಲಿ ಸ್ತಾನದ ಭ್ರೂಮಧ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ
ದಳು ಪಶ್ಚಿಮವರದ। ಅಷ್ಟದಳಕಮಲದಲ್ಲಿ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿ। ಸುಷುಮ್ನಾನಾಳದಲ್ಲಿ ಷೋ
ಡಶವು ಅಂತರಲದ ಅಂತರ್ಯತತ್ತ್ವವನೆಯು। ಪಾರ್ವತಿಯ ಯೋಗವ ಪಡೆದೆನೆಂಬುದು ಷಡ್ವಿಧವು
ತ್ತಂ ತ್ರಿಶತಿ। ಪ್ರಾಣವಾಯುಗಳಿಂದ ವಿದತಿ ಇದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಸಂಬಂಧವೆಂಬುದೀ ವಚನಾ
ರ್ಥ॥೧೮॥ ಅಷ್ಟದಳ ಅಷ್ಟದಳದಲ್ಲಿ ಶಿವಯೋಗ ಫಲಬಸು। ತಪ್ಪುಕರದ ಕಳು। ಫಲಬಸು। ಬಿಂದು
ಬಿಂದುವನೆ ನಾದಲಿಂಗ ಲಯವಾಯು ತತ್ತ್ವ। ನಂದ ಸುಪ್ರಕಾಶ ಸಂಸಾರಗಿ ಭವಿತನಾಗಿ॥ ಪಿಕ್ಕ
ಸೂತ್ರ ಕ್ರಮ। ಚಂದ್ರ ಪ್ರಾಣ। ವಿವಂಚಿ ಪರಾತ್ಪರ ಶಕ್ತಿ ಸ್ವರೂಪ ದಿಂದೆ ಬಳ್ಳಿಯಾ। ವಯಂ ದಳಗ ಶ್ರುತಿ
ಪಥಿಕ ಯಾಯ ಕಥನು। ನಿಶ್ಚಯಿಸಿ ತಂನ ಬಿಂದುಲಿಂಗ। ಬಿಂದುವಾಗಲಾತನೆ। ಸ್ಥಾನಗ ಪ್ರಾ

ಪ್ರಿಯದಿಂದಾತನಂತೆಸದು ತಕ್ಕೈಸಿದನು। ಪ್ರೀಯಪ್ರಿ ಮಾಡ್ವುಃ ನೆರೆನಮವೆನ

ಗೆನಿನದರಿ। ನಿಯಾದವೇಂದ್ರನಂ ಭಾವಿಸಿಂದರನಂ ಮುಕುಂದನಂ ತೋರಿಸಿದನು।

ಶ್ರೀ।ಬಳಿಕವಂ ಕಂದನುತ್ಪಲದಳ ಶ್ಯಾಮಕೋ।ಮಲತರ ಶರೀರನಂ ನವರತ್ನಮು

ಕುಟಕುಂ।ದಲಕನಕಕೇಯೂರಹಾರನಂ ಪ್ರಕಟಿಸಾ ತ್ರಮಣಿಮಂಜೀರನಂ।।

ವಿಲಸಿತ ಶ್ರೀವತ್ಸ ಕೌಸ್ತುಭ ಶುಭ್ರೋರನಂ।ಲಲಿತ ಪೀತಾಂಬರನೊ।ಜ್ಜ್ವಲದಲಂಕಾರ

ನಂ। ಜಲಜನಮುಚರಣಯುಗವೋಪನಾಕಾರನಂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಮನೋಹಾರನಂ।।೪೫

ಅಚ್ಯುತನ ಮಂಗಳ ಶ್ರೀಮೂರ್ತಿಕಣ್ಣನವ।ನಚ್ಯುತಂ ತೋರುತಿರೆ ಕಾಮಮಿ

ಳಕದೊಳಿರ್ಪ್ಪ।ಬಿಟ್ಟದತಿ ಹರ್ಷದಿಂದೆ ಜನ್ಯವನುಕ್ಕೆಂದ್ರ ಮುನಿಮುಖ್ಯಕ್ಕೆ

ಗೋಚರಿನದ।ಸಚ್ಚಿದಾನಂದಮಯನಂ ಕಂಡೆನಿದು ಜಗದೊಳು ಚಿತ್ರಿಯೆಲೆನರ

ಗೆನುತಾನ ಪಾಲಕಂ।ಬೆಚ್ಚನಸುರಾಂತಕನ ವದಕೆ ಬೀಗಾಮಿನುನಿಯೋಳಿಸಿವ

ಮಕುಟದನೋನಲನು।।೪೬।।ಕಮಲದಳ ನಯನ ಕಾಳಿಯಮರ್ದನಕೆ ನೆಲಯೊ।

೩೨

ನುತಮೋಹಮಹಿತ್ತ್ರನವನಿಪನೊನಗೆವಶಿಮನಗಲು ॥ ೨ ॥ ಸಿಂಗರಜಲ್ಯಗಾಹಿಸ್ತ್ರನಾ
ವತಿಯೊಗ್ಯದರ್ಜನ ಜಿಂಸ್ಯಮಹಿಪಾಲನೊದನೆಮೋಹಮಹಿತ್ತ್ರಬ್ಯ ಶಂಗನೆಯರಾ
ದ್ರುವದಸುತೆಯಮೋನ್ನಂದ್ಯದಕೂಡೆನೆಂದನಿಸಬರಲು ॥ ಮಂಗಳಸ್ಥಾನದಿಂ
ದುಲಿವನ್ರಿತ್ರಿಶಗ್ಯನಾ ದಂಗಳ್ರಿದಿದವಷ್ಟದಿಪ್ಪಲಶರವಹಿತ್ತ್ರ ಗಾಂಗಳಿಹಾಂದವ
ಶಮರದನಂಭ್ರಿಮವನೆಚ್ಚರಿಸನಾಚಿಸುವಂತಿಶಿ ॥ ೩ ॥ ಭ್ರುದ್ರುಗಜಶಂಧರದೋ
ಗ್ಯರನನೆನದಿದರ್ಶಂಲ ನದ್ರುತ್ತ್ರಭ್ರೂವಗಾಂಗಗ್ಯಶಾಂತಿಯಃ ಮೂದ ನಾದ್ರಿ
ಯೊಗ್ಯಗ್ಯಗುವೆಗ್ಯನೆ ನಶಿನೆಬ್ಯಶಿದಿಗೊರ್ಶಂಬಹರ್ಷವನೆಶಂ ದೂ ॥ ಭ್ರುದ್ರಾವತಿ
ಶ್ಯರನೆನಿವಯಾವನಾಶ್ಯಂ ಜ ಗದ್ರುಜನಾದಹಾಂದವನೆಡೆಗೆಬಂದಂಮ್ಯ
ಹದ್ರುಗದಿಂತನಗೆಭ್ರಿಮನಭಿ ಮುಭ್ರಿನಾನಿಬರಲಾತನೊದನೆನಗುತ ॥ ೪ ॥
ಹಾಯುಸುತನೊದನೆತಾನಿದರ್ಶಮೋಶಿಗಾನಿಬಪ್ಪ ಯಾವನಾಶ್ವನಂಶ ದ್ರುವ
ನಿಲ್ಯದುನಿಂ ದಾಯುಧಿಷ್ಟಿರನಡೆಗೆ ಚಿ ಶಾದಶಾಲಿಶೆಯನಿತ್ರೆರಸಿತ್ತ್ರೆ ಮುನಿಯಲು ॥

೩೨

ಗಾಢದರ್ಶನಟಯೊ ನಿಗ್ಗೆಂದು ನಶನ ನ।ದ್ಗ
ನನಪಕ್ಷೆವನನುಲಾದುಳ್ರಂ ಮಂನಿಸಿದನು॥೧೦॥ ಬಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳಹೊಳ್ಳ
ಚಿನಸೊಂಚತೆತ್ರಲುಂ। ಬಳ್ಳಿಸಿತಂಗಳ್ಗಿ ಸುತಿರಲ ದಿಗದಿಗೆಷ್ಟು ದಿಷ್ಟು
ದಿಶಿ। ಪೊಳ್ಗುವನಿ ತಾಕ್ಷ ಮಂ ಕುಲನಿರತಟ ಪ್ರದೈಶಕೆ ನಾರ್ಚವನಿಲ
ನಂತೆ॥ ಲಲತಕನಕಾಭರಣ ಗ್ಗೆನಾಂತಿಯಂ ನುನತಿ। ಕುಲವಹೊಂಗೆ ಜೆನ್ಗ
ರಘುನದಿಂದೆಸಿವನಿ। ಸ್ತ್ರೀವಾಜಿಯಂ ಸುವೈಗಂ ತಂದು ನಿಲಿಸಿದಂಧ
ಮರ್ಜನನಮ್ಮು ಬದಗ್ಗಗಾ॥೧೧॥ ತುರಗಮೈಧಂಗ್ರೆಯ ದೊಂದಿನಿಸು
ಕುಂಚೆಂನ। ಶ್ರೀರದಮ್ಮೆಲದೆ ತಾನಿದಂತಾಳ್ಗಳ ಕೆನಿಗಂ। ವರಿಹರಿಮುದೆಂದು
ನಿಜಕೃತಿರ್ಗ ಯರೂಪದಿಂ ಭ್ರೂವನಂಬೆ ದಿಕೊಳ್ಗಲು। ಪೊಳಗೆ ಬಂದವೈ
ತ್ರಿಕನರ್ಗದನಿತತ್ತ್ವದಿಂ। ವರಿಕೊ ಭಿನುವಥು ಭ್ರವಾಜಿಯಂ ಕಾಣುತ।
ಚರಿವಟ್ಟಿಗೆಕಲಜನವ್ಯೊತಂದುನೊ ದುತಿದುದುರ್ಬಳ್ಳಿಸಿದೆನಿದೆನಿಯ
ಭು॥೧೨॥ ಕೊಂದುಬಂದಾಗಯವನೊಪ್ಪಿಸಿಯ ದಿಕ್ಷುರನ। ಕಂದ

ವಮಚರಣಾಕ್ಕೆ ಶಿವತಿನ್ಗ ವ್ರ್ತುಜಿಹರಕಾರ್ಗ್ಯ। ನಮನ ತಪ್ಪೊಲಕ್ಕೆ ಯೂರಧರಕ್ಕೆ ರವ
ಶ್ರಾಮಕ್ಕೊಳನದಗಹಿಯು॥ ರಮಣಾಕ್ಷಾಂಸ್ತ್ರು ಶೋಭಿಸಂಬು ಚ(ಕ್ರ)ದಾಬ್ಜ। ವಿಮ
ಲತರಕನ್ತ್ರೂರಕಾಂತಿಲಕ್ಕೆ ಕಾವ್ಯದಿಂ। ದಮಿತ (ಪ್ರ)ಭಾಮೂರ್ತಿಯಂ ಸುತೆನಲಾತನಂ
ಹರಿನೆಗಪಿದಂ ಕ್ಕಪಿಯೋಗು॥ ೮॥ ಬಿದ್ದಾನವಂಕ್ಷತಾಂಜಲಿ ಮಹಾವನತನಾ। ಗಿದ್ದಾಗಳ್ಳ
ಮನಂ ಸ್ತೋದಿ ವಿಷಯಂ ಗೃಹಂ। ಗೆದ್ದನಿಶ್ಚಲತವಪ್ಪಿಸಗ್ಗನಿಶ್ಚಲಪದಯುಮದ್ಭುವಂ
ಕ್ಕೆ ಜಾತದ॥ ಗದ್ದುಗೆಯೊಳ್ ಸಿವಚಿ(ದ್ರೂ)ಪನಂ ಜಗವರಿಯೆ। ದೊಡ್ಡೆಯೊ
ಳ್ಗುದಿ ತ್ತೆ ರ್ಗದಶಿಯಂ ಪೊಡೆವ್ಯದಂ। ಪೊಡ್ಡಿಸಿದವಾ ಧರ್ಮನಾರಿದಕೊ
ಳ್ನಲರ್ಜುನಂ ಬಂದಾತನಂ ತಂದನು॥ ೯॥ ಸುಗಾಡೋಗ್ರಾ ಯತಾವನಾಕ್ಷಿಕೆ
ತವನೆರನಿವಾಯ। ಸುಗಾನಮೊಗಮಂ ಕ್ಕೊದಿನಿನಲ ತಿಗ್ಗಿಯಲ್(ತ್ರಿ)। ಸು
ಣಾಗ್ಯೊಂದದಪ್ಪನ(ಶ್ರು)ತಿ ಶ್ರೀಕ್ರಮನೇಯನಿಗ್ಗೆಯರಾಯ ನಿಜಸ್ಸ್ಕೆ
ಯಂ ಬು। ಗ್ಯಾದಿಂ ದಬಂಧಿ ನಿದಸ್ಕೊವಿದನದ್ದೆಂ ಬಯಲು॥ ಸು

ಸುರಮುಕ್ಕೋಹಿತನನುಜನಾಂ ಗಿರಿಶನಸೂನುಮುನಿ । ವರಮನ್ತ್ರನಂ ವರ್ತನೆಂ ದ
ರಿದು ಬಂದುನಿ । ನಿರವಂ ವರ್ಷಿಕ್ಕಿ ಇರದೆನೆಂದುನವನು ಸುರಲವರಾನಿ [illegible] ಪಿಪ್ರ
ರಿನಲು ।। ವರಮರ್ಷಿನಾರದಂ ತನಗೆಂರದು ಕೊಡಿತಾ । ನುರಿಯೊಳ್ ಪ್ರವೇಶಿ ದ್ವಿ
ದನೆನೆತಾವನಂ ತಿಳ್ದು ಮುನಿರುಗಾದಿಂದೆ ತನ್ನೈ ತಂದೆನಿ ನಾರೆ ಸ್ವರ್ಗ [illegible] ವೃಷ್ಟಿಮನೆ
ದನು ।। ೨೨ ।। ಅಡೆಮರುತ್ತ ನಾನಾವಿಷ್ಟಿ ನವನುತ । ಮೇದಿನಿಯೊಳ್ ನೆನೆ
ಗಯಮೈಧ್ಯಮಂ ಮಾಡಿದಿಸಿ । ದಾದರಿಸನಿಮ್ಮಂಗಾನಂ ಕೈ ಕೊಡೆದಾತಂ ತಿರ್ಕೆ
ರಿಸಕೊಡೆ ನಿನ್ನನು ।। ಆದೈವಮುನಿ ಪ್ರಿಯದ್ದೈ ತಂದೆ ನೆನ್ನಧ್ವ । ಕೊಡಯೆ
ಕೆ ನಿನ್ನಲ್ಲದನ್ಯರೆಂ ಕಾಣೆನೆಂ । ದಾದಿನವಸುಲದರನನಂದುನಂ ವರ್ತನಂ ಚೆ
ದಿಕೊಳ್ಳಲಿಂತೆಂದನು ।। ೨೩ ।। ತ್ರೈ ನಾದುದೆ ತಿರಾಯ ನಿನ್ನಯಜ್ಞ ಕೆತಾ । ನ್ನೆ
ನರಿಸುವವನಲ್ಲ ಮರುದಿಂ ಮಮಾಗ್ರ ಜಂ । ವಾನವನ ಮುಖದಿಂದ ದೊಡಂ
ಬಡಿಸಮುಖಕೆ ತಾನದಕ್ಷ್ಮನಪ್ಪನೆಂದು । ಆಶೆಯಿಂ ಕೈ [illegible] ಗೊಂಡೆ ಗ್ರೈವೇನಿಂಪೆ
ಗ್ರನ । ಲೂ ಸುರನವಧೆ ಯಗತಿ ತನನಗಹುದುನಿಮ್ಮ । ಪ್ರಿಯಾನದಿಂ ಬಿಟ್ಟೊದೆ
ದರನಂ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆಯಂ ಮಾಡಲವನಿಂತೆಂದನು ।। ೨೪ ।। [illegible]

ದುಭಯದವಂ ಪೊಯದವಂ। ಪುಷ್ಕ್ಯೊ ನಿಪುಲುಗಳ್ವನದೆ ನಾದೊಡಂ
ಮಾಡುವಂ ನಿನದಕ್ಕೆ। ಹೆಣ್ಣೊ ನಿಪವೆತ್ತ್ಬದಿರ್ದೊಡಾ ಕೊರಿದರೆ। ನ್ನಿತ್ಯಯಂ
ಪ್ರೀಯಿಂದವಂ ನೆಲ್ ಹೊಡೆನ್ನ ನಿದ। ಶಕ್ತನಾರದನ ರುಪಿತಾಕಿಟ್ಟೆ ನೋಡ್ ದ್ದನೆಂದು
ನುಪಿರ್ಗೆಂದನು ।೨೯। ನಾರದಂ ತನ್ನೊಳ್ ರುಪಿದ ಬುದ್ಧಿಯಂ ಕೈಲ್ಸು। ಭೂರಮ
ಗಾನಲ್ಲೆಂದ ಬಿಲ್ಲೋಂದು ಶಕ್ತಿ ವತ್ತೊ। ತಾರಕ ಬ್ರಹ್ಮೋಪದೇಶದಿಂ ಪ್ರಾಣಿಗಳ್ಗಾ
ತ್ರಣಾಯುಜ್ಯೊ ಮೀವ। ಭೂರಿದುರಿತಂಗಳ್ ಸಂದವಂ ಮಾತ್ರದೊಳ್ ಕಿನೆ। ಪಾ

ಪಮಂ ಮಾಳ್ಪ ನಿಖಿಲ ಪ್ರಿಯಯ ಬಾಧೆಗ। ಳೂರ ಮೊನಿವವಿ ಮುಕ್ತ ಸಾಗಿಸೈ
ತಂದು ವಿಶ್ವೆ ಶಂಕೆ ಬೊದ ಮಾಣ್ಬೆನು ।೩೦। ಬ್ಯಕಲ್ಲ ನಾರದರ್ ಪೊಲ್ಲ್ ತೆ
ಭೂವರಂ। ಪೊಳಲ ಪ್ರಿಬಾರ್ ನಿಕ್ಷ್ನಿವ ಗಾವಮಂ ತೆಂದರಿನ। ಉಲ್ಲಯದೆಡೆಯಾ
ದುಕದುದುರ್ಜನಂ ಶಂದುನೆಂವರ್ತನ್ನ ತೆ ತೊಲಗಲು। ಬ್ಯವಿದಿದುವ್ಹೆ
ದದವ ನಿಶನಂ ಬ್ರಿದು ಪೊ। ಯ್ದಲ ಆನಿನನಲ್ಲು ಸುಲ್ ದೊಕರಿ ನಿನಾಕಲದ ತ್ರಸು
ನದಿದೊರ್ಡದೆ ತಾನ ದಾಕೆಂದು ಬಂದೆ ನಿನೆಂದು ನವನಂ ಕೈಲ್ಸು ।೩೧।

ದನಾಳ್ಗೆ ... ಬಳ್ತಿವಿಯುಧ್ವಾ।ನಂ ಬೆರನದೆಳ್ತಿದುಂ ಬಿದುಂ

ಬಿಸಳ್ಗ ಬಿದ ಯಕೆಂ ಪಿನಿನದಬೃ ಬಕಲಸರ್ಗ।। ಗೊಂ ಚತಿರನಿನದಲತೆಲತೆಸಳ್ಗದ

ಕದತಳ್ಕಿ।ನಿಂಬೆಘುಕನದಮಾವ್ರಮ। ವೃಸ್ಗಚಂದ್ಯಳ್ಗಿಂಚೆದಬನಂಬಸಗಳ್ಗಂ ಬ

ಳ್ಗನದೂಹೂಗರ್ಳ್ಗಿಲ್ಗದೆದೆಯಿಲ್ಲಳ್ತಿಯೊಳ್ಗು।। ೩।। ಚೆಳ್ತಿಯದಮೊಲಂಗಳ್ಗಂ ಬೆಳ್ದಿ

ವಕಿಸಳ್ಗಲ। ದರ್ಳ್ತಿಯದಕೊಳ್ಗಂ ಗಳ್ಗಂ ಮಣಿಶ್ರಿಲಾ ಕೊಚೆಯುಂ। ಬೊಳ್ತಿಯದಚಲ

ಗಳ್ಗಂ ತರುಣಾರುಣಾ ಪ್ರಭಾ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಂ ನಸುವಂತಿಕೆ।। ತ್ಯಳ್ತಿಯದ[illegible] ಗಳ್ಗಂ ಕಿವಿ

ಯೊಳ್ಗಿದಿ ದಾನಕಂ। ಕಳ್ತಿಂ[illegible]ದನ್ನನಂಗಳ್ಗಂ ಮನಕನವರತ[illegible] ಕೊಳ್ತಿಂ

ಜನಂಗಳ್ಗಂ ಮುಳ್ತಿದರನಲಂ ಕಾಗೆನಾಮಹಿಮಂ ದಲದೊಳ್ಗು।। ೪।। ಉವರ್

ಶಾಲಗಳ್ಗ ಪಾಳ್ದಿನಗೆ ನ್ರದಿಂಮು। ಘೃಷ್ಟಿಳ್ಗಿವಿಂದುಗಳ್ಗ ನುಲ ಉಂದ ಪಾಮರಿ

ಯ। ನುಕ್ಷ್ಮರಿಷದೊದಿರದೆ ಬಾಂದ್ಯಳ್ಗಕೆಮ ಸೆಳ್ತಿಸ್ತ್ರಿಜ್ಞ್ಯಲಲಮಂಗಳ್ತಿಕ್ಕೆಲದೊಳ್ಗು।।

ಕೊವಿರ್ನಳ್ಗನಳ್ಗಃನಿಳ್ದುಕಿಚೆಳ್ಗದರನದಾಳ್ತಿ ಸಕ್ಕುಸಳ್ಗಹ್ನಿಗೆಸಳ್ಗ ವನಾರುವಸರಾನ

ಸಾಚನೆ। ಪತ್ರ ನಾವತಿಯಂ ತನ್ನರ್ದ್ಧ ಪ್ರಾವತಿಯೆ। ವಿಸ್ತಾರಮಂ ತೋರಿದಂನಮಿ
ವದನಿರಿಯ। ಮನ್ತ್ರ ಶರ್ಪೋರ್ದ್ದ ನಿಲನಂ ಭುವಂಶರ್ಗ ತನಯಂಗೆ ನಂಪ್ರೀತಿಯಿಂದ।
ವದರ್ಥಂ॥ ॥ ಭೂವಧೂರಮಣಾಕೈರ್ಯ್ಯಮುಂದೆ ನಡೆಸುವ ಕಥಾ। ವಿಸ್ತರವನಿಸ್ಪ
ವಯಣಗತಿಯಿಂದ ಭ। ಪ್ರಾವತಿ [illegible] ವಮಂ ಬೊಕ್ಕರನಿಲಜವೈಪ್ತೃಜ ಷಾಷ್ಟೋತ್ರ
ಚತನುಜರು॥ ಆವಗಂ ನಿರ್ಮಲ ಶ್ರೀಶರ ಗ್ರಾಷಿ ಮಂತ್ರಾವಗಂ ಪ್ರಾಗುತವನಮಾಲಾ
ಸುಕ್ಪೊಭಿತಾ। ನಾವಗಂ ಮನ್ನಣ್ಪದವಶಾರಿಪರಿಯೆಲಗನೆಂಬ ಪಿಂಪಿಂದೆ ನದು ೧೬
ದು॥ ೧॥ ಎಲ್ಲಿಯುಂ ವರಿವಪ್ರಿದೋಸೆಯಿಂದ ಕೆಸೆಯಿಂದ। ತಿಲ್ಲಿಯುಂ ಕ್ಪಸಾ
ಮದಾಗರದಿಂದ ನರದಿಂದ। ತಿಲ್ಲಿಯುಂ ರತ್ನಮಯದಿವ್ಯಿಯಿಂದ ಚೆಲ್ವಿಯಿಂದಮ
ಗಿಶರತರಶೈಲದಿಂದ। ಎಲ್ಲಿಯುಂ ನಾಲ್ವಿವಗ್ರೋಪ್ರಜದಿಂದ ಗಜದಿಂದ। ತಿಲ್ಲಿಯುಂ
ಶತ್ರುರಿಯಮೃಗದಿಂದ ಖಗದಿಂದ। ತಿಲ್ಲಿಯುಂ ವಿರಚಿತೈವನದಿಂದ ಜನದಿಂ
ದಲಗನಾದ ನರಿ ಮೆರದುದು॥ ೨॥ ಅಂಚೆವಿಂದಾದದ ಕೊಳ್ಗಂ ಕೊಳ್ಗಗಳ್ಗಂ

ವನನಿರುದ್ಧ್ಯಗದವನಸಿರಿ ತೊಲನಿದಲ್ಲದೆ ಮಾಣ್ಬೆ॥ ೬೮॥ ಜಡವನ
ಖಿನಶಕನತಾಮನನನಿಘ್ನುರದ। ನುಡಿಯವನಬನುಗಾನಕತ
ಬನಬಾ। ಯ್ಬುದುನನಸುಬತ್ತೈಕನನಾಮುಕನ ಹಿಂನಕನ ದುಃಖಕನವಾಘ
ಡಿಯ। ಕದುಗೋವದವನಬಹುಳ್ಳಕನಕೂಗ್ಯನನ। ದಡ್ಡನಕುತ್ತಿತನ
ಕುಹಕನ ದುರಾಚಾರದಿಂ। ನಡೆವವನ ವಿಜ್ಞಾನಘಾತಕನ ಪಾತಕನಲ್ಲಕಿ ತೊ
ಲಗದೆ ಮಾಣ್ಬೆ॥ ೬೯॥ ಈವರಿಯೊಗ್ಯಾಮುನಿನಮನ್ತ್ರಧರ್ಮಂಗಳ್ಗಂ।
ಭೂಪತಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿ ಬ್ಯಕಮನಾಲಂನ। ಮಾವಮೊದಮುದಿಸ್ನಹಿಮ
ಗಿರಿಯೊಳ್ಗದರ್ದ್ಧನಮಂತರಿನನೈಟುಡಿಂದು। ಆವಗಾಶರಸುತಂನೈಮಿನಿ
ಚೊಡರನಂಬೆ। ಮೂವರಂಕಶಿಸಿ ಮೋಃ ಪಟ್ಟನಡೆಗೊಂಡಂದು। ತಾ
ವದಿಂ ವಯುಗಾವ ಯುಗಕೆನಡೆವಬಿಡುಬಿ। ದುಗ್ಗನನ್ನಾಹದಿಂದ।
ಖಾ॥ ನವೃನಾಚಿತ್ರ ಮುಖ ದಾದಹೂದಿ ಹಿಮಗಿರಿಯ। ದಿವ್ಯದ್ರೆಯಂ

ಯುಂ ನೆರೆಯೊಂದು ನೆತ್ತರಿಪ ನಾವನವನ। ತಂನತಾಯ್ಯಂದೆ ಸೋದರ ಬಂಧುಬ
ಳ್ಗಮಂ। ಮಂನಿಸುವನಾವನಾತನೆ ನದಾಚಾರ ನಂಪನ್ನನಾಗಿರಲವನ ಮಂದಿರ
ದೊಳ್ಸಿರಿ ಕ್ಕೃಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೆಲೆಯಾಗಿ ಪರ್ಕ್ಯುಂ।। ಅಮಧುರವಾಣಿಯ ಕರತಳನದಾ
ನಪರನವರ। ಮಧುವಿನೊತ್ತಿಯ ಬಿ ಪೆಸರ್ಗ್ಗಾಗದನಮಾನ। ನಿಧಿಯೆನಿಸು
ವನತಿ ಧರ್ಮನಂಗತನತಿ ಸೂಚಿಸಾಕ್ಷ್ಯದಂ ಸುದಿಯದವನ। ವಿಧಿತನ ಮರ್ಮದ
ಮಾರ್ಗ್ಗಿಯುಂ ಮಾಳದಾತವನ। ಸುದೆಯ್ಯೊಗ್ಗಷ್ಟ ಧರ್ಮಮೂರ್ತಿಯನೆಗಳ್ಗುವನ
ಬಳ್ಗು। ವಿಧದಧರ್ಮಂಗಳಂ ರಚಿಸುವನ ಮನೆಯೊಳ್ಗಂದಿರೆ ಬಿದಚೆನೆಲಸಿ ೪೯
ಪರ್ಕ್ಯುಂ।। ಅಸ್ಪ್ರುಶ್ಯರೊಳ್ಗ್ರಾನಕೆಸ್ಯ ಪ್ರೀತಿ ಕೃಷ್ಯಾಪರ್ಪವನ। ಮಾನ್ಯವನೆರ
ದುಶ್ಶೈಲಿಂ ತುರೀ ಕೊಂಬುವನ। ವಿಸ್ತರದ ಜೂಜು ನಳ್ಗ್ಗೆಸುವನ ಪರಿ
ದುಂಬುವನ ನಿಂದಾನಿ ಸುರ್ವಿದವನ। ಅನ್ಯಮಯ ದುದಯಕಾಲದಿನಿದೆ
ನ್ರೆವನಾ। ತ್ರಿಸ್ತಾನಿಯ ಪರನಿಂದೆ ಯವನ ಸಾಧಿಸಿಪರರ। ವಸ್ತ್ರ

ಗೈಜೆಯೊಳ್ ಸುಚ್ಚ್ಯ್ವಃ ಕೋಳ್ ತೋಳ್ವ ಮರಿಮಿಾನ್ ನ್ಯೆನೆತೋಳ್ಗು | ವಚ್ಚ ಬೆಳ್ಸ್ನಿತೊ
ಪ್ಪುಗಳ್ ಧರಧರಂಗಳ್ಗೊಳ್ ತ್ರಿ | ವರ್ಣಮಿಂ ಚುಗಳ್ಗಿನೆ | ಅಚ್ಚರಿಯ ನೆವಾಳ
ಮಾಗ ದಿಕ್ಕೆಲ ದೊಳ್ ತೆ | ನಿಚ್ಚಲದ ಕರುವಾದ ದೊರಗಾದ ನೆತಿನೆ ತೆಯೊಳ್ ಗೊಬ್ಬ
ಶಿಗಂಗಳ್ಗೆ ವೆಂಗಳ ಪ್ತಾಕ್ಷದ ಮರಿ | ಚಿಗಳ್ಗ ಯಿಸಿದವು ||೧೦|| ||
ವಿರಚಿಸಿದ ಕರುವಾದ ದಿಕ್ಕೆಲದನವರತ್ನ | ವರಿಬಚೆ ತರನ ಕತ್ತೊರಗಾಧೊಪ್ಪಿದು
ದುರಜತ | ನಿರಿಶಿಖರಮಂ ಸಾದರ ಸುಕ್ಕಾ (ಶ) ದೊಳ್ ದಿದಮಣಿಂ ದ್ರುಚಾ
ವದಂತೆ || ವರಿವರಿಯ ಗುಡಿ ಕಲಶಗಳ ದಿವ ತಾಕೆನೆ | ಸುರಚೆಮರಗಳ್
ಸಾಳ್ಗಳ್ಸಿ ದವು ಗಗನ ಮೆಂಬ | ಶರಿಯ ಸಿಂಗರಿಸಿದ ರೊವರಿಮುಗ್ಗೆತ್ತುವ ಕೆ
ಮೊರಮಡುವ ನಿಲರಾಜಂಗೆನೆ ||೧೧|| ಪಸ್ಸ (ರ) ದೊಳ್ ರಾಜಿವಚಂದ್ರ
ಕಾತಿಗಳ್ | ನಿಶ್ಚಲಸ್ಥಲದೊಳ್ ಕಾಂತದಿಂತನುಲತೆಯ | ಮಸ್ತ (ಸ್ರ) ಮಂಗಳ್ ವ
ಸ್ತೊಕ್ಕ ಜಪ್ಪನದ ನಿರಜಗಃ ಧಿಯರ ಕಾಬ್ಬಿದ | ಮಿಸ್ರ್ತೊತಿಗಳ್ ಡೆಯಚಂ
ದನದಗ್ಗು ಮಲ್ಲಿಗೆಯ | ಲಕ್ಷ ಡಿಯತನುಗಂಪ ಸಿಕೆ ವಿನೆಶಿವಿಗೆ ತಂ | ಪೆಲಿ

ಷ್ಪೋರಣಮುದಗ್ರದಗ್ರಹ್ಣವಭವನಮಂ। ಭ್ರಮರಿಸ್ಥಿಕರಮಕರಮಹಿತ
ಮಿಕ್ತೆಮಿಂನಿಲಕ। ಶೋಭಿತರಾಜಿವಜಿವ ಪ್ರತತಿವಾನವಾನಮುದ್ರದೊಳ್ ನಿ
ದುದು॥ ೬೩॥ ನುಳ್ದೊಂದು ಮಿಾನ ಮಿಾನ್ಸಂ ನಿತಾಮಿಾನನಾ। ನತಿನುಂನಿತೆಗಂ
ದು ಮಿಾನಾಮಿಾನ ನುಂಗಿದುದು। ಬಳ್ಕೆಗೊಂದು ಮಿಾನದಂ ಮತ್ತೊಂದು ಮಿಾನ್ಸಂ
ನಿತಾಮಿಾನನುಂನಿತೆಗಂದು॥ ತೋಳ್ಗಲು ತೊಂದೊಂದನೊಂದಿಂತು ನುಂಗಲ್ಕಮಿಂ
ನಿಲಮೆಲ್ಲಮಂ ನುಂಗುತಿರ್ಪದೆನೆ ಬೆದರಿಮಿಾ। ನ್ಗಳ್ ತಿರುಗುತಿರ್ದವೆಕೆ
ಗಳೊದನೆ ಮುಂ ಮೊಕ್ಕು ಗಿರಿಗಳ್ ಬೆಯಾದುವಂತೆ॥ ೬೪॥ ಅಮಹಾಂಭೋ
ಧಿಯಂ ನೋಡಿಪರ್ಷಿತನಾಗಿ। ಭಿಮಸೆನಂಬಳ್ಕ ನಲವಿನಿಂ ದ್ವಾರಕೆಯ
ಸಿಮೆಗೈತಂದು ನಗರದ್ವಾರಮಂ ಮೊಕ್ಕು ಬಂ ರಾಜಮಾರ್ಗದೊಳ್ಗೆ॥ ಸಾವ
ಜನಿಗಿರಿಯ ಹಯ ತರಂಗದ ನೆರವಿ ದೊರೆಯ। ಚಾಮರಶ್ರಪರಿಯ ಬೆಳ್ಗೊ
ಡೆನೊರೆಯ ಭೂಷಣ॥ ಸ್ತ್ರೀ ಮಮ ನಿಗಣದ ಕಳ್ಗಳ್ ವದಜನ ದನಿ
ದನಿಯ ಕ[illegible] ದನು॥ ೬೫॥ ಪ್ಪಿಳ್ಳಿಂಗದಲಾಮಿರ್ಮಿಾತಿಪಾ

ಛಉಮಾಸ್ಥವನಚಿಂತ್ಯ ಬಳ್ಳಿ ವಿಕಿದ ಭಿಂನ ವಿವೇಕದಿಂದ ಅರ್ಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟುತ್ತಿರಲು । ಎಂಬುದಿದರ್ಥ । ಆಠಬಿಂಬಿ
ಬಗಿನಕ್ಕೆ ಶುಕತವ ಸ್ಪದಸ್ಥ ಮಿಂಚುವ ಸ್ಫುರಿತಂ ಸ್ಫುರಿತಂ ಅರಸು ವೈದಾಶಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆ
ಭಿಂನವಿವೇಕದಿಂದ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ಅಳಿದುದು ಎಂಬುದಿದರ್ಥ । ಪ್ರೊಕಟಸಂದಿಶಾಗದೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದ
ಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಜ್ಞಾನಜ್ಯೋತಿ ಅಳಿದು ಅಂತಃಕರಣದ ಆಧಾರದಲ್ಲಿಪ್ಪ । ಬರಿ ಅರುವಿನ ಜ್ಞಾನಿಗ
ಳು । ತಂಮ್ಮ ನಿಜವನರಿಯರೆಂಬುದಿದರ್ಥ । ಅಂನಮಾನದ ಮಿರಿಯರಿಲ್ಲ ತಂಮ್ಮ ತಾವರಿಯರೆಂ
ಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಭಿಂನರುಚಿಯರಾಗಂತು ಪ್ರಾಣ ಷಂಡಾರವೆಂಬ ಮುದವನಿಕ್ಕೆ ಸುತ್ತಿರಲು । ಅದರವ
ನವನುಂಡು । ಪು ಗಾಮಾನವಚಿ । ಕುತ್ತೈ ದಾಶಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಪ್ರಾಣ ಷಂಡಾರವುದ
ಕ್ಕೆ ಮುಚ್ಚೈಪಿ ಸುತ್ತಿ । ಮುತ್ತೆ । ಅನಾದಿವಿನಿಪ್ಪಳಿವತತ್ವ ಮನಾಗಿಗ್ಗೆ ದಕ್ಕಿ । ತಾ ಮಿಡಿದ ಭಿಂನಜ್ಞಾನದಿಂ ಮು
ತ್ತಿವಿಡ್ಡೆ ತವಿರಂಬ ತಂನಪಿಂಡದ ಪಿಂಡಾಶ್ರವವ ಬಿಗಿ ಮಿ ಸುತ್ತಿರ್ದನೆಂಬುದಿದರ್ಥ । ಅರಿದ ವಾಕ್ಯವ ಕೊ
ಟ್ಟ ಅರಿದು ತಲೆಯ ಮಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಅದವೆತ್ತು ಮಿಸಾರದ ನಿಲ್ಲತ್ತರ ಕರದಿದನೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ೨ ॥
ಮುಗಿಲ ಬಂಗಾದ ಪಕ್ಷಿ ಮಗನಕ್ಕೈ ಎಲ್ಲಗಿಲ್ಲ ಗಗನ ನಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಪಪ್ಪದನಿಲವನು ತಲ್ಲಗದಲ್ಲಿ ವ
ನಾಶಿ ಪ್ಪವಮಿಪ್ಪ ಬಾರದು । ಜ್ಞಾನ ಪ್ಪಪ್ಪನು ಮುಪ್ಪಿನ ಸತ್ತು ವಿಶ್ರುಜಗ ಮಾಯೆತ್ತು । ಜಗಂಜ್ಯೋತಿನಿಂ
ನನ ಮಾಡಿಎನನೆ । ನಿಂಜಿನ ಗೂಪ್ತೆ । ಕ್ಷೈತ ॥ ಪಿ ॥ ಮುಕ್ತಿಭಾನ ಮಾತ್ರ ಮಪ್ಪುಜ್ಞ ವಷಂನನೆಂಬು
ದಿದರ್ಥ । ಮುಗಿಲ ಬಂಗಾದ ಪಕ್ಷಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆಜ್ಞ ವಷಂನನಾಗಿ ಗುರುಕರುಣ ಶುದ್ಧ ನಮಾಗಿ
ಎಜ್ಞನುವನು । ಅರಿಯದೆಂಬುದಿದರ್ಥ । ಮಗನಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಗಿಲ್ಲ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಎಂತೆಂದೊಡೆ ಪ್ಪಜ್ಞ
ವಂನೆ ಬಯಲ ಪರವತೊಟ್ಟು ಮುಕ್ತಿವಿನೆ ಲಪ್ಪಿವ ಮಾಡಿ । ಪರಶಿವನು ಎನಿಪ್ಪದು ನಿಲ್ಲತಪ ಲು ಎ
ಂಬುದಿದರ್ಥ । ಗಗನ ನಕೊಂಬಿನಲ್ಲಿ ಪ್ಪಪ್ಪದನಿಲವತೆಗದಿಪ್ಪವ ನಾಶಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಎಂತೆಂದೊ

॥ಪ್ರಾಣಾ ವಿಲಾಸವೆಂಬ ಸ್ಥಲ॥

ಚಿಗೆಧ್ಯೆಯಿಂದ ಆ ಮನ ಸ್ವಸ್ಥಿಂ ಪ್ರೇಹಿಸಲು। ಸಂಚಲ ಮಡಿಮ್ಯ। ಶಿ ಸ್ವಂಚಲವಾಗಿ ನಿಂದಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ವಾ-
ಯುವಿನೆಂಶದಶೆ। ಮಯಂದೆನಿಂದಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಮನ ನೊಮಯಾತ್ರೆನಿವನು ತಾನೆಂದರಿಯಲು।
ಆ ಮನವು ಅಲ್ಲಿಯೆ ನಿಶ್ಚಲವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ಮಯಾಯ್ಯಾಂ ತಶೆ ಬಯಲಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕ
ಅರ್ಥ॥ ೨೧॥ ಭೂತಭೂತವ ಕೂಡಿ। ಅದ್ಭುತವಾಯಿತ್ತು। ಕಿಚ್ಚು ಕೂಡಿತ್ತು। ನಿರ್ಯನಿರ್ಶಶಿಸಿತ್ತು। ವ್ರ
ತಿ ಪವನ ಸೋಮ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ದರ್ಪವಾಯು ವಿಂಪ್ಯಶಿಸಿತ್ತು ಸಂಗಡಿ। ಗೋಪ್ಯ ಕೂಶ। ಪಿ॥ ಸ್ಥೂಲ ಪಂಚಭೂತ
ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚಭೂತ। ಕಾರಣ ಪಂಚಭೂತಂಗಳ ಸಮರಸಂಯೋಗದಿಂ। ಮಿಶ್ರ ಪಿಂಡ ವೆಂಬ ಅದ್ಭು
ತ ವೃದಯವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ಭೂತ ಭೂತವ ಕೂಡಿ ಅದ್ಭುತವಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಯಿಂ
ತ ಅದ್ಭುತ ಪಿಂಡದೊಳಗೆ ಯಿಪ್ಪ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಶ್ರಮಿಸಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ಕಿಚ್ಚು ಕೂಡಿತ್ತು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಾರ್ಥ
ಯಿಂತ್ತ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಶ್ರಮಿಸಲು। ಮನದಲ್ಲಿ। ವಿಷಯ ತೃಷೆ ಘನವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ನಿರ್ಯನಿರ್ಶಶಿ
ಸಿತ್ತು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ। ತಾಪತ್ರಯಾಗ್ನಿಯು ವಾಯು ವಿಕಾರವ ಕೂಡಿದರು। ಸಂಚಲ ಪ್ರಾಣವಿಕಾ
ರ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ। ವ್ರತಿ ಪವನ ಸೋಮ ಮಧ್ಯದೊಳಗೆ ದರ್ಪವಾಯು ವಿಂಪ್ಯಶಿಸಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥
೨೨॥ ಅರವಿಯೊಳಗಣ ಕ್ರೂರ ಸಾಕ್ಷಿ ಪದದ ಸ್ವಾಮಿಯನು ಮುಟ್ಟಿ ಕಿಮ್ಮಟ್ಟಿ ಅರಸುತ್ತ ಬೆದಾಶಿ। ಪೋದರು ನ
ದಿಕಾಣದೆ ಅಂಗನಾದ ಮಿಶ್ರಯೆಲ್ಲರು। ತಂಮ್ಮ ತಾವರಿಯದೆ। ಅಧರ ಮಾನವನು ಂ ತೊತೆಗೆ। ಮೋಗಮಾ
ನವ ಬೈರ್ತತೆ ದಾಶಿ। ಅರಿದ ಪ್ರಾಣವ ನೊಪ್ಪನು ಅರಿದ ತಲೆಯು ಮಿಡಿದು ಕೊಂಡರು। ಅಧ್ಯಯಿತ್ತ ಬೆಕಾರದ
ನೆಯಿತ್ತು ಕೂಡಿದನು ನೆಗೆಟಾಗೊ ಮಿಶ್ರ ಕ। ಪಿ॥ ಭವವೆಂಬ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಹೋಲಬದಪ್ಪನಿಲ
ವಕಾಲಿಸ ಬಾರದ ಪ್ರವನೆಂಬ ಮಿತ್ತ್ರೆ। ಚಿತ್ತವೆ। ಹಿರಿಯನು ಪರಮಾರ್ಥ ಪಂಚಕ ಕಬಿಂಬ ಕರಂಗಾಗ

ದಿಸುವರ್ತ್ತಿ। ಪೂಜ್ಯತಾ। ವರನಗ್ರೋದರ ರತ್ನಂಗಿಸುತ ಪರ್ಥಿಯಿಂ। ದರಮನೆಗೆ ನಡೆದು

ಬಳಿವಾಂ ಬಾತಿಸರಸಿ ಕುಸ ನಯನ ಷಾಲಿರಾಜಕ್ಷಯನ। ಶ್ರೀರಾಜನ ಮರಿ ತಾವ ಪರಣಾದ್ವೈ

ತೆ। ಯನಂ। ಪರಣಗ್ರೋವರ್ಧನೋದ್ಧರಣಾಮ್ರ। ತಾಂಬರಾ। ವರಣನ ತ್ರೈನೃತ್ಯ ಪ್ರಾಭರಣನಲ

ಸೆಂದು ಪರಿಚರಣ ಕೆರನಿದ್ರು ಬಂದು॥ ಶ್ರೀ॥ ಪ್ರವದ ತನುಜಾತೆಯಂ ಬದಿದೆತ್ತಿಸ

ಕುಗೆಯಿಂ। ದುವಚರಿಸಿ ಮನೆಗೆ ಬಿಜ್ಞಯಂಸುನೆಂದಲಿಸಿ ನೆರ। ದವರಿ ಮಿತ ಪೌರಜನ

ಪರಿಜನ ಸಮ್ಯವರವರ ತಾರತಮ್ಯಗ್ಯನರಿದು। ತ್ರೈಪಿಯಿಂದ ಕ್ಯುಸಿ ಬಿಜ್ಜಿಹವಗೆ।

ದನೆ ಬಯ್ಯಕನುರ। ರಿಮನ್ನವನೆ ಕೈಗೊಟ್ಟು ನಡೆಯಲ ಸ್ನಾನಮಂ ಟಪಕ್ಕೆ ಬಂದಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿ

ದನು ತ್ನವ ಮಾಡುದಂದಿನಿರು ಗ್ಯೋಲಗದೊಳ್ಗು॥ ಶ್ರೀ॥ ಶ್ರೀ ಸ್ನಾನಮಂ ವಿವಿಧವೈ

ಭವದಿಂದ। ತಿಕ್ರಮಿಸಿದರನ ಸ್ನೋಲಗವುಂ ನಿರಿಕ್ಷಿಸುತು। ಪಕ್ರಮಿಸು ಬೈ[illegible]ಗೆ

ಗ್ಯಸಿರಾರಿಸುದಿದನೆ ತಿನ್ನಪತಿ ಭೂಮಂಡಲದೊಳ್ಗು। ಪಕ್ಷಿನಾ ಪಲ್ಲನಿನ್ನಿ ಸರಿಗೆ

ರಾಜಥ। ಪಕ್ಷಿಯೊಳಗೆ ಸಗ್ಗಮಕೂರ ವಪರಿಕ್ಷಂ[illegible]। ಚಕ್ರವರ್ತಿ ಗ್ರಸ್ತದೆಸಿ

ಮುನಿಧರ್ಮಮಿತ್ರನಂ ಬೋಧಿಸಿ ಮಹೀಶನಾಳ ತ್ರಿಯೋಗ್ಯ ನೋಲ ವಿಪ್ರನಗರಿಗೆ।। ಪ

ತ್ರಿ।। ಪ್ರವ ಸಂಬಂಧ್ಯರೈದೆ ಪಾಂಡವಧರಿತ್ರಿ। ರಮಣ ರಿದು ಸುರುಸ್ತದಣೆ

ಯವಿ ಚಿತ್ರವಾದ ಕರವಾದ್ಯಂ ಧನಿಯ ಸೊಲಕ್ಕೈದಿ। ವಿಗೆ ಯನಂ ಪ್ರಮದೋರು।।೪೦

ಮಿರುವಮಣಿ ಮಕುಟದೋರಣಿಸಿದ್ದ ಕಾವ್ಯಯ। ಮಿಕ ಸೊನಲ ಕತ್ತುರಿಯ ಲಲಿತ

ತರ ಕ್ರಮಲತೆಯ। ತುರುಗೆವೆಯ ನಿಶ್ಚೈನ್ಯರು ಸಂಗಳ ನಾಸಿಕದ ಮೋತಿ ವಜ್ಜ ನಮಾಡೋ

ಪುವ। ಶೀನಗೆಯ ನದ ಮಗ್ಗ ಕುಂಡಲದ ಬೆಳ್ಳಿನಿಂ। ಮೆರವನದ ನನಂಪೋವನದನ

ದನನಂ। ನೆಕಸಿಯ ಬಗು ಮದನನಂ ಪಡೆದ ನಿಜರೂಪನಂ ಕಂಡನವನಿಪಾಲನು।।೪೮

ಕುರವಪಾಣೆ ಪ್ರಕಧಂಸಿನರಲಿ। ಗವ। ತಾರ ಮಂತ್ರಾರು ಹೊಂದೆ। ಕನ್ಯ ದೈತಂದು। ಬಾ

ರುಪ್ತಾನ ಪ್ರಾಯುಧಿ ಸ್ತಿರ ನಕಾತ್ಗಿರ ನಗಾನ ವಂಕಾಡೆ ತೊಲನಿ।। ಪಾರಿಜಾಂಬಕನವ

ದವಲ್ಲವನೆ ಮಣಿಯುತಿರ। ಉರಾಯನಂ ತೆಗದು ತಕ್ಕೈನೆಲ ಕನನ ಸಾರಿಯಂ ಪ್ರಿ।

ಮದಿಂ ಬಿನಿಯಪ್ಪಿದಂ ಮತ್ತೆ ಮುನಿಜನಂ ಬೆರಗಾಗಲು।। ೪೯।। ಮುರಹರಂಬ್ಯಕವಂ

೮೨

ಗಳೆಂಬ ಶರಣನ ವತುಂಬಿ ಸೋಂಕಿದ್ದು। ಅದೆಂತೆಂದಡೆ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಂಸಾರ ಸುಖ ವಸ್ತುವು ಮೋಹಿಸಿ ಸೋಂಕಿ
ಪ್ರಕಾಶಗಳ ಮೋಹಿಸುವಾತನೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಶರಣನ ವಿಷಯಂಗಳ ಗ್ರಹಿಸುವದ
ಕ್ಕೆ ಮುಖವಾವುದೆಂದಡೆ। ಆ ಕೃಪದಂಗಳ ಮುಖವಾದ ಶರಣ॥ ಮುಖವೆಂಬುದೆಂಬ ಶ
ಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಮುಖಂಗಳಿಗೆ ಚತುರ್ದಶ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ವ್ಯಾಪಾರದ ಶರಣ॥ ಆ
ದಿ ನಾಲ್ಕು ಬಾಯಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಆ ಚತುರ್ದಶ ಮುಖ ದ್ವಾರದೊಳಗೆ ಆ ವಿಷಯ
೭ ಯಂ ಪದಾರ್ಥವ ಭೋಗಿಸುವದಂತಂಗಳಾವವೆಂದಡೆ। ಸಾವಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಶರಣ ಮಥನಂಗಳೆಂ
ಬುವೆ ಕಾರ್ಣವಾದ ಕಾರಣ। ಸಾಗಾಯಿ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸೋಕಿದಾಕೆ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಇಂತ
ಪ್ಪ ಮಾಯಾ ಭ್ರಾಂತಿ ಬಾಹೆವನ ಹೊಂದದ ಯುಗವಿ। ಆತಗೆ ಪ್ಪುಗ್ಲಾನಾಗಿ ಎಸಾ ಸುಖಾ ಮಹಾ
ಧಿಯೆಂದಿಬ್ಬಿಸಿ। ತದ್ದೈಹ್ಯದಿಂ ಚೈಪ್ರ್ಯ ಡಿಸಿಕ್ಕೊಳ್ತನಿ ಶ್ರೆಯದಿಂ ಪಿಡಿದು ಲಾವಿಸುತಿರ
ಯು ಎಂಬುದಿಗ। ಹೊಂದದೆ ಯುದಲ್ಲಿ ಹುದಗಿರ್ದ ಅಗ್ನಿ ಯತೆಗದು ಮುದ್ರಾಕಿಸಿ ಎಂ
ಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಇಂತಾಗಲು ಶಬ್ದಜಾಲಂಗಳೆಲ್ಲವು। ಆಗದವೆಂಬುದಿಗದ್ದನಿಮ
ದರ್ಶನವ ಸಂಗಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಪ್ರಭಾವದಿಂ ತೋರುವ ಸಾನವ
ಸಂಗಗಳೆಲ್ಲ ಆಗದವೆಂಬುದಿಗ। ಮನದ ಬಂಣಗಳ ಕಿಗಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ॥ ಇಂ
ತ್ತ ಮನದ ದರ್ಶವಳಿದು ಚಿತ್ತ ಕೃತ್ತ ಇಂದು ದ್ರವಿಸಿಪ್ಪ ಶರಣನ। ಆ ಚಿತ್ತು ತಾನೆ ತಂ
ನ್ನಳು ವಾಗಿ ಅವಗ್ರಹಿಸಿತ್ತೆಂಬುದಿಗ। ಚಿತ್ತ ತಾಯಿ ಮಗನನುಂಗಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅ
ರ್ಥ॥ ಆ ಚಿತ್ತೈಕ್ಯ ಒಳಗೆ ತಾನೆಂಬ ಭಾವವಳಿದು ಇರ್ದ ಶರಣನು। ತಾನೆ ಶಿವತತ್ತ್ವ

ಸಪ್ರಕೃತಿ । ಅಪ್ರಕೃತಿಗುಣದಿಂ । ಪೃಥಿವಿ ಕರಣಂಗಳೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಪೃಥಿವಿ ಪರಿಯಾಪ್ತವದ
ಲ್ಲಿ ಪೃಥಿವಿಗೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಸ್ವಭಾವ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಅಗ್ನಿ ವಾಯುಗಳೊಳಗೆ । ಆತನ ವಿಂಗೆ ಆ-
ಧಾರ ಸಂಚವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ವಾಯುವನಲನ ಸಂಚವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪ ಶರೀರ
ಸಂಬಂಧವಪ್ಪ । ಜೀವನ ಪ್ರಾಣಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಕೃತ ಸಂಕಲ್ಪ ವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಅರಿವಿಲ್ಲದ
ಶೃಂಗಾರವ ಮಾಡಿ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಯಿಂತಪ್ಪ ಕ್ರೀಯಂಗೆ ಸಂಸಾರವನೊಪ್ಪುವಿಕೆ । ವ
ರಿವವನು ಯೆಂತ್ರವಾಹಕನಾಗಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿರ್ದನೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಆಡಿಸುವನು ಯೆಂತ್ರವಾಹ
ಕನಾಗೆ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಯಿದು ಮಿಥ್ಯವೆಂದರಿವುದಿಬಲ್ಲುತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಧ್ರುವ
ಬುದ್ಧಿ ಸ್ತಂಭವೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಸ್ತಂಭವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆ ಸ್ತಂಭದಲ್ಲಿ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೆ ನಿತ್ಯವೆ
ಂದರಿದು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರೆಯೆಂಬುದಕ್ಕೆ । ಸ್ತಂಭವೆಂದು ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿದರೆಯೆಂಬ
ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಆ ನೆಲೆಗೊಂಡ ನಿಲವಿದಿ । ದ್ವೈತಭಾವವಳಿಯಿತ್ತಾಗಿ ಸ್ವಯವೆದ್ದುದು ವಾ-
ಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ೧೬ ॥ ಯಿಪ್ಪತ್ತೆ ದುತತೆಯೊಳಗೆ ಯೋಗ ಸುಮಾಲೆ ವಾಖ್ಯವೆಂಬು
ಪದಿನಾಲ್ಕು ಬಾರಿಯ । ನಾನಾ ಯಿಪ್ಪತ್ತನೆಯ ದಾಡಿ । ಹೇಳಿದಯಿದಲ್ಲಿ ಹುಂದಗಿದಲ್ಲಿ ಯತೆಗ-
ದುವಯ ಜ್ಞಾಡಿ ಸಿದ್ಧಯುದ ಧರ್ಮವ ನುಂಗಿ । ಮನದ ಬಂಗಂಗಳ ಕೆಡಗಿ । ಹೊಳೆತ್ತು ತಾಯಿ ವಗ
ನ ನುಂಗಿ । ಶಿಶು ತಾಯ ಚೆಲುವಳಾಗಿಗೊಪ್ಪೆ । ಶ್ವಾಸನೆಂಬ ನಿಲವ ಅಂಗಯ್ಯ ಮೆಲ್ಲ ತೆನುಂಗಿ
ತ್ತು ॥ ೩ ॥ ದೀಪಕ್ಕೆ ಶರಣ ಪ್ರಧಾನವಪ್ಪದು । ಹಂಗಿತದ್ವೈಪರ್ಕೆ ಪಂಚವಿಂಶತಿ ತತ್ವ ವಿಪ್ರ
ಧಾನಂ ವಾಗಿ ಪಚಾರ । ಯಿಪ್ಪತ್ತೆ ದುತತೆ ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಪ್ರವೃತ್ತಿ ಸಂಗಳು ವಿಷಯ

ಯಂ ತತ್ತು ತಂನ ತಾನರಸು ತಿಷ್ಠಿತ ಸ್ವಪ್ರಕಾಶ ನಿಶ್ಚಿಂ ಬಸು ಬಿಸು ನಿಷ್ಕಳ ಜ್ಞಾನಜ್ಞಾನದೃ
ಷ್ಟಿಯು ವಯಂದೆಂಬುದರಿವ್ಯ ತೋರುವ ಪರಬ್ರಂಹ್ಮ ಪ್ರದರ್ಪ ಪ್ರಗಣಸ್ಥಾನ ವಾದ ಕಾರ
ಣ ॥ ಕಂದರ ಕನ್ನಡಿಯಾದ ದರ್ಪಣವೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕೆ ಅರ್ಥ ॥ ಈಯುದರಿವ್ಯ ತೋರುವ ಪರಬ್ರ
ಂಹ್ಮ ಸ್ವತಂನಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಸ್ಥಿತ್ವೆಂದರದು । ಆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ಭಾವವೆ ಪರ
ಬ್ರಂಹ್ಮ ವಸ್ತುವ ಶ್ರುತಿ । ತಾನೆ ವ್ಯಕ್ತಯಾಗಲು ಆ ದರ್ಪಣವ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ ನುಂಗಿತ್ತೆಂ
ಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ಅರುವೆಂಬುದೆ ದಿವ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ರಾತ್ರಿಯೆಂಬುದೆ ಮರವೆಯೆಂಬು
ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ಯಿಂತರಿವು ಮರವೆಗಳೆರಡನು ತಂನಲ್ಲಿ ಪುಟ್ಟಿಸುವ ಅರಿವಿನ ಜ್ಯೋತಿ
ಗವಿಂತಾದ ಜ್ಞಾನಪ್ರವೇಶ ತವಾಷ್ಪೋತ್ಸಾರಣ । ದಿವಾರಾತ್ರೆಯುದಂಯದ ಜ್ಯೋತಿಗತ್ತ
ಲೆ ನುಂಗಿತ್ತೆಂಬುದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ಅದು ಮರವೆಯಾನಿ ಬದಿಂದರಿಯಲು ಪರಬ್ರಂಹ್ಮದಲ್ಲಿ
ಯಿಲ್ಲಯುತ್ತೆಂಬುದೀಗ । ನಿಷ್ಕಳವಾಯಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ೧೫ ॥ ಶಕ್ತಿನಿಗೆ ಬ್ಬಸು
ಮಕ್ಕಳು ತೊಟ್ಟಿಲ ಮೆಲ್ಲತೆ ವರು ಶಕ್ತಿನಿ ಬಾಣತಿಯಾದಳಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ । ನೆಂ ತೊಟ್ಟಿ ತೊಟ್ಟಿ
ಲ ತೂಗುದಿ ಜೋಗುಳ ವಾಡುವೆ । ಶಕ್ತಿನಿ ಬಾಣತಿಯು ತೊಟ್ಟಿಲ ನುಂಗಿತ್ತುಯೆಂದೆನು ಪ್ರೌ
ಢ ಗಾಂಭೀರ್ಯರ ॥ ೩೨ ॥ ಮಾಯೆಯೆಂಬ ಶಕ್ತಿನಿ । ಚಿತ್ತದರ್ಪಣ ಭುವನಂಗಳೆಲ್ಲವನು । ಅವ
ತ್ರುಪಿನಿ ನುಂಗುತಿರ್ಪ ಕಾರಣ । ಆ ಮಾಯಿಗೆ ಶಕ್ತಿನಿಯೆಂಬ ಶಬ್ದವಾಯಿತ್ತು ॥ ಆ ಮಾ
ಯೆ ಸಂಕಲ್ಪಭಾವದಿಂ ಜೀವ ಪ್ರಾಣಗಳಿಂ ಜೀವರ ಪುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ । ಶಕ್ತಿನಿಗೆ ಬ್ಬಸುವ
ಕ್ಕಳು ಯೆಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ ॥ ಮಾಯಿತ್ತು ॥ ಆ ಜೀವ ಪ್ರಾಣಂಗಳಿಗೆ ತನುವೆ ಆಶ್ರಯ —

ತಾನು ಪರವಸ್ತುವೆಂಬುದವರದು । ಚಿಪ್ಪಾಪ್ಪಂವೆ ದಲ್ಲದೆ ಸ್ವಭಾವವೃದಂಯುವಾಯುತ್ತು ॥
॥ ೧೩ ॥ ಅಂತಹುವೆಂಬ ತತ್ತ್ವ ಯಾತದು । ಬಂತಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಗಂತಗಂತರಸರಸ । ತೊಳಲಿ
ಬಳಲುತ್ತೆ ದಾಶೆ ಸಂತವಂತಲ ದೊಳಗೆ ಸಂಕೆ ನೊಂದು ಚತುರ್ದ್ದಶವಂ ಸಂದನರೆ ಯುಬದಷ್ಟ
ಗವ ಪ್ರಕಚಿಂ ಬನಂಗಿತ್ತು । ದಿವಾರಾತ್ರೆ ಯುಡಿ ಯುದಚಿಳಗಸುತ್ತ ಲಿಸಂಗಿತ್ತು ಗೊ
ಷಿ ಶ್ರುತಸಲ್ಲಿ ಯಿನ ಶ್ವಾಲಾಯುತ್ತು ॥ ಪ ॥ ಮೊರತತ್ವದಲ್ಲಿವಂದು ಚಿತ್ತೆಂಬ ಬಂದು-
ಪೃದ್ವೆ ಸಿ । ವೊದಗೆ ತನ್ನಂಬದಶಬದ್ಧದಿಂದ । ಪಂತವಸ್ತು ತ್ತ್ವಶ ಶ್ರುಸಾ ಷಿಂಬನ್ನನಲತತ್ತ್ವ
ವೆಂಬಶ್ರಶುವಂ । ಗಭಿಗಸೆ ಸಿಕೊಂಡಿ ಪ್ಪನಾರಗದಿಂ । ವಂದು ಅಂತಾಶ್ವತಿ ಯಾಗಲು ಯುದು
ಅಂತಶಬ್ದಸ್ಯಾರ್ಥ ॥ ಆಚೆ ಪ್ರುಂ ಪ್ಪು ಂತದವತಲಾಳಗೆ ಪ್ರುವಂ ಚಿದು ಬ್ರುಂ ಪ್ತಾ ಂತವೆಂಬತತ್ತ್ವ
ಷುಚಿತ್ತೆಂಬುದಿ ಗತತ್ತ್ವ ಶಬ್ದಸ್ಯ ನ ಶ್ವಚರ । ಅ ಬ್ರುಂ ಪ್ತಾಂ ಕ ದೊಳಗೆ ಸ್ವ ಪ್ಪುಸ್ತ್ರ ಜಿ ವ
ರಾಸಿಗಳ ಷು ಟ್ಯವದು । ಷು ಚಿದ ವಸ್ತು ೩೦ ವನು । ತಂ ಸ್ವ ಭಾವ ಪಿಂತವ ವುರದು ।
ಮಿಥ್ಯಾಪಿಂತವದ ರಿಸಿ ಲುಅದು ಪಂತ ಪಲ್ಲಟವಾಗಿ ಯಾಂ ಬಶಬ್ದಸ್ಯಾರ್ಥ ॥ ಅ ಮಿಥ್ಯಾಪಿಂ
ತದೊಳಗೆ ಜ್ಞಾನೊದಯುವಾದ ಪ್ಪುಜ್ಞಾನಿಗಳಿ ತಂ ವ್ಯ ನಿಲವಾ ವ್ಯದೆಂದರಿ ಯುದೆ । ಯುದಿ ರಿವ್ಯ
ಕೊಂಡು ಪರ ಬ್ರುಂ ಪ್ಪು ವ ಸ್ವರ ಷುತ್ತಿ ಪ್ಪುದಿಗ । ಗಂತರಗಂತರ ಸ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುತ್ತೆ ದಾ
ಶೆ ಯುಂ ಬಶಬ್ದಸ್ಯಾರ್ಥ ॥ ಅ ಅರಸುವ ಖಂ ಕಿತ ಜ್ಞಾನದ ಬಗೆ ಯು ಬ್ಬೆ ದಿನ ಟರಿ ದುಬ್ಬೆ
ದವಿಂ ಬತುವ ದಿಗ ಸಂತ ವಂತಲ ದೊಳಗೆ ಸಂಕೆ ನೊಂದು ಚತು ದವಿವ ನಂ ಬಶಬ್ದಸ್ಯಾರ್ಥ

...ಸೂಜಗಸ್ಸ... ...ಹರಿಯಂತೆ ಬಲಯುತಂ...

...ನಬ್ಬ...ವನಂತೆ ಚತುರಾನನಂ ನರಿ ದ್ಧಕನಂತೆ ಶತ್ರಾಕಳಂ ದಿವಾಕರನಂತೆ ನಿದೋ೯ಷ

ನಿಂದ್ರನಂತೆ ॥ ಪರಿಚಿತ ಸುಕವಿರಮ್ಯನಮತಾರ್ಚಿಯಂತೆ ದಿನ್ರಿತಕುವಲಯನೆಂದು

ಧರ್ಮಜನ ಧರೆ ಮೊಗ್ಗು । ತಿಕಬ್ಬಿಕಹಸ್ತಿನಾವತಿಗೆ ವೆದವ್ವನಮುನಿಯೊಂದಿನಂ

ಬಂದನು ॥ ೧೩ ॥ ಬಕಲನ ಪಾಲಕಂ ಪೊದಕಟ್ಟ ರಿಸಮುನಿ ವರನ ಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡೆ

ಮಾಗಿದೆತ್ತಿ ಚಿಕ್ಕೊಸಿ । ಪರಿಸಮಂ ತ್ರಷ್ಣತೆಯನಿತ್ತ ನತ್ತಾಕಮಂ ಕೊಂಡು ಸುಖದ೯ಬ

ಬ್ಬಿಕಾ । ಅರನನನು ತಾವದಿಂ ದತಿವಾನಿ ಮಾತಾಡ ದಿರುತಿರ್ದ ನನಿಲನಂಬಾಕ ಪೊಂದಿ

ನಿಕಿಲ್ಲ । ದುಕಿವನದು ಮಿಗೆ ಸಿಗೆಯ ಬಿಸಿಲಿಂದ ಬನವ್ಯದ ಕ್ಕೊಮಲರ ಸಾಲದಂತೆ ॥ ೧೪ ॥

ಕಂದನ ರನನ್ನಾವ ಮಂಬಿಕನ ಸುತ ಬೆಸ । ಕೊಂದ ನಿಂತೆಂದಾ ಮುನಿಂದ್ರ ನೆತಿ ನವ

ತಿಸ್ರಾ । ಮಂಡಲದ ನಕಲಸಾಮ್ರಾಜ್ಯಮಂ ಪಾಲಸುವ ನಿನ್ನನಂತನಡೆಗೆ ॥ ಖಂ

ದನಂ ಮಾರ್ಗಸುದಾನನದಿರುವ ಸಾಕು ಮನ । ದಂದತಿಯ ನೋಡಿಯೆ ನಲ್ಲ್ಯ ಯನಂ

ನಿಸಗ್ಗ್ರಾಣ್ಯಗತಕಿನಿನ। ಕೆಲ್ಲರುಂ ಪಿದಾ್ಯ ಧರಶ್ರೀಜನಕೆನಿನ। ಕೆಲ್ಲರುಂ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯವ
ತೆಗೆಸ್ಯೆಯೊಲಂಕಾನಿವಾಸಿಗಳ್ನಿನರು। ಎಲ್ಲರುಂ ಸುಮನೋರತರ್ಮದ್ಧು ಪ್ರತಕೆನಿನ।
ಕೆಲ್ಲರುಂ ಸುಗಾಯುತಕರ್ಕಿಸೆಕೆನಿನಶ್ಮನುಜ। ಕೆಲ್ಲರುಂ ಕಾಂತಾರಮಿತ್ರ್ರಾಗನಂಪದರ್ಮ
ಜನಕಲ್ಲವನಿತ್ಯೆಯೊಳು॥೧೧॥ ವನುಗಳುಂ ದುಪತ್ರಿಗಳ್ ಮಾಗದೊ ಪೆಕ್ಷ್ಮೆಕಲ್ಲಿ। ಕನ
ಪಿಂದಲಾಕೊಗಳ್ಮೆನಿನ ದೊಡೆ ನಂತತಂ। ವಿಕ್ರದಸುಮನೋಯೊಗಳ್ಮಲ್ಲ ದೊಡೆಸೆ
ರಿಪ್ರೈಶವಕ್ಷಾಷ್ಟುಮಲ್ಲದೀಲು॥ ಲನದಪ್ನಕೊದಾ್ಯನಕ್ಷ್ಮೆಗಳ್ಮೊಂದಿರದೊ। ಪೆ ೫
ನಿವರಾಜ್ಯೆಂದ್ರಂಗೆಸಿಗಸುವಿ। ದಾನಿಕಂ। ಜನದೊದಿ। ಪ್ರಸ್ತಿನಾವತಿಯನಮರಾವ
ತಿಗೆ ತರಿಯೆಂಬಕೆ ಪ್ರೈದ್ಧರು॥೧೨॥ ನಾಗೆಂದ್ರನಂಬಿದಪೆತತೆವಾಸಿಸತ್ರಮರ। ನಾ
ಗೆಂದ್ರನಂಬುದ್ಧಿ ದೊರಪತ್ತುಮರಮದರ। ನಾಗೆಂದ್ರರಂ ಸಿದು ಬೆಕೆಗಾನಿಸತ್ರಮಲ
ನ... ನಕ್ಷಿ। ತೆಗೆಬ್ಯಕ॥ ನಾಂಗೆಂದ್ರಕ್ರಯನಾಲಯದಜದಧಿ ಯೆನಿಸಿನತ। ನಾಗೆಂ
... ನಗ್ರದುಮದ್ಧ। ನಾಗೆಂದ್ರಧರನಜಾತೆಯ... ನ್ರಸೆದಿ

ತೋರಲಿಂದುದೆಂಬುದಿಲ್ಲ ನಲ್ಲಾಳಗಣಂ ಚರ್ಮವೃತಿಂದುಬಲ್ಲುದೆಂದುಂಬ ಶಬ್ದಸ್ಪ
ರ್ಶನ॥ ಬಿಳ್ದುದೊಳಗಗಿಪ್ಪವಸ್ತ್ರದಂತೆ। ಅ ಮೆಬ್ರಂಪ್ಪ ವ್ಪ। ಪಿಂತಸ್ತ್ರವಾಗಿದರ್ಪಣ।
ವೆ ದೇರಿದೆಂಬುಷ್ಟು ದಿಲ್ಲ॥ ಬಿಳ್ದುದೊಳಗಗಲವಸ್ತ್ರವೃತಿಂದುಬಲ್ಲುದೆಂದುಂಬ
ಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶನ॥ ಯಿಂತಪ್ಪ ಟರಬ್ರಂಪ್ರವೃತಾನಿಂದಸ್ತ ತೋರವಿಲ್ಲಬಿಳರಲಿಲ್ಲ
ಗಿ। ತೋಳರಲಿಲ್ಲಬಿಳರಲಿಲ್ಲಾ ಶಿಗೆಂದು ದುಂಬುದಸ್ಪರ್ಶನ। ಯಾನಿಲವನಾರು ಬಲ್ಲ
ಶಿಲಿಂದಶಿ। ಯಿದಂ ಪ್ರಂವೆಮ್ಮಂಬವೃಕ್ಷದುವಳದವರಾ ಮಾನುಭಾವಿ ಬಲ್ಲನೆಂಬುದಿಲ್ಲ
ಅನುಭಾವಿ ಮುಖಿ ಬಲ್ಲನೆಂಬಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶನ॥ ॥ ಖುಲದೊಳಗಿದರ್ಪಿಸೃ ಖುಲವಸ್ತುತ
ದಿ ಖುಲವೃತಾನಾಗಿಂದುಂಡುದ್ರಿಶ್ಯತುನೆರಡಾ। ನೆಲಲಿಂದುನರಿದು ನೋಡೆ ಪ್ಪಸೆಲಂದಶಿ।
ಅದು ಖುಲವೃತಾನಲ್ಲ। ಖುಲದೊಳಗಿದರ್ಪಿಸುಲವಚಿಲಿಶಪದಿನೆಂತೆಗಿವ್ಯನಿಂದುದನಾ-
ರು ಬಲ್ಲಶಿ। ಪ್ರೊರಗಣಗಿತಾನಾಗಿದರ್ಪ। ಮತ್ತೆ ತಲಿದೊರದಿಪ್ಪುದು। ಗೊಪ್ಪಿಸ್ತಾನಿಂ
ವ್ಯನಿಲುವುನೆರಡಾ॥ ಪ॥। ಮುಕ್ತಶ್ರೌಗಿತಾತ್ಪ। ಸಗದಿಂದಾದ। ಖುಲಬುದ್ಧುದಪಿಂಡ
ದೊಳಗೆ ಅಡಗಿಪ್ಪ ಪರಶಿವಜ್ಞಾನಾಸ್ತಿ। ಖಿತಪಿಂಡವದಸ್ವಪಮಾತಲಿಂದುದಲ್ಲಿಂದು।
ಗತವಾಗಿ ತದ್ರೂಪವಾಗಿದರ್ಪತೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ಖುಲದೊಳಗಿದರ್ಪಿಸೃ ಖುಲವಸ್ತುತ
ದಿ ಖುಲವೃತಾನಾಗಿದರ್ಪತೆಂಬಶಬ್ದಸ್ಪರ್ಶನ॥ ವಿದ್ಯೆಯಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡಿದಡೆ। ಅ
ಶಿವಜ್ಞಾನ। ಖಿತಪಿಂಡರೂಪವಲ್ಲೆಂಬುದಿಲ್ಲ। ನೆಲಲಿಂದುನರಿದುಬಲ್ಲಡೆ। ಅದು ಖುಲಧ

ಪ ೮

ಉಸನಿರೂಪಣದಲ್ಲಿ ದಷ್ಟ್ರಿದವಿಂತಿ ದರ್ಶನವೆಂಬದಕ್ಕೆ ॥ ಪಟಂ ಬಿಪ್ರಕಪದಕ್ಷಿ॥ ... ಸ್ಥುಲದವತೆಸ॥
ಶಿತೆಂನೊಳಗಣ ಪಾಪಕ್ಕಸಂತೆ। ಪುದಕದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆ ... ಜ್ವದೊಳಗಣ
ಪಕ್ಷ್ಕದಂತೆ। ಕಣ್ಣದೋಷಗಳಿಂ: ಕ್ಷಣ್ಣದಂತೆ। ಶೀ ಹಿ। ಕ್ಷ್ರಸಂಪುಕ್ತರ ಸಂಬಂಧಾ॥ ಪ್ರಿ॥
ಶಿತೆಂನೊಳಗಿ ಪರ್ದಿಲ್ಲಿ ಸ್ಥುಲದರ್ದ ಪೊಂಗಿ। ಪರಬ್ರಹ್ಮವು। ಏಂತಸ್ವಲವಾಗಿರ್ದರ್
ತಾಳಿ ನಭಾರದೆಂಬುದಿಂತು। ಶಿತೆಂನೊಳಗಣ ಪಾಪಕ್ಕಸಂತೆ ಉಂಬುದಕ್ಕೆ ದರ್ಪಣ। ಅಂತು
ಪುದಕ್ಕೆ ನಿಂದ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವು। ಪುದಕದೊಳಗಿರ್ದ ಪುದಕದ ಗುಣಧರ್ಮಕರ್ಮವ ಪೊ
ದದ ಪೊಂಗಿ। ಅಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಏಂತಸ್ವಲವಾಗಿರ್ದರ್। ಅಖಂಡದ ಗುಣಧರ್ಮಕರ್ಮವ
ಪೊದ್ದದಿಪ್ಪುದಿಂತು। ಪುದಕದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಬಿಂಬದಂತೆಂಬ ಕಣ್ಣಕ್ಕೆ ದರ್ಪಣ। ಬಿಂತು
ದೊಳಗಣ ಪಕ್ಷ್ಕದ ಪೊಂಗಿ। ಅಪರಬ್ರಹ್ಮವು। ಏಂತಸ್ವವಾಗಿರ್ದರ್। ಏಂತವ ದೃಶ್ಯವಲ್ಲಿ
ಗೂಢವಾಗಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಿಂತು ಬಿಂತುದೊಳಗಣ ಪಕ್ಷ್ಕದಂತೆಂಬ ಕಣ್ಣಕ್ಕೆ ದರ್ಪಣ। ಕಣ್ಣ
ದೋಷಗಳಿಂ: ಕಣ್ಣವಿದರ್ಶನವುಳ್ಳಿದಿನ ಭಾರದ ಪೊಂಗಿ ಅಪರಬ್ರಹ್ಮವು। ಏಂತಸ್ವ
ವಾಗಿರ್ದರ್। ಉಳಿದವಾಗಿಪ್ಪುದೆಂಬುದಿಂತು। ಕಣ್ಣದೋಷಗಳಿಂ: ಕ್ಷಣ್ಣದಂತೆಂಬು
ಬುದಕ್ಕೆ ದರ್ಪಣ। ಉಳಿದ ಏಂತ ಕಂಭವನಿಕ್ಷೆ ಚೆನ ॥ ನಾ ಶಲ್ಲಾಗಣಾಕಂಭವ ಪುರಿ ಉಪ
ಬಲ್ಲುದೆ। ಬಿಂತುದೊಳಗಣ ಬ್ರಹ್ಮವುಳಿ ಉಪಬಲ್ಲುದೆ। ತೊರವಿಲ್ಲಾಗಿ ಬಿಂತು ರವಿಲ್ಲಾ ಶಿಗೆ
ಉಪಗಾಪ್ತಿಕ್ಷ ನಿಂವು ನಿಲದ ಅನುಭಾವಿಸುವ ಬಲ್ಲ॥ ಪ್ರಿ॥ ಶಿತೆಂನೊಳಗಿಪ್ಪರ್ದಲ್ಲಿ।
ಸ್ಥುಲದವಂತೆ। ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಏಂತಸ್ವವಾಗಿರ್ದರ್। ಅಖಂಡದಿಂದವ ಬೆಳಗಿರ್ದ್ದವಾಗಿ

೧

ಭಟ್ಟರು। ನವಮದಲ್ಲಿ ಪದ್ಮನಾಭದೇವರು। ದಶಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣವದೇವರು। ಏ
ಕಾದಶದಲ್ಲಿ ಯಶೋಂಶದೇವರು। ದ್ವಾದಶದಲ್ಲಿ ಮೋಹನದೇವರು। ತ್ರಯೋ
ದಶದಲ್ಲಿ ಚೆಂನಕೇಶವದೇವರು। ಚತುರ್ದಶದಲ್ಲಿ ಬಾಗಿಲು ಬಂಕನಾಥ
ದೇವರು। ಪಂಚದಶದಲ್ಲಿ ಶಂಕರದೇವರು। ಷೋಡಶದಲ್ಲಿ ಗಂಗಾಧರದೇವ
ರು। ಸಪ್ತದಶದಲ್ಲಿ ಬಂಕನಾಥದೇವರು। ಅಷ್ಟಾದಶದಲ್ಲಿ ಮೆಗಾಡದ ಮಗ್ಗಯ
ದೇವ ಪಂಡಿತರು। ನವದಶದಲ್ಲಿ ಬಂಕಯ್ಯದೇವರು। ವಿಂಶತಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರ್ಕ
ಲಿಂಗದೇವರು। ಏಕವಿಂಶತಿಯಲ್ಲಿ ಸುಮಾರ ಬಂಕನಾಥದೇವರು। ಆ
ಸುಮಾರ ಬಂಕನಾಥದೇವರ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀನಾಗನಂದನ ವಂಶವರ್ಧನದಲ್ಲಿ ಸುದರ್ಶ
ನಾದ ತತ್ತ್ವಾನುಭವ ಭಕ್ತಿ ಭಂಡಾರಿ ಬ್ರಹ್ಮಸ್ವರೂಪ। ಆ ಶ್ರೀಗುರುರು ರಾಜ್ಯಂಗೆ ಬಂದ ಪ
ಂಗೆದರು। ಪರಮಗುರುವಿನಿಂ ಮೃಡಿಗಳು ಮಂದ ಬೋಧ್ಯ ಪಂಚಾನೃ ಪ್ರತಿಪಾದ
ವಾಡಿ ಮಹಾನುಭಾವತನವನು। ಅಂಗದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ ಪ್ರಣ
ವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಪ್ರಾಣಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸಿ। ಯಂತ್ರ ತಾರಕನ ಮಾಡಿದರಿದೇ
ವ। ಯಂ ನಂಯಂ ನಕ್ಷತ್ರದಲ್ಲಿ ಲಿಯುವಾಗ ಛೇದವಂ ನಿರುಪವಂ ತ್ಯಾಜ್ಯ ಮಾ
ಡಿಸಿದ ಬಂದರೆ। ಆ ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿತಂ ಮಹಾಮಹಿಮಾನುಭಾವ ಪ್ರಸಂನಪ್ರ
ಸಾದದಿಂದ ಬಹು ಪುಸ್ತಕವನು ಪ್ರಭುದೇವರ ವಚನಗಳೆಂದು। ಪಂಚಲಕ್ಷ ಸ್ಥಲ ಲಾ
ವಾನವಿಂ ಮೃತ ಮಾಗ ಅವಚನಗಳನು ಟೀಕಿನ ಪರಮಾರ್ಥ ತತ್ತ್ವ ಬೋಧೆ

॥ ಶ್ರೀಮತು ಚೆಂನಬಸವೇಶ್ವರನ ಪಾದವೆಗತಿ ॥ ಶ್ರೀಗುರುಬಸವಲಿಂಗಾಯ ನ
ಮಃ ॥ ಪ್ರಭುದೇವರ ಷಟ್ಸ್ಥಲವಚನ ॥ ಗದ್ಯ ॥ ಸುಭವಸ್ತು ॥ ಸ್ವ ॥ ಪರಮಸ್ವ
ಭುವನಜನತಿಮಿರಹರಣಾಕರ ಸ್ವರೂಪರು ॥ ಭಕ್ತವತ್ಸಲರು ॥ ಸರ್ವಾಂಗ
ಣಲಿಂಗಮೂರ್ತಿಗಳಾದವರು ॥ ಸುಜ್ಞಾನೋದಯ ಮಹದೇಶ್ವರರು ॥ ಅಪೂರ್ವ
ಸ್ವರೂಪ ಪ್ರಭು ಪ್ರಸನ್ನ ಚೆನ್ನಬಸವೇಶ್ವರ ॥ ಶ್ರೀಸಿದ್ಧರಾಮದೇವರ ದಿವ್ಯ ಶ್ರೀಪಾದ
ಪದ್ಮಾರಾಧಕರು ॥ ಶ್ರೀಮಾಂತನಿಷ್ಠರು ॥ ಸುಗುಣ ॥ ನಿಜ ಮೂರ್ತ ॥ ನಿರಂತರಗಣಿತ
ಪ್ರತಿಪಾದಕ ಪ್ರಭು ಪ್ರಮುಖರು ಶ್ರುತಿ ಸ್ಮೃತಿ ಪುರಾಣಾಗಮ ಯುಕ್ತಿ ಪ್ರಮಾಣಾದಿ
ನಾನಾ ಶಾಸ್ತ್ರಗೋಚರರು ॥ ಪರಮ ವೈರಾಗ್ಯ ಶಿವಯೋಗ ನಿಷ್ಠಾಚಾರ್ಯರು ॥ ಸಕಲ
ಪ್ರಸಾದ ಮಂತ್ರಾಷ್ಟಕ ಮಂತ್ರವಿಧರು ॥ ನಿತ್ಯ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿರಂಜನ
ರು ॥ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಸ್ವರೂಪರು ಸುಪ್ರಸನ್ನ ವಾಗ್ಮೂರ್ತಿ ॥ ಜಗದಾರಾಧ್ಯರು
ಸುಪ್ರಮಾಣ ಲಿಂಗದೇವರ ಅನಾದಿ ಸಂಸಿದ್ಧ ॥ ಗುರುಪರಂಪರೆ ಸ್ವಯಂ ತೆಂದಡೆ
ಪ್ರಥಮದಲ್ಲಿ ॥ ತ್ರಿನೇತ್ರ ನಿರಂಜನ ಸ್ವ ಪರಶಿವ ಸು ॥ ದ್ವಿತೀಯದಲ್ಲಿ ನಾಗ
ಲಿಂಗ ತನ್ನ ಸಂದಿನೇಶ್ವರದೇವರು ॥ ತ್ರಿತೀಯದಲ್ಲಿ ಪರಮ ಸುಖ ಸ್ವರ ಪ್ರಭು ಸ್ವ
ದೇವರು ॥ ಚತುರ್ಥದಲ್ಲಿ ದ್ವಿತೀಯ ಸ್ವಯಂಭು ಶ್ರೀ ॥ ಶ್ರೀದೇವರು ॥ ಪಂಚಮದ
ಲ್ಲಿ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರದೇವರು ವಿಭವ ॥ ಗಣ ॥ ಷಷ್ಠಮದಲ್ಲಿ ಸಂಹಿತೆ ಯೋಗಾಧಾನ